UCHWAŁY

SEJMU GALICYJSKIEGO

IV. PERYOD – V. SESYA

ROK 1882.

LWÓW.
CZCIONKAMI DRUKARNI LUDOWEJ
pod zarządem Stanisława Baylego
1882.

UCHWAŁY

SEJMU GALICYJSKIEGO

IV PERYOD — V SESYA

ROK 1882.

LWÓW.
CZCIONKAMI DRUKARNI LUDOWEJ
pod zarządem Stanisława Baylego.
1882.

IV. PERYOD
SEJMU GALICYJSKIEGO
Sesya V.

Sejm obradował od 4. września do 21. października 1882 i odbył 31 posiedzeń między temi 3 podwójne.

Uchwały.

I. Posiedzenie dnia 4. września 1882.

1. Sejm uchwala:

„Zważywszy, że wylewy w kraju naszym wyrządziły w miesiącu sierpniu b. r. klęskę tak wielką, że wielka część ludności już obecnie jest bez najniezbędniejszych środków do życia:

1. Upoważnia się Wydział krajowy do bezzwłocznego użycia sumy do wysokości dziesięciu tysięcy zł. w. a. do zapobieżenia najnaglejszym potrzebom dotkniętej klęską ludności.

2. Wzywa się Wydział krajowy do zbadania rozmiarów klęski zrządzonej wylewami wody i do najspieszniejszego przedłożenia odpowiednich wniosków.

II. Posiedzenie dnia 5. września 1882.

Na posiedzeniu tem nie wydał Sejm żadnej merytorycznej uchwały.

III. Posiedzenie dnia 6. września 1882.

2. Sejm uchwala:

Sejm zezwala na to, by przedłożenia Wydziału krajowego dotyczące spraw przyzwolenia dodatków do podatków bezpośrednich i podatku konsumcyjnego, tudzież odnoszące się do opłat od gorących napojów, brane były pod obrady Sejmu — podobnie jak dawniej — bez poprzedniego drukowania.

IV. Posiedzenie dnia 11. września 1882

3. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, aby gminy Dęblin, Jagodniki, Jadowniki, Mokre, Miechowice wielkie i małe, Nowopole, Wietrzychowice z Szymanowicami, Pasieką i Pasierbem i Wola Rogowska, pozostające w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Radłowie, Starostwie Brzeskiem, na mocy dotąd obowiązującego rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. lutego 1867 (L. 36 Dz. u. p.) przydzielił do okręgu c. k. Sądu powiatowego, a przez to i do c. k. Starostwa w Dąbrowie.

4. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na teraz nie uznaje potrzeby przenoszenia siedziby c. k. Sądu powiatowego z Cieszanowa do Narola, ani też tworzenia nowego takiegoż Sądu w Narolu.

5. Sejm uchwala:

Petycya miejscowości Pasierbiec o wydzielenie z powiatu bocheńskiego a przyłączenie do powiatu limanowskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesyi sejmowej.

6. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na teraz nie uznaje potrzeby ustanowienia nowego c. k. Sądu powiatowego w Czchowie w Starostwie Brzeskiem.

V. Posiedzenie dnia 13. września 1882.

7. Sejm uchwala:

I. Petycyę gminy Brzozy królewskiej odsyła się do Wydziału krajowego z poleceniem, aby w przedłożeniu zmiany niektórych §§. ustawy o stawianiu kościołów i budynków z 15. sierpnia 1866 i §. 9 wziął pod rozpoznanie i zmiany w tym kierunku wniósł, aby jedna gmina nie mogła być pociągniętą do konkurencyi dwóch kościołów lub dwóch zabudowań mieszkalnych dla duchownych tego samego obrządku katolickiego.

II. Sejm wzywa Wydział krajowy do przedłożenia nowego projektu ustawy konkurencyjnej o ile może być na najbliższej sesyi sejmowej.

8. Sejm uchwala:

Petycyę Stefana Kołpaczkiewicza, nauczyciela w Żołyni, o udzielenie zaliczki odstępuje się c. k. krajowej Radzie szkolnej do urzędowego traktowania.

9. Sejm uchwala:

Petycya Tadeusza Krawca nauczyciela w Białobrzegach o zaliczkę na płacę odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do urzędowego traktowania.

10. Sejm uchwala:

Maryi Horakowskiej wdowie po nauczycielu ludowym udziela się jednorazowej zapomogi w sumie 30 zł.

11. Sejm uchwala:

Prośba Bazylego Lewickiego nauczyciela w Dobrohostowie o zapomogę — odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do urzędowego użytku.

VI. Posiedzenie dnia 14. września 1882.

Na posiedzeniu tem Sejm nie wydał żadnej morytorycznej uchwały.

VII. Posiedzenie dnia 16. września 1882.

12. Sejm uchwala:

Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Rządem imieniem funduszu naukowego kontraktu kupna i sprzedaży realności ad St. Nikolaum we Lwowie, należącej do fundacyi tak zwanej konwiktowej za cenę kupna 220 000 zł. w. a., płatną w dziesięciu równych po sobie następujących rocznych ratach z procentami po pięć od sta od każdoczesnej niespłaconej reszty ceny kupna liczyć się mającymi i z warunkiem, że kupujący uiści należytość rządową od przeniesienia własności.

13. Sejm uchwala:

Józefie Zaleskiej udziela się jednorazowe wsparcie w kwocie 100 złr.

14. Sejm uchwala:

Petycyę Wilhelminy Rzętyckiej o zapomogę, odstępuje się Wydziałowi krajowemu odnośnie do uchwały sejmowej celem zapobieżenia najnaglejszym potrzebom klęską dotkniętej ludności 4. września powziętej — do załatwienia.

15. Sejm uchwala:

Literatowi Boguszowi Zygmuntowi Stęczyńskiemu, udziela się jednorazowy zasiłek w kwocie 200 złr. w. a.

16. Sejm uchwala:

Nad petycyą Antoniego Karola Kraczyły protokolisty Wydziału krajowego o wliczenie mu do służby krajowej sześciu lat służby dyetaryusza spędzonej przy Wydziale krajowym, przechodzi się obecnie do porządku dziennego.

17. Sejm uchwala:

Petycya Stanisława Winnickiego nauczyciela 5-cio klasowej szkoły w Kamionce Strumiłowej odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do uwzględnienia.

VIII. Posiedzenie dnia 18. września 1882.

18. Sejm uchwala:

Udziela się Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków za rok 1880 funduszu krajowego i funduszów uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych.

19. Sejm uchwala:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby o ile możności jak najspieszniej wydał polecenie zaniechania znaczenia bydła w pasie granicznym przez piętnowanie rozpalonem żelazem na ciele bydlęcia. Natomiast aby wydał rozkaz, znaczenia bydła tego w inny bardziej odpowiedni sposób.

II. Niniejszą uchwałą załatwione zostają wszystkie petycye w tej sprawie do Wysok. Sejmu wniesione.

IX. Posiedzenie dnia 19. września 1882.

20. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi nad prośbą Stanisława Bandrowskiego o subwencyę dla jego fabryki chemicznej w Krakowie do porządku dziennego.

21. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi nad prośbą Adolfa Grochowalskiego o zasiłek 600 zł., do wykończenia jeg żniwiarki pod nazwą „sierp mechaniczny“ do porządku dziennego.

22. Sejm uchwala:

Nad prośbą Karola Marciaka, nauczyciela szkoły ludowej w Kańczudze o podniesienie jego rocznej płacy o 150 zł. lub o zaliczkę na płacę 150 zł., przechodzi się do porządku dziennego

23. Sejm uchwala:

Nad petycyą Amelii Kwiatkowskiej wdowy po prywatnym inżynierze o zapomogę, przechodzi się do porządku dziennego.

24. Sejm uchwala:

Petycyę Franciszka Semenetza nauczyciela szkoły ludowej w Poturzycy o zapomogę, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do urzędowego traktowania.

25. Sejm uchwala:

Nad petycyą Edmunda Gergowicza nauczyciela o zapomogę przechodzi się do porządku dziennego.

26. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi nad prośbą Aleksandry Lewickiej o udzielenie zapomogi do porządku dziennego.

27. Sejm uchwala:

Sejm odsyła prośbę Agnieszki Beauwale wdowy po inspicyencie teatr. o zapomogę, Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

X. Posiedzenie dnia 21. września. 1882.

28. Sejm uchwala:

Udziela się pogorzelcom miasteczka Rozwadowa i gminy Charzewic zapomogi w kwocie 1.500 zł. w. a.

29. Sejm uchwala:

Prośbę Pauliny Poturaj wdowy po nauczycielu o zapomogę odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

30. Sejm uchwala:

Na skutek prośby zwierzchności gminnej wsi Bilcze powiatu Drohobycz Sejm, udziela kwotę 200 zł. tytułem zapomogi dla 12 gospodarży tej gminy dotkniętych klęską pożaru.

31. Sejm uchwala:

Prośbę Maryi Wencek wdowy po nauczycielu o zapomogę odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

32. Sejm uchwala:

Petycya komitetu kościelnego w Stanisławowie o zapomogę na odbudowanie pożarem zniszczonego kościoła, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania i możliwego uwzględnienia.

33. Sejm uchwala:

Petycya p, Cypriana Ciepanowskiego emerytowanego technika górniczego w Przemyślu o udzielenie mu subwencyi w celu przeprowadzenia prób gaszenia pożarów za pomocą ogniochronnych płyt z słomy i szuwaru jakoteż z ogniotrwałych strzech, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uzupełniającego bliższego szczegółowego zbadania, a natenczas do uwzględnienia, jeżeli przeprowadzenie próby uzna za stósowne.

34. Sejm uchwala:

Petycya zarejestrowanego stowarzyszenia rękodzielników chrześciańskich „Gwiazda tarnowska“ z poręką ograniczoną do pięciokrotnej wkładki rocznej w Tarnowie, o udzielenie pożyczki bezprocentowej w kwocie 2.000 zł. zahipotekować się mającej na realności pod Nr. Cons. 273 w Tarnowie spłacalnej kwartalnemi ratami po 50 zł. w przeciągu 10 lat, a w razie nie przychylenia się do tej pożyczki o jednorazową zapomogę, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

35. Sejm uchwala:

Nad petycyą Antoniego Jakimowskiego o wliczenie mu do emerytury lat służby spędzonych w Wierzchni jako nauczyciela tymczasowego szkoły parochialnej przechodzi się do porządku dziennego.

36. Sejm uchwala:

Prośbę Juliana Dolińskiego nauczyciela szkół ludowych o zapomogę odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do odpowiedniego załatwienia.

37. Sejm uchwala:

Nad petycyą l. 98 Romualda Starzeckiego o subwencyę na wydawnictwo kalendarza nauczycielskiego przechodzi Sejm do porządku dziennego.

38. Sejm uchwala:

Nad petycyą l. 103 Domicyana Mieczkowskiego o poparcie jego wydawnictw przechodzi Sejm do porządku dziennego.

XI. Posiedzenie dnia 23. września 1882.

39. Sejm uchwala:

Zamknięcia rachunków funduszów samoistnych (niedotowanych) budżetem nieobjętych, za rok 1880 Sejm przyjmuje do wiadomości.

40. Sejm uchwala:

1. Ustanawia się w etacie urzędników rachunkowych:

a) sześć posad rewidentów z płacą po 1.500 zł. dodatkiem aktywalnym po 300 zł. rocznie, i dodatkiem pięcioletnim po 200 zł.

b) dziesięć posad praktykantów z płacą 600 zł. rocznie, i dodatkiem pięcioletnim po 50 zł.

c) jedną posadę archiwisty, z płacą roczną 1.000 zł. dodatkiem aktywalnym 200 zł. i pięcioletnim 100 zł.

d) jedną posadę protokolisty, z płacą roczną 1.000 zł. dodatkiem aktywalnym 200 zł. i pięcioletnim 100 zł.

2. Urzędnikowi lub dyurniście, którego płaca w skutek nadania mu jednej z posad w ustępie 1. wymienionych, wypadłaby niżej od dotychczasowych poborów, ma być różnica przez udzielenie mu osobistego dodatku wyrównana, dopóki ta różnica przez awans lub przyznanie pięcioletniego dodatku wyrównaną nie zostanie.

3. Zwija się w oddziale rachunkowym sześć posad adjunktów i dwie posady asystentów.

4. Dotychczasowa dotacya na dyurnistów tego oddziału zmniejsza się o kwotę 6.862 zł.

41. Sejm uchwala:

Preliminarz na rok 1883 krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Wydatki Szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie:

I. Płace nauczycieli:

a) Profesor fachowy, zarazem Dyrektor	2.560 zł.
b) Drugi profesor fachowy	1.740 „

c) Dwóch adjunktów po 800	1.600 „	
d) Docent matematyki i fizyki	800 „	
e) „ łowiectwa	100 „	
f) „ rysunków	400 „	
g) „ chemii	300 „	
h) „ inżynieryi leśnej	300 „	
i) „ stylistyki	300 „	
k) „ ekonomii i administracyi	200 „	8.300 zł.
II. Zasługi:		
a) Dozorca	300 zł.	
b) Pomocnik dozorcy	180 „	480 „
III. Koszta administracyjne:		
a) Asekuracya budynków	45 zł.	
b) Opał i oświetlenie	300 „	
c) Potrzeby kancelaryjne	200 „	
d) Pomniejsze administracyjne	195 „	740 „
IV. Potrzeby naukowe:		
a) Środki naukowe	720 „	
b) Wycieczki	600 „	
c) Ogród doświadczalny na Szumanówce	200 „	1.520 „
V. Spłata pożyczki.		
Kasie oszczędności XVII. i XVIII. rata		
a) w kapitale	220 zł.	
b) w odsetkach	450 „	670 zł
Razem wydatki		11.710 zł.

Dochody szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie:

I. Subwencya c. k. Skarbu Państwa	— „	5.000 zł.
II. Opłaty od uczniów:		
a) Wpisowe	50 „	
b) Czesne	340 „	390 „
Razem dochody .	— zł.	5.390 zł.

W porównaniu wydatków w kwocie . . .	11.710 zł.
z dochodami	5.390 „
Okazuje się do pokrycia **niedobór** . .	6.320 zł.

42. Sejm uchwala:

Preliminarz na r. 1883. kursu gorzelnictwa w Dublanach.

Kurs gorzelnictwa w Dublanach:

Wydatki:

Rubryka I. *Płace nauczycieli*:

Poz. 1. Kierownik kursu . . . . 250 zł.

„ 2. Prelegenci za wykłady:

	a) Arytmetyki, geometryi i stereometryi . . .	88 „	
	b) Fizyki	62 „	
	c) Chemii	100 „	
	d) Gorzelnictwa	250 „	
	e) O maszynach	125 „	
	f) O opodatkowaniu	60 „	
	g) O rachunkowości	60 „	
	h) Za ćwiczenia w laboratoryum	150 „	1.145 zł.
Rubryka II.	*Koszta administracyjne*:		
	Poz. 3. Druki, inseraty i portorya	15 zł.	
	„ 4. Koszta przewozu prelegentów	20 „	35 „
Rubryka III.	*Potrzeby naukowe*:		
	Poz. 5. Szkole rolniczej za laboratoryum	40 zł.	
	„ 6. Wycieczki profesorów z uczniami	25 „	
	„ 7. Książki i czasopisma	45 „	110 „
Rubryka IV.	„ 8. Zapomogi dla uczniów		250 „
„ V.	„ 9. Rozmaite drobne wydatki		5 „
		Razem wydatki .	1.545 zł.

Dochody:

Rubryka I.	Poz. 1. Subwencya c. k. Skarbu Państwa		1.000 zł.
„ II.	„ 2. Opłaty od uczniów.		240 „
		Razem dochody .	1.240 zł.

W porównaniu wydatków	1.545 zł.
z dochodami	1.240 „
Okazuje się do pokrycia **niedobór** . . .	305 zł.

XII. Posiedzenie dnia 23. września 1882.

43. Sejm uchwala:

Upoważnia się Wydział krajowy podobnie jak w sesyi poprzedniej, ażeby sprawy mytnicze przedstawiał Izbie od razu w drugiem czytaniu *bez drukowania.*

44. Sejm uchwala:

Udziela się gminie Poruczyn jako zapomogę sumę 500 zł. z tem równoczesnem zleceniem, aby Wydział krajowy bezzwłocznie kwotę na ręce Prezesa Rady powiatowej w Brzeżanach wyasygnował i aby takowa przez niego jak najspieszniej pomiędzy pogorzelców wsi Poruczyn rozdzieloną została.

45. Sejm uchwala:

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiecie dalszego przeprowadzenia zmian w dotychczasowem odgraniczeniu okręgów Reprezentacyj powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Upoważnienie do zmiany obszarów, na które rozciąga się zakres działania Reprezentacyj powiatowych, udzielone ustawą z dnia 13. lutego 1879 (Dz. u. kraj. Nr. 78.) c. k. Rządowi w porozumieniu z Wydziałem krajowym przedłuża się do końca roku 1885.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

46. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem:

I. oświadcza się ponownie zgodnie z uchwałą swoją z 29. maja 1875 r. za przeniesieniem,

1. Miejscowości Hołyń z okręgu Sądu powiatowego w Rożniatowie i Starostwa w Dolinie do okręgu c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Kałuszu

2. Miejscowości Soroki z okręgu Sądu powiatowego w Gwoźdźcu i Starostwa Kołomyjskiego do okręgu c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Horodence.

3 Miejscowości Dżurków z okręgu Sądu powiatowego w Obertynie i Starostwa Horodeńskiego do okręgu c. k Sądu powiatowego i Starostwa w Kołomyi.

4. Miejscowości Domażyr, Zielów i Żorniska z okręgu Sądu powiatowego w Janowie i c. k. Starostwa w Gródku, do okręgu delegowanego miejskiego Sądu powiatowego we Lwowie i c. k. Starostwa lwowskiego.

5. Miejscowości Burczyce Stare i nowe z okręgu Sądu powiatowego i Starostwa w Samborze, do okręgu Sądu powiatowego i Starostwa w Rudkach.

6. Miejscowości Machliniec z okręgu Sądu powiatowego w Żurawnie i Starostwa Żydaczowskiego, do okręgu Sądu powiatowego i Starostw w Stryju;

— a odstępując od zdania wyrażonego w tej mierze w uchwale swej z 29. maja 1875, dotyczącej terytoryalnego podziału kraju na okręgi Sądów powiatowych i Starostw, oświadcza się obecnie za przeniesieniem:

1. Miejscowości Uście Zielone, Łuka. Międzygrodzie i Trościaniec z okręgu Sądu powiatowego w Monasterzyskach i Starostwa Buczackiego, do okręgu c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Tłumaczu.

2 Miejscowości Meduchy z okręgu Sądu powiatowego w Bursztynie i Starostwa Rohatyńskiego, do okręgu c. k Sądu w Haliczu i Starostwa w Stanisławowie.

3. Miejscowości Kozielniki z okręgu Sądu powiatowego w Winnikach, do c. k. miejsko-delegowanego Sądu powiatowego we Lwowie.

4. Miejscowości Czerkasy i Horbacze z okręgu Sądu powiatowego w Komarnie i Starostwa w Rudkach, do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Szczercu i Starostwa Lwowskiego.

5. Miejscowości Jabłonica Ruska, Hroszówka i Ułucz z okręgu Sądu powiatowego w Birczy i Starostwa Dobromilskiego, do c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Brzozowie.

6. Miejscowości Brzezinka i Niegoszowice z Sowiarką z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Krzeszowicach i Starostwa w Chrzanowie, do miejskiego delegowanego Sądu powiatowego i c. k. Starostwa w Krakowie; nareszcie

7. Miejscowości Machliniec z okręgu Sądu powiatowego w Żurawnie i Starostwa Żydaczowskiego, do okręgu Sądu powiatowego i Starostwa w Stryju.

II. Miejscowości Łuka z Monasterkiem (czyli Monasterzem), tudzież Uniż, na mocy rozporządzeń c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. marca 1879 L. 4.410 i z dnia 27 stycznia 1880 roku do okręgu nowego Sądu powiatowego w Złotym Potoku a jednocześnie i do c. k. Starostwa w Buczaczu przydzielone, należy napowrót przyłączyć do okręgu Sądu powiatowego w Obertynie i do c. k. Starostwa w Horodence.

*

Miejscowości Góra Motyczna, Żyraków, Wola Wielka z Wolą Małą i Zawierzbiem, Straszęcin, Grabiny, Latoszyn, Podgrodzie, Gumniska Fox i Braciejowa, należy wyłączyć z okręgu Sądu powiatowego w Dębicy i c. k. Starostwa Ropczyckiego, a przydzielić po okręgu Sądu powiatowego i c. k. Starostwa w Pilznie.

III. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad wnioskami Wydziału krajowego, żądającymi, ażeby Sejm oświadczył się za przeniesieniem:

a) miejscowości Żuków z okręgu Sądu powiatowego w Złotym Potoku i Starostwa Horodeńskiego, do c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Kołomyi;
b) miejscowości Iskań z okręgu Sądu powiatowego w Birczy i Starostwa w Dobromilu, do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Dubiecku i Starostwa w Przemyślu;
c) miejscowości Ostra z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Złotym Potoku i Starostwa Buczackiego, do okręgu c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Tłumaczu;
d) miejscowości Jastkowice z przysiołkami Palenie, Ruda Jastkowska, Moskale, Kuziory, Szwedy i Wołoszyny z okręgu Sądu powiatowego w Rozwadowie i Starostwa w Tarnobrzegu, do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Ulanowie i Starostwa w Nisku.

Uchwałami powyższemi załatwia się zarazem petycye do l. 82, 83 i 187.

W załatwieniu petycyi Dra Antoniego Grotta, Dyrektora kancelarji Wydziału krajowego, o udzielenie wyższego deputatu drzewa opałowego

47. Sejm uchwala:

Wyznaczony na opalanie pomieszkania Dyrektora kancelaryi Wydziału krajowego deputat drzewa opałowego podwyższa się z ilości 6 sągów na 12 sągów, czyli 48 metrów kubiczn. rocznie.

48. Sejm uchwala:

I. Sejm wyznacza na pokrycie kosztów zadrzewienia wydmisk i pastwisk zapiaszczonych począwszy od roku 1883:

1) w powiecie Jaworskim:
   a) na pierwszy rok 550 zł.
   b) „ następne dwa lata po 500 zł.
   c) „ czwarty rok 400 zł.
   d) „ piąty rok 250 zł.
   e) „ ostatnie trzy lata po 200 zł.

2) w powiecie Mościskim:
   a) na pierwszy rok 700 zł.
   b) „ następne dwa lata po 560 zł.
   c) „ dalsze dwa lata po 400 zł.
   d) „ ostatnie trzy lata po 260 zł.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłaceni kwot powyższych pod warunkiem, że właściciele gruntów zadrzewić się mających dostarczą bezpłatnie robocizny potrzebnej do przeprowadzenia projektowanej melioracyi, niemniej gruntu pod szkółki, zaś c. k. Rząd utrzymywać będzie nadzorcę leśnego jako kierownika robót wykonać się mających, a nadto przyzna Wydziałowi krajow. prawo ingerencyi co do zużycia dotacyi wyznaczonej uchwałą niniejszą z funduszu krajowego.

III. Na pokrycie wydatków spowodowanych wyznaczeniem powyższych dotacyi otwiera się Wydziałowi krajowemu na rok 1883 kredyt do wysokości 1.250 zł.

49. Sejm uchwala:

Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesyi sejmowej, po szczegółowem zbadaniu niezbędnych kosztów potrzebnych na rekonstrukcyę drogi powiatowej w Żydaczowie do Bortnik przy odebraniu deklaracyi tak Rad powiatowych jak i stron interesowanych, zarazem przy zastosowaniu ustawy o dojazdach kolejowych — wykazał Sejmowi — jaki fundusz krajowy jest niezbędnie potrzebnym do rekonstrukcyi tejże drogi.

50. Sejm uchwala:

Nad petycyą 31 włościan powiatu przemyskiego do L. 40 o zmianę prestacyj drogowych w naturze na kwoty pieniężne, przechodzi Sejm do porządku dziennego, odsyłając petentów do §. 16. ustawy drogowej z dnia 18. sierpnia 1866.

51. Sejm uchwala:

Petycya gminy Filipowice w powiecie Brzeskim z zażaleniem na obszar dworski z powodu niedostarczania drzewa do szkoły, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

52. Sejm uchwala:

Petycyę mieszkańców miasta Rozdołu o urządzenie tamże czteroklasowej szkoły na koszt kraju odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i poczynienia odpowiednich kroków.

53. Sejm uchwala:

Petycya Jana Sokalskiego starszego nauczyciela przy II-klasowej szkoły w Olesku o wsparcie i przyznanie datku za kierownictwo szkoły, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

54. Sejm uchwala:

Petycyę Stefana Kawczyńskiego nauczyciela w Spasie o zapomogę, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

55. Sejm uchwala:

Petycyę gminy miasteczka Radomyśla w powiecie Mieleckim o zwolnienie tej gminy od obowiązków aktem fundacyjnym z dnia 31. października 1873 w obec miejscowej szkoły przyjętych i o unormowanie dotacyi tej szkoły na zasadzie ustawy z dnia 2. maja 1873 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania i dalszego postąpienia w kierunku ulżenia wedle wyniku.

56. Sejm uchwala:

Petycyę czasowo emerytowanego nauczyciela szkół ludowych Jana Dolińskiego o zapomogę odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

XIII. Posiedzenie dnia 27. września 1882.

57. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia o niektórych środkach ku podniesieniu rybactwa na wodach śródkrajowych.

Za zgodą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

§. 1. Polityczna władza krajowa oznaczy i ogłosi czasy ochrony dla cenniejszych gatunków ryb żyjących w wodach krajowych, uwzględniając pory ich tarła.

§. 2. Ktokolwiek w czasie ochronnym pewnego gatunku ryb złowi rybę żywą tego gatunku, powinien ją zaraz z należytą ostrożnością wpuścić napowrót do wody.

§. 3. Polityczna władza krajowa może dla pewnych wód, uwzględniając porę tarła cenniejszych gatunków ryb w tych wodach przeważnie się znajdujących lub odchować się mających, ustanowić pory, w których łowienie ryb w tych wodach zupełnie zaniechane być ma, — o ile w obec mieszanego zarybienia można ustanowić takie pory, bez znacznego uszczuplenia w rybołowstwie przez wynikłe ztąd wykluczenie łowienia ryb nietrących się.

§. 4. W porach ustanowionych i ogłoszonych w myśl §. 3. nie wolno ryb łowić w dotyczącej wodzie.

Mianowicie nie wolno w niej zastawiać sieci, więcierzy, las pastek, skrzyń i tym podobnych przyrządów do łowienia, a już przedtem zastawione, należy przed rozpoczęciem się czasu zakazu uprzątnąć, lub do połowu ryb niezdatnemi uczynić.

§. 5. Polityczna władza powiatowa może uprawnionym do rybołowstwa, lub za ich zgodą także innym osobom, dozwolić wyjątków od zakazów §§. 2. i 4. w celach sztucznego chowu ryb, lub umiejętnych badań.

Również może polityczna władza powiatowa, w celu odłowienia ryb drapieżnych, o tyle zezwolić na wyjątki od zakazu §. 4., o ile władza krajowa ustanawiając czas zakazu, sobie nie zastrzeże udzielania takich pozwoleń.

We wszystkich takich przypadkach polityczna władza powiatowa ma wydawać osobne certyfikaty, opiewające na imię z oznaczeniem wody i innych istotnych okoliczności zezwolenia.

Certyfikaty należy publicznym organom bezpieczeństwa tudzież organom straży do nadzorowania rybnych wód ustanowionym, na ich żądanie bez oporu okazywać.

§. 6. Nie wolno do połowu ryb używać dynamitu i innych explodujących materyałów, oraz takich środków, które na pewnym obszarze ryby odurzają lub zabijają, jak np. rybiej trutki, wroniego oka, wapna, lub odwarów roślin.

W przypadkach wykazanej potrzeby może polityczna władza krajowa dozwolić użycia materyałów eksplodujących.

§. 7. Nie wolno na przepustach jazów i szluz zawieszać więcierzy, plecionek i innych przyrządów do samołowu ryb.

§. 8. Dalsze zakazy co do pewnych sposobów, środków lub przyrządów rybołowczych w ogóle dla stanu rybnego szkodliwych, może polityczna władza krajowa wydać dla poszczególnych wód lub dorzeczy, zarazem też w szczególności ustanowić, w jakich granicach należy zastawiać przyrządy rybołowcze, ażeby celem utrzymania gatunku ryby, przeciągu ryb nie tamować zupełnie lub nie utrudniać zbytecznie.

Jeżeliby jednak w wykonaniu tych postanowień miał być wydany zakaz używania nadal sieci dotychczasowych, to należy dla dalszego używania takich dotąd używanych sieci pozostawić odpowiedni najmniej dwuletni przeciąg czasu.

§. 9. Dla wód, które sięgając poza obręb terytoryalny podległy niniejszej ustawie, wskazują potrzebę lub stosowność zgodnego postępowania z innymi krajami lub władzami państwowemi, wyda Minister rolnictwa postanowienia, względnie zakazy w §§. 1, 3, i 8 wspomniane.

§. 10. Przybory rybackie, pod nieobecność rybaka zastawione do połowu ryb, winny być zaopatrzone znakiem, urzędowi gminy nadbrzeżnej do wiadomości podanym, po którym można poznać do kogo należą.

§. 11. Postanowienia §§. 1—10 nie dotyczą stawów i innych zbiorników wody w celu chowu ryb założonych bez różnicy, czy one łączą się lub nie z wodą bieżącą.

§. 12. Polityczna władza krajowa postanowi i ogłosi, — których gatunków ryb, celem utrzymania odpowiedniego zarybienia, nie wolno poniżej pewnej miary lub w pewnych czasach ani sprzedawać ani w domach gościnnych podawać.

§. 13. Polityczne władze powiatowe zarządzą co należy, ażeby przy użytkowaniach wód, które wedle ustaw regulujących prawo wodne, nie wymagają pozwolenia władzy, zapobiedz o ile możności szkodom w rybactwie.

Zarządzenia te poczynione będą przy wydaniu przepisów policyjnych, przewidzianych w wyż wspomnianych ustawach o powszechnem uregulowaniu wykonywania takich użytków wodnych z urzędu, zresztą zaś na żądanie uprawnionego do rybołowstwa i należy przy tem baczyć szczególnie na uchylenie szkodliwych niepokojeń tarlisk.

§. 14. W razie urządzenia zakładów przemysłowych lub innych, które wymagają użytkowania wody, a do których według ustaw regulujących prawo wodne, tudzież obowiązujących ustaw przemysłowych i innych, potrzeba pozwolenia władzy, należy do rozpraw dotyczących zawsze wzywać także interesowanych w tem uprawnionych do rybołowstwa i uzasadnione ich zarzuty odpowiednio uwzględniać.

§. 15. Przekroczenia tej ustawy i wydanych na jej mocy przepisów, o ile nie podpadają powszechnej ustawie karnej, będą władze polityczne karały grzywną od pięciu do pięćdziesięciu złotych, która to grzywna w razie ponownego przekroczenia jak i wówczas, jeśli zarybieniu znaczną wyrządzono szkodę, może być podwyższoną do stu złotych.

Gdy uznany za winnego nie jest w stanie grzywny uiścić, to należy zamienić ją na karę aresztu, a w takim razie pięć złotych liczy się na jeden dzień aresztu.

W razie przekroczenia postanowień §§. 2., 4, 6. i 7., tudzież zakazów wydanych na mocy §§. 8. i 12., należy zarazem orzec konfiskatę ryb wbrew przepisowi złowionych, oraz narzędzi rybackich bezprawnie użytych. Grzywny oraz kwoty otrzymane ze sprzedaży zabranych przyborów rybackich i ryb, wpływają do osobnego funduszu ku podniesieniu rybactwa, którym zarządza Wydział krajowy.

Zabrane przybory rybackie rodzajów niedozwolonych należy przed sprzedaniem uczynić niezdatnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 16. Przełożeni gmin i przełożeni obszarów dworskich, ck. żandarmerya i organa policyi wodnej są obowiązani czuwać nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości władzy politycznej.

Ten sam obowiązek ciąży w szczególności także na organach policyi targowej względem zakazów na mocy §. 12 wydanych.

§. 17. Uprawnionym do rybołowstwa osobom i gminom wolno swoim, dla ochrony innych interesów, mianowicie dla ochrony kultury polowej, lub leśnej włącznie z polowaniem już ustanowionym organom straży, powierzać także nadzorowanie i ochronę rybactwa i w tym celu zarządzić odebranie od nich przysięgi przez polityczną władzę powiatową według roty ustanowionej przez władzę krajową.

Wolno im także wyłącznie dla rybactwa ustanowić zaprzysiężone organa straży, jeżeli one posiadają warunki przepisane dla straży polowej.

Do ustanowionych w ten sposób organów nadzoru i ochrony rybactwa stosują się przepisy obowiązujące w ogóle co do straży polowej, a co do ich urzędowego stanowiska, przepisy ustawy państwowej z dnia 16. czerwca 1872 Dz. pr. p. ł. 84.

§. 18. Organom do bezpośredniego nadzorowania rybactwa w myśl §§. 16. i 17. powołanym, służy w szczególności prawo i obowiązek:

a) Nadzorować rybne wody swojego okręgu służbowego, jazy, szluzy, tamy, komory na koła wodne (bortnice, izbice) itd., o ile te urządzenia dotyczą rybactwa;

b) rewidować łodzie rybackie, sadze ryb i przybory rybackie;

c) konfiskować ryby i przybory rybackie, jakoteż aresztować w myśl ustawy z d. 16. czerwca 1872 (Dz. pr. p. Nr. 84).

§. 19. Polityczne władze powiatowe mają się o to starać, ażeby postanowienia §§. 2, 4, 6, 7, 10, i 15 tej ustawy, oraz przepisy wydane na mocy §§. 1, 3, 8, 12 i 13, przypomniano w gminach nadbrzeżnych corocznie w czasie ku temu najstosowniejszym przez ogłoszenie tychże w sposób w miejscu używany.

§. 20. Celem nstanowienia przepisów, które wydane być mają w wykonaniu §§. 1, 3, 8 i 12 tej ustawy, zasięgnie polityczna władza krajowa, względnie Minister rolnictwa (§. 9) zdania znawców i Wydziału krajowego.

Co do ograniczeń użytkowania wody, które polityczna władza powiatowa w myśl §. 13. zarządzi, ma również i ta władza wysłuchać wprzód zdania znawców.

§. 21. Wykonanie tej ustawy poruczam Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw wewnętrznych.

58. Sejm uchwala:

Zamknięcie rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1880, przedłożone przez Wydział krajowy, przyjmuje Sejm do wiadomości.

59. Sejm uchwala:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o petycyi mieszkańców kolonii niemieckiej Dobrzanicy o oddzielenie tej kolonii od gminy tegoż nazwiska w powiecie Przemyślańskim, zwraca się Wydziałowi krajowemu celem dokładniejszego wyjaśnienia stosunków miejscowych i zażądania przedłożenia urzędownie potwierdzonej mapy określającej ściśle posiadłości i obszar rozdzielić się mających osad.

60. Sejm uchwala:

A.) U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca postanowienia §. 98. ust. gm. w brzmieniu nadanem ustawą z 18. lutego 1875.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art I.

§. 98 ustawy gminnej w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 18. lutego 1875 (Dz. ust. i rozp. kraj. L. 14) zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 98.

Rada powiatowa a w jej zastępstwie Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby wkładowy majątek i zakładowe dobro gmin i zakładów gminnych nie zostało uszczuplone.

Wydział powiatowy winien również czuwać nad tem, aby grzywny nakładane przez władze sądowe, polityczne i zwierzchności gminne, które według obowiązujących przepisów wpływają na rzecz ubogich miejscowych, lub funduszu zapomogi (ubogich) w gminie, użyte były na cel przeznaczony, i ma tenże wykonywać w tym celu potrzebną kontrolę, wedle okoliczności, co uzna za stosowne zarządzić, a mianowicie także żądać, aby kary te wpływały za pośednictwem Wydziałów powiatowych.

Sejm, a w jego zastępstwie Wydział krajowy, ma najwyższy nadzór nad całością zakładowego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych,

Wydział krajowy może w tym celu, gdy uzna tego potrzebę, żądać objaśnień i usprawiedliwień od reprezentacyi gminnej, za pośrednictwem Wydziału powiatowego; wyjątkowo zaś w razach nagłej potrzeby, żądać takich wyjaśnień bezpośrednio, może również i przez delegowanie komisyi zarządzać dochodzenie na miejscu.

W wykonaniu tego prawa nadzoru, upoważniony jest Wydział krajowy w razie potrzeby użyć stosownych środków zaradczych.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

B. Uchwała.

Petycya Wydziału powiatowego w Zbarażu, wniesiona do Sejmu dnia 12. września 1882. r. L. 188, w sprawie grzywien, które do funduszu albo na rzecz miejscowych ubogich w gminie wpływają, zostaje załatwioną przez uchwalony pod A. projekt do ustawy.

61. Sejm uchwala:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielania spółkom wodnym zawiązującym się w celu regulacyi wód niespławnych lub melioracyi lokalnej na obszarze wynoszącym najmniej 200 hektarów (około 375 morgów) bezpłatnej pomocy technicznej biura melioracyjnego dla przeprowadzenia zdjęć niwelacyjnych oraz sporządzenia planów i kosztorysów.

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowem celem wzmocnienia sił technicznych biura melioracyjnego kredyt do wysokości 600 zł. rocznie.

3. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu celem subwencyonowania stałych podmajstrzych przy robotach melioracyjnych wykonywanych pod nadzorem inżynierów biura melioracyjnego kredyt do wysokości 600 zł. rocznie.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu utworzenie Expozytury biura melioracyjnego w Sanoku i otwiera w tym celu Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 200 zł. rocznie.

5. Otworzone pod 2., 3. i 4. kredyta będą pokryte z funduszu krajowego.

6. Petycya L. 384 zarządu towarzystwa rolniczego okręgu tarnowskiego o zwiększenie sił ekspozytury biόra melioracyjnego w Tarnowie i ustanowienie organów do wykonywauia i nadzorowania robót melioracyjnych, — co do punktu 1. przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia, co do punktu 2., petycya ta załatwioną została uchwałą trzecią.

7. Petycya L. 365 sanockiego oddziału towarzystwa gospodarskiego o utworzenie ekspozytury biόra melioracyjnego w Sanoku, załatwioną została uchwałą czwartą.

62. Sejm uchwala:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 3. stycznia 1882 r. L. 56.097/81., względem przeniesienia miejscowości Kobylnica ruska, Kobylnica wołoska i Felbach z okręgu Sądu powia-

towego w Lubaczowie i ze Starostwa Cieszanowskiego — do okręgu Sądu powiatowego w Krakowcu i Starostwa w Jaworowie, petycyę członków gminy Kobylnicy ruskiej L. 107/S., protest Wydziału powiatowego w Cieszanowie L. 326/S. i petycyę członków gminy i przełożonego obszaru dworskiego w Kobylnicy ruskiej L. 346/S. odstępuje się Wydziałowi krajowemu do ponownego gruntownego zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesyi sejmowej.

XIV. Posiedzenie dnia 24. Września 1882.

63. Sejm uchwala:

Na skutek petycyi komitetu dla niesienia pomocy pogorzelcom w Tarnorudzie — Sejm udziela zapomogę w kwocie 300 zł.

64. Sejm uchwala:

Na skutek petycyi wniesionej przez pogorzelców gminy Wierzchnia, Sejm udziela zapomogę w kwocie 500 zł.

65. Sejm uchwala:

I. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad projektem rządowym do ustawy o równym podziale ciężaru kwaterunku wojskowego.

II. Sejm podwyższa kwoty przeznaczone uchwałą sejmową z 21. października 1881 roku na udzielanie bezprocentowych pożyczek w latach 1883 i 1884 na budowy koszar dla stałej załogi lub na przemianę na takie koszary budynków mających obecnie inne przeznaczenie z 60.000 zł. rocznie — na 120.000 zł. rocznie.

III. Przekazane komisyi administracyjnej do sprawozdania petycye pod l. 134, 363, 364, 415 i 461 miast Lwowa, Przemyśla, Brodów, Tarnopola, Śniatynia i Trembowli o pożyczki bezprocentowe z funduszu krajowego na budowę koszar, przekazuje Sejm ze względu na powyższą uchwałę Wydziałowi krajowemu do urzędowego załatwienia.

Co do petycyi miasta Żółkwi pod l. 160 o rozszerzenie uchwały sejmowej z 21. października 1881 roku na wystawione już przedtem budowle wojskowe, Sejm ze względu na to, że celem powyższej uchwały jest pomnożenie istniejących obecnie koszar wojskowych, uchwala:

»Sejm przechodzi nad petycyą gminy Żółkwi do porządku dziennego«.

66. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawierająca ustawę budowniczą dla kr. stoł. miasta Lwowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Król. stoł. miastu Lwowu nadaję załączoną ustawę budowniczą.

Art. II.

Równocześnie z działalnością tej ustawy tracą moc obowiązującą dla miasta Lwowa dotychczasowe ustawy i rozporządzenia budownicze.

Ustawa niniejsza nie narusza jednakże w niczem postanowień ustaw odrębnych dla szczególnych rodzajów budowli, jak budowli wodnych i t. p., również i przepisów tyczących się budowli dla celów wojennych i budowli kolejowych.

Do innych budowli przez Państwo, Kraj lub fundusze publiczne pod zarządem Państwa zostające, wykonywanych dla celów publicznych, przepisy ustawy niniejszej mają mieć zastosowanie z tą jednakże odmianą, że budowle te nie będą zawisłe od udzielenia konsensu budowniczo-policyjnego w myśl wspomnionych przepisów.

Przy budowlach w pobliżu kolei żelaznych powinny być zachowane przepisy szczegółowe, tyczące się oddalenia budowli od kolei i sposobu wykonania takowej.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Dział I.

O pozwoleniu na budowę.

Budowy, na które pozwolenie urzędowe (konsens) jest potrzebne.

§. 1. Pozwolenia urzędowego (konsensu) potrzeba na wykonanie nowych budowli, przebudowanie, powiększenie lub rozebranie częściowo lub w całości budynków istniejących, przedsiębranie w budynkach istniejących takich zmian, które oddziaływują na moc i trwałość budynków, na stosunki sanitarne lub bezpieczeństwo ogniowe, albo z któremi jest połączone przeobrażenie frontu, lub wreszcie, które wywierają wpływ na prawa sąsiadów — na budowę studzien, wodociągów, zbiorników na wodę lub nawóz, kanałów, jam kloacznych, przedsiębranie robót w ogólności, z któremi wykopy ziemne są połączone, odgraniczenie gruntów od ulic i placów publicznych, i tym podobne roboty.

Budowy, na które wystarcza doniesienie miejskiemu Urzędowi budowniczemu.

§. 2. Przy zmianach budowlanych, które nie należą do rodzaju robót w §. 1. przytoczonych, wystarcza, jeżeli osoba do kierowania lub wykonania odnośnych robót w myśl ustaw obowiązujących upoważniona, zawiadomi poprzednio miejski Urząd budowniczy przez zapisanie przedsiębrać się mającej roboty w księgach na ten cel przeznaczonych.

Urząd budowniczy mocen jest wstrzymać wykonanie robót, któreby uznał jako ulegające przepisom §. 1. i zażądać przedłożenia w myśl §. 7. niniejszej ustawy.

Przy naprawach, które nie wprowadzają zmiany w ogólnym stanie budynku i których celem jest tylko utrzymanie w dobrym stanie poszczególnych przedmiotów, nie wymaga się żadnego uwiadomienia.

Oznaczenie linii regulacyjnej i poziomu przy istniejących ulicach, drogach i placach publicznych.

§. 3. Jeżeli przedmiot budowy, czy to budynek, czy odgraniczenie licować ma do ulicy, drogi lub placu publicznego, należy przed wniesieniem do Magistratu podania o konsens zapewnić się, czy kierunek dotychczasowej linii frontowej albo dotychczasowego poziomu nie ulegnie zmianie, według ogólnego planu regulacyjnego całego miasta, który to plan w urzędzie budowniczym do użytku stron interesowanych stale będzie wyłożony.

Gdyby zmiana taka nastąpić miała, należy wnieść do Magistratu podanie o oznaczenie linii regulacyjnej, a względnie oznaczenie poziomu dla stawiać się mającego budynku, z załączeniem właściwych planów w dwóch egzemplarzach, a mianowicie:

s y t u a c y j n e g o w takiej rozciągłości, aby regulacya dokładnie mogła być rozpoznaną, i n i w e l a c y j n e g o, które to plany podług skali w §. 9.

*

ustanowionej mają być sporządzone i dokładnie w miarze metrycznej kotowane.

Linię regulacyjną i wysokość poziomu oznacza urząd budowniczy na miejscu.

Jeżeli linia regulacyjna i wysokość poziomu są już ustanowione, natenczas załatwienie podania ma być doręczone stronie w przeciągu dni 20, jeżeli zaś dopiero osobno muszą być ustanowione, w przeciągu dni 30.

Gdyby terminy powyższe nie mogły być zachowane, należy w tym samym czasie zawiadomić stronę o powodach zwłoki.

Odszkodowanie przy zmianie linii frontowej w istniejących drogach, ulicach i placach.

§. 4. Jeżeli w skutek ustanowienia linii regulacyjnej okaże się potrzeba, ażeby przedmiot budowy, który ma być z gruntu wzniesiony, dobudowany lub przebudowany, został po za dotychczasową linię frontową naprzód wysunięty lub w tył cofnięty, natenczas w pierwszym przypadku obowiązany jest podający o konsens, zaś w drugim przypadku obowiązaną jest gmina m. Lwowa nabyć część gruntu położoną pomiędzy dawniejszą linią frontową, a nową linią regulacyjną.

Gdyby co do ceny wynagrodzenia ugoda dobrowolna nie przyszła do skutku, cena ta będzie oznaczona przez sądowe oszacowanie.

Postanowienie względem kierunku linii regulacyjnej należy wyłącznie do zakresu władz autonomicznych, zaś orzeczenie o obowiązku odstąpienia gminie części gruntu na publiczną drogę, ulicę lub plac, do zakresu krajowej władzy politycznej.

Jeżeli postanowienie względem kierunku linii regulacyjnej stało się prawomocnem, może być konsens na zamierzoną budowę udzielony, chociażby cena wynagrodzenia za odstąpić się mającą część gruntu nie była jeszcze ustanowioną i uiszczoną, jak skoro w sposób odpowiedni ubezpieczoną zostanie cena oznaczona przez władzę budowniczą na podstawie oszacowania przez dwóch rzeczoznawców dokonanego.

Podział gruntu pod budowle i otwarcie nowych ulic.

§. 5. Jeżeli grunt pod budowle na żądanie właściciela ma być podzielony na części, należy przed wniesieniem podania o konsens na budowę uzyskać potwierdzenie planu działów.

Tym celem należy przedłożyć plany sytuacyjne w dwóch egzemplarzach i oznaczyć w takowych z podaniem miar czarnym kolorem granice całej podzielić się mającej realności, zaś czerwonym kolorem granice utworzyć się mających parcel; prócz tego należy podać na planach wymiar całej realności przed podziałem, jakoteż wymiar poszczególnych nowych parcel.

Właściciel realności, która na jego żądanie ma być podzieloną na części, winien odstąpić bezpłatnie z tej realności grunta potrzebne na utworzenie, w celu przeprowadzenia zamierzonego podziału realności, nowych placów, dróg i ulic, oraz na sprostowanie lub rozszerzenie istniejących, jednakże do szerokości tychże nie większej jak 20 metrów.

Zezwolenie na podział realności traci swoją ważność, jeżeli do lat trzech od dnia doręczenia odnośnego konsensu zabudowanie wydzielonych parcel nie zostało rozpoczęte, lub podział w księgach gruntowych nie został przeprowadzony.

Otwarcie nowych lub rozszerzenie istniejących ulic w interesie komunikacyi publicznej.

§. 6. Gdyby uznaną została potrzeba otwarcia dla publicznej komunikacyi nowej drogi, placu lub ulicy przez grunta prywatne bądź puste, bądź zabudowane, lub też rozszerzenia albo sprostowania istniejącej drogi, placu lub ulicy, obowiązany jest właściciel odnośnej realności odstąpić potrzebną na ten cel część gruntu za wynagrodzeniem, a nawzajem służy mu prawo nabyć od gminy na własność część gruntu pozostałą z drogi, placu lub ulicy.

Uznanie potrzeby powyższej należy do zakresu władz autonomicznych, zaś orzeczenie o powyższym obowiązku właścicieli, do zakresu krajowej władzy politycznej.

Gdyby w obydwu powyższych przypadkach ugoda dobrowolna co do ceny wynagrodzenia nie przyszła do skutku, cena ta będzie oznaczona przez sądowe oszacowanie.

Podanie o pozwolenie na budowę (konsens).

§. 7. Przed rozpoczęciem budowy należy wnieść do Magistratu podanie o pozwolenie na budowę (konsens) z załączeniem planów w 2 egzemplarzach.

Podający obowiązany jest w razie zachodzącej wątpliwości wykazać prawo własności przedmiotu czy gruntu pod budowę przeznaczonego, albo też przedłożyć pozwolenie właściciela, a jeżeli działa w imieniu trzecich osób, tych pełnomocnictwo.

Plany na budowę.

§. 8. Plany na budowę powinny zawierać:

a) Plan sytuacyjny z uwidocznieniem położenia i granic realności do zabudowania przeznaczonej, przedmiotu budowy tamże powstać mającego, tudzież istniejących starych zabudowań, podwórz, dziedzińców i ogrodów, położenia przypierających sąsiednich realności i budynków z oznaczeniem ich właścicieli i numerów tabularnych, wreszcie ościennej ulicy, nazwy i szerokości tejże, kierunku linii frontowej, a względnie regulacyjnej. W planie tym należy wykazać także i przez odpowiednie pokotowanie uwidocznić obszar całej realności, przestrzeń jej już zabudowaną, jakoteż zabudować się mającą.

b) Plan niwelacyjny, a mianowicie przekrój podłużny i poprzeczny przez środek ulicy z dokładnem oznaczeniem liczbami wszystkich znaczniejszych wzniesień, oraz wysokości progu wejścia głównego nowej budowy.

c) Plany poziome wszystkich piętr. piwnic i poddasz, przekrój podłużny i poprzeczny, tudzież widok zewnętrzny budynku z oznaczeniem wysokości sąsiednich domów.

Na planie piwnic powinne być uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, połączenia ich z kanałem głównym, ich przekrój poprzeczny i spadek, dalej ścieki wodne i studnie.

Na planie poddasza należy przedstawić wszystkie mury strychowe kominowe i ogniowe, tudzież podział poddasza, jeżeli takowe częściami na użytek mieszkańców domu ma być oddane.

Wszelkie miary czyli koty, odstępy budynku od ulicy, sąsiednich granic i zabudowań, szczególniej zaś grubości murów, wysokości ubikacyj i ich rozmiary, mają być dokładnie oznaczone liczbami według miary metrycznej.

Niezwykłe konstrukcye, mianowicie żelazne mają być przedstawione w szczegółowych rysunkach, a wytrzymałość ich obliczona w dołączonym statycznym rachunku.

Przy wykonaniu reparacyi lub zmian częściowych wystarcza przedłożenie planu tej części budynku, w której zmiana ma być uskutecznioną.

Wszystkie plany mają być wykonane na trwałym papierze lub płótnie.

Podziałka (skala) dla planów.

§. 9. Plany sytuacyjne mają być rysowane w skali planów katastralnych, jednakże z podaniem równocześnie miary metrycznej.

W planach niwelacyjnych należy miary długości oznaczyć według skali planów sytuacyjnych, zaś miary wysokości według skali 10 razy powiększonej.

Plany na budowę mają być rysowane według miary metrycznej podług skali 1 : 100 czyli 1 cm. 1 metr.

Rysunki szczegółowe i konstrukcyjne mają być rysowane podług takiej skali, aby dokładne ich rozpoznanie było możebnem, mianowicie w stosunku 1 : 10, 1 : 20, 1 : 50 i t. p.

Podpisy na planach na budowę.

§. 10. Plany przedłożone do zatwierdzenia mają być opatrzone podpisem właściciela gruntu przeznaczonego do zabudowania, albo tegoż umocowanego zastępcy, jakoteż autora planów.

Przeprowadzenie komisyi przed udzieleniem konsensu na budowę.

§. 11. Po wniesieniu podania o pozwolenie na budowę, Magistrat w najkrótszym czasie zbada projekt budowy przez komisyę złożoną z administracyjnego i technicznego urzędnika, a w razie potrzeby i fizyka miejskiego.

Do komisyi tej mają być zawezwani: właściciel przeprowadzić się mającej budowy albo jego pełnomocnik, kierujący budową, tudzież sąsiedzi. Komisya powinna odbywać się na miejscu budowy. Magistrat może jednak zarządzić komisyę w urzędzie, wszelako i w takim razie służy interesowanym stronom prawo żądania oględzin na miejscu.

Komisya starać się będzie o usunięcie przeszkód w drodze dobrowolnej ugody. Jeżeli ugoda przyjdzie do skutku, zostanie na podstawie tejże udzielony konsens na budowę, o ile takowa ze względów publicznych może być uskutecznioną. Gdyby zaś ugoda nie przyszła do skutku, rozstrzygnie władza do udzielenia konsensu na budowę powołana o podniesionych zarzutach, o ile rozstrzygnięcie to należy do zakresu jej działania, oraz orzeknie, czy i o ile ze względów publicznych zamierzona budowa może być uskutecznioną, a stosownie do tego albo odmówi konsensu na budowę, albo go udzieli z zatrzeżeniem co do zarzutów z tytułu prawa prywatnego uczynionych i pod tym ostatnim względem odeszle strony na drogę sądową, pozostawiając budującemu, by się przeciw podniesionym zarzutom zastrzegł w myśl postanowień ustawy cywilnej i przepisów postępowania sądowego, a według okoliczności budowę na własne niebezpieczeństwo rozpoczął, lub rozpoczętą dalej prowadził (§. 472. procedury sądowej i §§. 340 — 342. kodeksu cywilnego).

Podniesione z tytułu prawa prywatnego zarzuty, których rozstrzygnięcie na drodze sądowej zostało zastrzeżonem, mają być w załatwieniu podania

wyraźnie wymienione. Protokół powyższego postępowania ma być podpisany przez wszystkie obecne strony.

Przepisane powyżej przeprowadzenie komisyi z przyzwaniem stron nie jest wymagane, jeżeli przedłożone plany budowy opatrzone są pisemnem zezwoleniem współwłaścicieli, dożywotników i sąsiadów.

Udzielenie konsensu. Zawiadomienie o takowym stron interesowanych. Rekursa tychże.

§. 12. Na podstawie planów w §. 7. przepisanych i rozprawy, czy też protokołu komisyi w §. 11. określonego, udziela się podającemu przy zwroie jednego egzemplarza przedłożonych i klauzulą zatwierdzenia opatrzonych planów pozwolenie na budowę (konsens) bezwarunkowo lub też z ograniczeniami bliżej poszczególnionemi.

O udzieleniu lub odmówieniu konsensu zawiadamia się podającego, tudzież wszystkie te strony, które przeciw zamierzonej budowie zarzuty podniosły. Przeciw orzeczeniu temu służy interesowanym droga rekursu. Rekurs powinien być wniesiony w przeciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia, w przeciwnym bowiem razie będzie bezwzględnie odrzucony.

Załatwienie podań o konsens na budowę ma być doręczone stronom w przeciągu dni 15, jeżeli zaś sprawa podlega rozstrzygnięciu Reprezentacyi miasta, w przeciągu dni 30.

Konsens na budowę zakładów przemysłowych lub fabryk.

§. 13. Gdy idzie o budowę dla zakładu, do którego stosują się przepisy ustawy przemysłowej, należy rozprawę o konsens na taką budowę przeprowadzić w miarę możności razem z rozpoznaniem, czy zakład taki może być dopuszczony ze względu na przepisy policyjno-przemysłowe. Jeżeli to się nie stanie, a konsens na budowę zostanie wydany niezależnie od pozwolenia na zaprowadzenie zakładu, natenczas sam ten konsens nie obejmuje tego pozwolenia, o które w takim razie starać się należy osobno.

Zakaz budowania bez konsensu albo przed uzyskaniem tegoż.

§. 14. Bez konsensu nie wolno budowy rozpoczynać. W razie rekursu orzeknie władza udzielająca konsens, czy przed rozstrzygnięciem rekursu przez właściwą władzę i pod jakiemi zastrzeżeniami budowa może być rozpoczętą lub dalej prowadzoną, a do orzeczenia tego należy zastosować się bezwzględnie.

Zastosowanie się do potwierdzonych planów. Zmiany dozwolone. Sprostowania planów.

§. 15. Od potwierdzonych planów nie wolno odstąpić bez zezwolenia władzy, chyba że idzie tylko o takie zmiany, dla których według §. 2. wystarcza doniesienie miejskiemu Urzędowi budowniczemu. W innych przypadkach należy przedłożyć do zatwierdzenia plan częściowy wykazujący zmianę planu pierwotnego.

W razie zmian większych może władza zażądać planów należycie sprostowanych i wymienić takowe na plany pierwotne.

Przechowanie potwierdzonych planów i konsensu na miejscu budowy.

§. 16. Potwierdzone plany i konsens na budowę mają być zawsze dla użytku nadzorujących organów Magistratu przechowane na miejscu budowy

Unieważnienie konsensu.

§. 17. Konsens na budowę traci swoją ważność, jeżeli w przeciągu dwóch lat od udzielenia go, budowa nie została rozpoczętą albo po rozpoczęciu przez dwa lata była zawieszoną.

Gdyby po udzieleniu konsensu, jednakże przed rozpoczęciem jeszcze budowy, okazała się potrzebną ze względów publicznych zmiana potwierdzo-

nych planów, może władza konsens udzielony unieważnić, a w takim razie winien budujący postarać się o nowy konsens na budowę.

Dział II.

Przepisy szczegółowe o budowaniu.

A. Ze względu na kierownictwo budowy, tudzież na bezpieczeństwo i porządek publiczny.

Odpowiedzialność za wykonanie budowy.

§. 18. Wykonywaniem robót przy budowie kierować może tylko osoba upoważniona do tego w myśl ustaw obowiązujących. Kierownik budowy powinien przed rozpoczęciem tejże w księdze przeznaczonej na ten cel w Urzędzie budowniczym miejskim zapisać oświadczenie, że obejmuje odpowiedzialność za wykonanie budowy.

O każdej zmianie w osobie kierownika budowy należy donieść miejskiemu Urzędowi budowniczemu w przeciągu 24 godzin.

Nowo obejmujący kierownictwo budowy powinien w tymże czasie zapisać w Urzędzie budowniczym powyżej wskazane oświadczenie. W czasie zmiany w kierowuictwie budowy, mają być roboty wstrzymane pod odpowiedzialnością właściciela budowy.

Kierujący budową odpowiada za umiejętne, dokładne i trwałe jej wykonanie, za użycie dobrych i celowi odpowiednich materyałów, za bezpieczeństwo wszelkich urządzeń pomocniczych w celu budowy przedsięwziętych i w ogóle za przestrzeganie postanowień tej ustawy, oraz wszelkich odnośnych przepisów. Przez to jednakże nie jest wykluczona odpowiedzialność innych przy wykonaniu budowy zajętych osób, o ile takowe zawiniły.

Przepisy ze względu na bezpieczeństwo i porządek publiczny.

§. 19. O rozpoczęciu budowy należy zawiadomić miejski Urząd budowniczy najpóźniej 24 godzin przed jej rozpoczęciem.

Przy każdej budowie i naprawie budynku od ulicy należy ustawić znaki ostrzegające, lub w miarę potrzeby stosowne ogrodzenie, w wypadkach zaś, gdzie materyały budowlane, ziemia, narzędzia i t. p. na ulicy są złożone, albo gdzie drogi i place publiczne zostały rozkopane, należy nocną porą utrzymywać przed placem budowy latarnie oświetlone, a w razie potrzeby także straż nocną.

Każdą budowę, nie wykluczając nasadzenia piątr, zmiany wiązań dachowych i t. p. w śródmieściu i w bliższych albo więcej uczęszczanych ulicach na przedmieściu, należy przed rozpoczęciem roboty na czas jej trwania zagrodzić od ulicy parkanem.

Przy budowach wykonywanych przy froncie ulicy, gdzie utrzymanie swobodnej komunikacyi pieszej mogłoby być zagrożonem, należy dla zabezpieczenia przechodniów urządzić nad chodnikiem silny dach ochronny lub ułożyć tymczasowy chodnik.

Co do opłat placowego za wysunięcie parkanu na ulicę, jako też za dozwolone wyjątkowo składanie materyałów budowlanych na ulicach i placach publicznych, obowiązuje taryfa opłaty placowego.

Składanie materyałów budowlanych, o ile takowe według poprzedzającego ustępu nie zostało wyjątkowo dozwolonem za opłatą placowego, niemniej gaszenie wapna na ulicach i placach publicznych jest zakazane. Ziemię z fundamentów wykopaną, tudzież rumowisko należy z ulic i placów publicznych bezzwłocznie uprzątnąć.

Przy rozbieraniu budynków należy dla uchylenia kurzu rozebrać się mające części poprzód zwilżać i nie wolno spuszczać rumowiska z góry inaczej, jak tylko w naczyniach lub trąbach zamkniętych; nie wolno również materyału drzewnego z dachu lub piątr na ulicę zrzucać, ale tylko spuszczać.

B. Ze względu na położenie budowy.

a) przy ulicach i placach publicznych.

Zabudowanie frontu przy ulicy.

§. 20. W ulicach głównych wolno przy froncie stawiać tylko budynki główne, budynki zaś podrzędne służące na cele gospodarcze, przemysłowe lub tym podobne, jako to: stajnie, wozownie, warstaty, magazyny i t. p., mają być umieszczone w głębi w podwórzu.

Gdyby ze względu na położenie miejscowe budynki te tylko przy froncie postawione być mogły, a względy publiczne nie stały temu na przeszkodzie, pozwolenie na to może być wyjątkowo udzielonem. Natenczas wszakże należy budynki te opatrzyć odpowiednią fasadą.

Budynki frontowe muszą przypierać bezpośrednio do siebie lub do granicy sąsiedniej, w przeciwnym razie ich odległość powinna wynosić najmniej 6 m., a wtedy fasada przyczołka domu powinna być zastosowaną do fasady frontowej.

W ulicach głównych nie wolno stawiać przy froncie domów parterowych. Gdzieby to wyjątkowo zostało dozwolonem, tam należy wyprowadzić mury w takiej grubości, aby na nie w przyszłości można nasadzić piętro.

Budynki główne należy stawiać bezpośrednio w linii frontowej ulicy, jeżeli jednak zamierzonem jest utworzenie ogrodu lub zajazdu przed nimi, może być pozwolonem cofnięcie tychże od frontu pod następującymi warunkami:

a) Budynek cofnięty powinien być tak budowanym, jak to przepisano dla domów frontowych. Wille, pięknej architektury w ogrodzie położone mogą być wyjątkowo stawiane w całości lub częściowo jako budynki parterowe.

b) Odstęp budynku od ulicy nie powinien wynosić mniej jak 6 m., na placu tym nie wolno stawiać podrzędnych budynków, jako to: budek do sprzedaży i t. p. nie wolno też używać go na skład lub w inny szpecący sposób.

c) Odgraniczenie od ulicy winno być w takim razie sporządzone ze sztachet lub krat ozdobnych.

Wysokość budynków frontowych.

§. 21. Domów mieszkalnych nie wolno budować wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru.

Mezanin liczy się za piętro.

Domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane przy froncie ulicy, bez względu na jej szerokość.

Domy dwu- lub trzypiętrowe wolno stawiać tylko tam, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tem miejscu. Może być jednakże dozwolonem:

a) w miejscu, gdzie dom już istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego;

b) w ulicy częściowo już zabudowanej wyprowadzić dom nowy do wysokości większej części domów tamże już istniejących.

W obydwu tych wypadkach wysokość budynku nie może przewyższać 16 metrów.

Jeżeli domy są cofnięte od frontu według warunków §. 20., wolno podnieść ich wysokość w miarę szerokości odstępu.

Wysokość budynku mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego.

Wyskoki przy frontach.

§. 22. *a*) Schody przed domami, kraty i poręcze wystające, drzwi otwierające się na zewnątrz, jako też inne tego rodzaju przedmioty sięgające po za linię frontową nie są dozwolone.

b) Okna lub okiennice wychodzące na ulicę nieumieszczone w wysokości przynajmniej 3 m. nad chodnikiem, należy urządzić do otwierania na wewnątrz lub tak, aby nie sterczały na ulicę i zupełnie przylegały do muru.

c) Balkony otwarte dozwolone są tylko w ulicach mających więcej niż 10 m. szerokości, powinny być one zbudowane włącznie z poręczą z ogniotrwałego materyału. Balkony kryte dozwolone są tylko w ulicach najmniej 15 m. szerokich. Odległość ich od sąsiedzkiej realności ma wynosić najmniej 3 m, wyskok zaś nie może przewyższać 1·25 m. Długość balkonów krytych nie powinna zazwyczaj przechodzić szerokości odstępu między osiami dwóch okien, większa długość może być dozwoloną po rozpoznaniu rzeczy w każdym przypadku z osobna. Części dźwigające kryte balkony mają być sporządzone z kamienia lub żelaza.

d) Na urządzenie wystaw sklepowych, godeł, markiz i t. p. należy postarać się o pozwolenie (w pierwszym wypadku z dołączeniem planów). Wyskoki wystaw sklepowych nie powinny przewyższać 25 cm. Wszelkie godła, latarnie i t. p. powinny być umieszczone w wysokości najmniej 3 m., zaś markizy najmniej 2·25 m. nad chodnikiem, mierząc przy wiszących przedmiotach od punktu najniższego.

e) Wyskoki cokłów po za linie budowy dozwolone są przy domach frontowych aż do 10 cm. Gdyby z architektonicznych względów pożądanem było powiększenie wyskoku cokłów albo wysunięcie na chodnik ryzalitów bram ozdobnych, filarów, kandelabrów i t. p. należy na to uzyskać osobne pozwolenie.

Wyprawa ścian zewnętrznych. Fasady domów frontowych. Zmiany fasad budynków starożytnych.

§. 23. Ściany zewnętrzne budynku z wyjątkiem fasad wykonanych w surowym materyale, należy wyprawić najpóźniej do lat dwóch po ukończeniu budynku. Fasady domów frontowych nie powinny sprzeciwiać się zasa-

dom dobrego gustu, albo być malowane szpecącymi lub dla wzroku szkodliwymi kolorami.

Na fasadach starożytnych budynków, które mają wartość artystyczną, archeologiczną lub pamiątkową, nie wolno wykonywać żadnych zmian bez zezwolenia władzy.

Odgraniczenie od ulicy.

§. 24. Każdą realność należy odgraniczyć od drogi publicznej. W śródmieściu i przy głównych ulicach przedmieść należy podwórza przy realnościach w głębi zabudowanych odgraniczyć od ulicy murem, ogrody ozdobnemi sztachetami, zaś plac pod budowę w częściach miasta zabudowanych przynajmniej parkanem.

W odległych i ubocznych ulicach mają być podwórza odgraniczone od ulicy przynajmniej parkanem, zaś grunta do uprawy płotem lub baryerą.

Dachy, okapy i rynny.

§. 25. Wszystkie dachy budynkow zwrócone spadkiem ku ulicy powinny być opatrzone rynnami przynajmniej 25 cm. szerokiemi, jako też rurami spustowemi z ogniotrwałego materyału. Na dachach blachą krytych mają być rynny umieszczone nad okapem dachu, jednakże odstęp rynny od okapu nie powinien wynosić w najszerszem miejscu więcej jak 30 cm. Gdyby z architektonicznych lub innych względów wypadło szerokość tę przekroczyć, należy przez stosowny przyrząd zapobiedz zesuwaniu się śniegu z odstępu tego.

Rury spustowe należy prowadzić o ile możności wprost do kanału. Gdzieby to ulegało trudnościom, należy wylot umieścić najwyżej 30 cm. nad chodnikiem.

Balkony powinny być opatrzone w rynny odpowiedniej szerokości, zaś rury spustowe prowadzone po frontowej ścianie budynku.

b) W podwórzach.

Wymogi przy budowach od strony i w obrębie podwórz. Rozmiary podwórz. Świetlniki.

§. 26. Przy budowlach od strony i w obrębie podwórza należy uwzględnić wszelkie zachodzące stosunki miejscowe, kształt podwórza, położenie jego do słońca, rozmiary przypierających budynków, sposób użytkowania ubikacyj w tychże, stopień zabudowania sąsiednich realności, wymogi sanitarne, mianowicie aby każda ubikacya służąca na pobyt ludzi była zaopatrzona obficie powietrzem i światłem, wreszcie wymogi ogniowo policyjne. Przy tem uważać należy, ażeby przestrzeń niezabudowana wynosiła przynajmniej 25 prc. całego obszaru, z czego większa połowa na dziedziniec przeznaczoną być winna. Odstąpienie od tego postanowienia może być dozwolone tylko wyjątkowo przy budynkach narożnych, lub gdzie dziedzińce kilku sąsiednich realności ze sobą się stykają, albo gdzieby grunt położony przy froncie między gruntami już zabudowanymi i otoczony sąsiednimi budynkami przy zachowaniu tego postanowienia nie mógł być zabudowanym.

Świetlniki mogą służyć tylko dla ubikacyj podrzędnych i powinne mieć, jeżeli dostarczać mają światło tylko jednemu oknu w każdem piętrze, przynajmniej 6, jeżeli zaś wiecej oknom przynajmniej 10 m. kwadratowych obszaru.

Sień wchodowa. Bramy wjazdowe i przejazdy.

§. 27. Szerokość sieni wchodowej powinna wynosić najmniej 1·60 m.

W realności, w której istnieją zabudowania na podwórzu, albo mogą w myśl §. 26. powstać w przyszłości, należy urządzić bramę wjazdową we frontowym domu.

*

Szerokość takiej bramy powinna wynosić najmniej 2·20 m.

Jeżeli w jednej i tej samej realności jest kilka podwórz, powinny być urządzone z jednego do drugiego przejazdy o wskazanych wymiarach.

Brukowanie, względnie szutrowanie podwórz.

§. 28. Dziedzińce i podwórza, o ile na ogród nie są używane, należy wybrukować albo wyszutrować, w miarę potrzeby wyasfaltować i urządzić na nich brukowane ścieki dla odprowadzenia wody deszczowej.

Studnie.

§. 29. Studnie w obrębie realności, założone w pobliżu zbiorników lub kanałów, powinny być zabezpieczone odpowiednio od infiltracyi. W śródmieściu, tudzież w bliższych częściach przedmieść mają być opatrzone w pompę, w odleglejszych zaś mogą być zabezpieczone parapetem, najmniej 1 metr wysokim.

Studnie zawierające wodę nie przydatną do picia dla ludzi powinny być zaopatrzone w sposób zwracający uwagę stosownym napisem ostrzegającym.

c) Przy granicach sąsiednich.

Odległość przedmiotu budowy od granic sąsiednich.

§. 30. Odległość budynków od granic sąsiednich nie ulega ze względów publicznych żadnym ograniczeniom z wyjątkiem zastrzeżeń §. 20. Postanawia się tylko, iż zbiorniki kloaczne lub nawozowe mają być oddalone od granicy sąsiedniej najmniej o 2 m. Mniejsza odległość zawisła od zezwolenia sąsiadów.

C. Ze względu na użytkowanie.

Ogólne wymogi dla domów mieszkalnych.

§. 31. Budynki przeznaczone na zamieszkanie powinny być tak zbudowane, aby ani bezpieczeństwu nie zagrażały, ani zdrowia mieszkańców nie narażały. Powinny przeto być suche i zdrowe, mieć wystarczający przystęp powietrza i światła i być jak najlepiej zawarowane przeciw niebezpieczeństwu pożaru. Ściany zewnętrzne budynków tych nie powinny być wyprawiane wcześniej, jak w sześć miesięcy po pokryciu budynku dachem i po upływie jednej zimy.

Wysokość ubikacyj mieszkalnych w świetle i nad terenem. Podział poziomy piętra parterowego.

§. 32. Ubikacye, w których ludzie mieszkać, spać lub zwykle przebywać mają, powinny mierzyć najmniej 2·85 m. wysokości w świetle przy poziomych posobach, zaś gdzie takowe są sklepione najmniej 3. m. mierząc w najwyższym punkcie sklepienia. Podłoga parterowych ubikacyj powinna być wzniesiona najmniej 50 cm. nad teren. Wyjątkowo dozwala się obniżenie aż do 15 cm. dla ubikacyj, które przeznaczone są na sklepy, jeżeli pod niemi są piwnice a spód ziemny suchy, albo zabezpieczony sztucznie od zawilgocenia.

Podział poziomy piętra parterowego na dwie kondygnacye za pomocą pułapu dozwala się w lokalnościach służących na sklepy, jednakże nie wolno górnych ubikacyj zamieszkiwać, ale można używać takowych tylko na składy towarowe.

Pomieszkania w piwnicach

§. 33. Pomieszkania w piwnicach nie są dozwolone. Wyjątek stanowi się w tych tylko przypadkach, gdzie naturalna spadzistość terenu wymaga budowy znacznie nad poziom wzniesionych i świetlistych piwnic, a raczej suterenów, albo jeżeli w domach ozdobnych z uwzględnieniem §. 20. w ogrodach

położonych, na mieszkanie dla jednej tylko familji urządzonych, ubikacye służyć mają na kuchnię i inne podrzędne cele mieszkalne.

Natenczas wszakże należy uczynić zadość następującym warunkom:

a) Spód ziemny powinien by zupełnie suchy.

b) Mury przylegające do ziemi powinny być od zawilgocenia skutecznie zabezpieczone.

c) Najmniej połowa całej wysokości piwnicy w świetle w § 32, ustanowionej, powinna leżeć po nad przyległem terenem, zaś okno powinno mieć najmniej 1 m. wysokości.

d) Bezpośrednio na ulice nie wolno drzwi urządzać.

Pomieszkanie strychowe.

§. 34. Pomieszkania w obrębie poddasza czyli strychu nie są dozwolone.

Wyjątek stanowią pojedyncze pokoje w pałacach lub wilach ozdobnych, których dachy ze względów architektonicznych mają strome kształty i tworzą przestronne poddasza, jednakże tylko wtedy, jeżeli pałace te lub wile urządzone są na mieszkania dla jednej tylko familji i są wolno stojące, a pokoje te oddzielone są od strychu i sieni murowanemi lub przynajmniej ryglowemi i tynkowemi ścianami w myśl §. 40. i odpowiadają zresztą postanowieniom §§. 31. i 32.

Kuchnie.

§. 35. Kuchnie mają być tak umieszczane, aby z pomieszkaniem łączyły się albo bezpośrednio, albo za pomocą wewnętrznych komunikacyj, nigdy zaś przez podwórze lub ganki otwarte.

Celem wypuszczania pary i wyziewów niezdrowych mają być w kuchniach urządzone pod sufitem otwory najmniej 15 cm. w kwadrat do osobnego komina wentylacyjnego, opatrzone drzwiczkami lub żaluzyami żelaznemi.

Piwnice i drewutnie.

§. 36. Każdy dom mieszkalny powinien być opatrzony w odpowiednią ilość piwnic na pomieszczenie drzewa opałowego.

Posadzka piwnic powinna się wznosić 15 cm. po nad najwyższy stan wody zaskórnej, gdzie zaś to jest niemożebnem, powinne być piwnice nieprzepuszczalnie zbudowane.

Z piwnic nie wolno urządzać drzwi bezpośrednio na ulicę.

Gdzie wysoki stan wody zaskórnej albo techniczne przeszkody utrudniają budowę piwnic, należy w myśl §. 40. *a.* wybudować na pomieszczenie drzewa opałowego drewutnie odpowiednich rozmiarów.

Mieszkanie stróża.

§. 37. Mieszkanie stróża ma być umieszczone w parterze lub suterenie w myśl §. 33. urządzonem, w bliskości głównego wejścia do budynku, ma mieć najmniej 10 m. kwadratowych obszaru, światło bezpośrednie, zresztą ma odpowiadać w ogólności wymogom dla ubikacyj mieszkalnych postanowionym.

D. Ze względu na konstrukcyę.

Materyał i wykonanie budowy.

§. 38. Wszelkie materyały do budowy użyte, niemniej wiązania i konstrukcye powinne być takiej dobroci i wytrzymałości, jakiej wymaga cel budowy według ogólnie przyjętych i za dobre uznanych zasad technicznych. Nie wolno murować w porze, w której skutkiem mrozów zaprawa murarska traci własność spajania.

Wymiary cegieł zwykłych. §. 39. Cegły zwykłe mają mieć po wypaleniu wymiary następujące:

29 cm. długości,
14 cm. szerokości,
6·5 cm. wysokości,

Konstrukcya ścian. §. 40. Co do konstrukcyi ścian postanawia się:

a) Ściany zewnętrzne domów mieszkalnych, stajen i wszelkich budynków piętrowych, jako też takich, w których ogniska mają być urządzone, powinny być murowane przez wszystkie piętra z cegły lub kamienia. Budynki bez ognisk, jako to: wozownie, magazyny, drewutnie i t. p. mogą być do wysokości 5 m. mierząc od terenu do okopu, budowane w pruski mur, czyli z drzewa wiązanego w ryglówkę, jednakże przedziały ryglówek powinny być murowane cegłą, zaś te ściany, które do ulicy albo do granicy sąsiedzkiej przypierają, muszą być murowane całkowicie.

Ściany z drzewa można sporządzać tylko dla wolno stojących wychodków parterowych, altan, gołębników, kręgielni i t. p., albo w budynkach stawianych na krótki i ściśle ograniczony przeciąg czasu, n. p. na widowiska, na skład materyałów lub narzędzi przy budowach i t. p.

b) Ściany wewnętrzne a mianowicie: ściany dźwigające podkłady belkowe, ściany kominowe, ściany ogniochronne czyli mury ogniowe i ściane przedziałowe, powinny być murowane całkowicie z cegły. Gdzie ściany przedziałowe na piętrach nie trafiają na siebie z powodu podziału wewnętrznego, tam mogą być one zbudowane w pruski mur, o przedziałach cegłą na zaprawie wapiennej wymurowanych albo z dwóch warstw tarcic w krzyżujących się kierunkach zbitych. W obu razach należy powierzchnie drzewa wytrzcinować i wyprawić. O oddaleniu tychże ścian od ognisk i kominów stanowi §. 46.

Budowanie ścian ryglowych bez wymurowania przedziałów, obustronnie tarcicami pobitych, jest wzbronione.

Grubość murów. §. 41. Ponieważ oznaczenie grubości murów zależnem jest od każdorazowych szczegółowych warunków, a mianowicie od wysokości piętr, rozpiętości ubikacyj, konstrukcyi i obciążenia pokładów belkowych, ilości i rozpiętości otworów i t. p., przeto postanawia się następujące ogólne dyrektywy:

a) Przy murach ceglanych należy grubość ich zastosować do wymiaru zwykłych cegieł.

Można przeto zakładać mury tylko w grubości $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2 i t. d. cegieł. Grubość tę należy przy kotowaniu planów wyrażać jak następuje:

mur	$\frac{1}{2}$	cegły	gruby	przez	15	cm.
„	1	„	„	„	30	„
„	$1\frac{1}{2}$	„	„	„	45	„
„	2	„	„	„	60	„
„	$2\frac{1}{2}$	„	„	„	75	„
„	3	„	„	„	90	„

i t. d.

Miary powyższe odnoszą się do murów surowych nie wyprawionych.

b) Jeżeli mury przy założeniu w nich licznych lub wielkich otworów są tak osłabione, że filary nie posiadałyby należytej wytrzymałości, gdyby

ze zwykłego muru ceglanego były sporządzone, należy je murować z cegły mocno wypalonej, na cemencie, albo sporządzić z ciosu lub żelaza, co w planach powinno być uwidocznionem.

c) Poniżej 75 cm. grubości nie wolno zakładać murów z kamienia łamanego.

d) Mury pokładami belkowemi obciążone, a mianowicie:

Mury zewnętrzne

mają być w ubikacyach najwyższego piętra, mierzących więcej niż 6·5 m. rozpiętości grubości 2 cegieł, poniżej 6·5 m. rozpiętości, grubości $1^1/_2$ cegły.

W każdem niższem piętrze, jako też w fundamentach należy mury pogrubić o $^1/_2$ cegły.

Mury wewnętrzne

mają mieć w najwyższem piętrze grubości $1^1/_2$ cegły.

Z następujących piętr mogą być każdorazowo dwa prowadzone w jednostajnej o $^1/_2$ cegły stopniowo ku dołowi powiększającej się grubości

e) Mury nieobciążone, a mianowicie:

Mury zewnętrzne.

w najwyższem i następującem niższem piętrze mają mieć grubość $1^1/_2$ cegły, z następujących piętr mogą być każdorazowo dwa prowadzone w jednostajnej o $^1/_2$ cegły stopniowo ku dołowi powiększającej się grubości.

Mury wewnętrzne.

w najwyższem piętrze w ubikacyach posiadających więcej niż 6.5 m. rozpiętości, jako też w klatkach schodowych poniżej 4 m. szerokości, mają mieć grubość 1 cegły, zaś w ubikacyach poniżej 6.5 m. rozpiętości, grubość $^1/_2$ cegły.

W pierwszym przypadku mogą być mury prowadzone przez najwyższe i następujące niższe piętro w jednostajnej grubości na 1 cegłę, powiększając takową stopniowo jak powyżej co drugie piętro.

W drugim przypadku należy mury $^1/_2$ cegły grube w następującem niższem piętrze rozszerzyć do jednej cegły, prowadząc je odtąd co dwa piętra w jednostajnej grubości i powiększając takową stopniowo co drugie piętro, jak powyżej.

Do klatek schodowych, które mają więcej niż 4 m. szerokości, odnoszą się przepisy dla murów zewnętrznych nieobciążonych.

f) Mury piwniczne i fundamentowe należy założyć o 15 cm. mocniej, aniżeli mury parterowe.

Mury ogniowe.

§. 42. Poddasza domów sąsiednich do siebie przypierających albo budynków mających więcej niż 30 m. długości, należy oddzielić murami ogniowymi.

Mury te mają być o 50 cm po nad dach wyprowadzone, grubość ich ma wynosić najmniej 1 cegłę, przy wysokości zaś nad 3 m. mają być od-

powiednio filarami wzmocnione. Nie wolno w nie wpuszczać belek i wiązań dachowych, a oprócz drzwi nie wolno urządzać w nich żadnych innych otworów.

Drzwi te mają być żelazne, osadzone w kamiennej oprawie albo w ramach żelaznych i urządzone w ten sposób, by własnym ciężarem każdocześnie się zamykały.

Posoby.

§. 43 Posoby piwnic powinny być sklepione a mianowicie do rozpiętości 3 m. grubości najmniej $^1/_2$ cegły. Po nad tę rozpiętość, jakoteż posoby w bramach przejazdowych i w miejscach, gdzie są nagromadzone ciężary, mają być sklepione w stosownej grubości w miarę rozpiętości i obciążenia.

Posoby na piętrach mogą być sklepiene albo sporządzone z belek.

W sieniach, przejazdach i klatkach schodowych należy użyć do posób belek dyblowanych.

Pokłady belkowe na piętrach powinny być opatrzone powałą nakrytą rumowiskiem albo piaskiem, jakoteż sufitem trzcinowanym i wyprawionym.

W ubikacyach, w których belki pokładowe dłuższe są niż 6.5 m., tudzież we wszystkich budynkach na cele publiczne przeznaczonych, mają być urządzone podstropy.

Odmienne postanowienie może nastąpić wyjątkowo i w każdym przypadku z osobna.

Powała strychowa powinna być nakrytą rumowiskiem, a na tem posadzką z cegieł, której szpary powinny być zalane zaprawą wapienną lub gliną. W budynkach parterowych strop od strony strychu może być wyłożony polepą z gliny.

Schody, klatka schodowa.

§. 44. W każdym domu mieszkalnym powinna istnieć komunikacya za pomocą schodów, jedna lub więcej według wielkości budynku, na strych, do piwnicy, na podwórze i na ulicę.

W domach parterowych i jednopiątrowych dozwolone są schody drewniane.

W domach dwu- lub trzypiętrowych są również dozwolone schody drewniane, jeżeli takowe służyć mają najwięcej dla dwóch pomieszkań na każdem piętrze, lub jeżeli obok schodów głównych i w połączeniu z niemi istnieją drugie schody. W każdym innym razie powinny być schody urządzone ogniotrwale t. j. z kamienia, żelaza, lub podsklepione z drewnianymi stopniami.

Szerokość schodów głównych w budynkach parterowych i jednopiętrowych ma wynosić najmniej 1.10 m., w budynkach zaś dwu- i trzypiętrowych we wyższych piętrach najmniej 1.10 m., w niższych 1.25 m.; szerokość schodów bocznych nie powinna wynosić mniej niż 1 metr.

Wysokość stopni schodów głównych nie powinna mierzyć więcej jak 16 cm., a schodów bocznych więcej jak 18, zaś szerokość stopni schodów głównych mniej jak 29 cm., a schodów bocznych mniej jak 26 cm. w linii podziałowej. Linię podziałową przyjmuje się w odstępie 45 cm. od ściany. Stopnie klinowe powinny mieć w najwęższem miejscu najmniej 12 cm. szerokości.

Poręcze schodów mają być 1 metr wysokie i muszą być tak urządzone, ażeby zesuwanie się po nich było niemożliwem Przy schodach o stopniach klinowych należy urządzić poręcze od ściany.

Komórki i t. p. pod schodami, ogniska zaś, otwory kominowe i t. p. w klatce schodowej są wzbronione tam, gdzie schody nie są ogniotrwale sporządzone.

Klatka schodowa powinna być oddzieloną od strychu pełnym murem i sklepieniem albo posobą z belek dyblowych i powinna być od dołu wytrzcinowana i wyprawiona, od strychu zaś opatrzona posadzką ceglaną lub polepą na rumowisku.

Drzwi na strych prowadzące mają być żelazne i osadzone w ramie żeaznej albo w węgarach kamiennych, a przynajmniej, jeżeli są drewniane, muszą być wraz z oddrzwiami od strony strychu obite blachą żelazną. Drzwi leżące, urządzone tylko do podnoszenia, nie są dozwolone.

Fundamentowanie i izolowanie od wilgoci.

§ 45. Mury fundamentów wolno zakładać tylko na przydatnym na ten cel rodzimym gruncie albo na podfundamentowaniach, nigdy zaś bezpośrednio na gruncie grzęskim lub nasypanym. Jeżeli w grzęskim gruncie mają być użyte podfundamentowania drewniane, należy je założyć najmniej 30 cm. poniżej stanu wody zaskórnej, której wysokość Władza w każdym wypadku oznaczy.

Budynki w wilgotnym gruncie muszą być opatrzone przeciw szerzeniu się wilgoci warstwą izolacyjną, założoną 30 cm. poniżej podłogi parteru, a sporządzoną albo z lanego asfaltu w grubości najmniej 1 cm., albo z arkuszowego w grubości najmniej 0·5 cm, lub z 4 warstw cegieł na zaprawie hydraulicznej, albo też z innego skutecznego środka, który przez Władzę będzie dozwolonym.

Palowiska.

a) Ogólne przepisy.

Palowiska.

§. 46. Wszelkie palowiska należy tak urządzić, aby z nich pożar powstać nie mógł i aby dymem lub sadzą nie zanieczyszczały powietrza w sposób przykry dla ogółu.

Przy urządzaniu większych palowisk na cele przemysłowe, jak np. suszarnie i t. p., należy przedłożyć szczegółowe plany, na podstawie których ustanowione będą warunki urządzenia tych palowisk.

b) Ogniska otwarte. Przedsionki kominowe.

W lokalnościach, w których wyrabiają się albo gromadzą materyaly łatwo zapalne, nie wolno urządzać otwartych ognisk.

W ubikacyach, które nie są przesklepione, należy nad ogniskiem otwartem umieścić ogniotrwałą kapę tak. aby na około po za krawędzie o 30 cm. wystawała.

Dym z otwartych ognisk wolno odprowadzać tylko kominami przełazowymi. Podłogę do koła ogniska należy opatrzyć posadzką ogniotrwałą w szerokości 60 cm. Przedsionki kominowe należy budować z kamienia lub cegły, przesklepić i opatrzyć posadzką ogniotrwałą i drzwiami żelaznemi, albo przynajmniej z wewnątrz blachą pobitemi, osadzonemi w ramie kamiennej lub żelaznej.

c) Kominy.

Wszelkie kominy należy wyprowadzać na fundamencie, albo opierać je na marmurowych filarach, arkadach, sklepieniach lub żelaznych podporach

w żadnym zaś przypadku nie wolno ich opierać na belkach drewnianych.

Otwór kominów powinien mierzyć:

dla kominów przełazowych najmniej 45 cm. w szerokości, a 48 cm. w długości;

dla kominów wązkich czyli rossyjskich, które tylko w przekroju okrągłym mogą być wyprowadzone, 16 albo 25 cm. w średnicy.

Kanały wentylacyjne nie podlegają ograniczeniom.

Co do kominów fabrycznych dane będą szczegółowe postanowienia w każdym przypadku z osobna.

Kominy przełazowe powinny być urządzone nad ogniskami otwartemi, niemniej przy piecach piekarskich i wędzarniach; jeżeli nie są umieszczone bezpośrednio nad ogniskami, winny mieć łatwo przystępne otwory włazowe, jeżeli są szersze nad 55 cm., należy je opatrzyć w takie przyrządy, aby przełażenie było możebnem dla kominiarza.

Do jednego i tego samego komina wolno wpuszczać dymy tylko z palowisk umieszczonych na tem samem piętrze, a mianowicie do komina 16 cm. szerokiego trzy dymy, do komina 25 cm. cztery dymy.

Przekrój kominów wązkich powinien w całej długości być jednostajny, niemniej powinny one być prowadzone o ile możności w pionowym kierunku.

Większa pochyłość aniżeli pod 60-tym stopniem do poziomu nie jest dozwoloną i tam tylko dopuszczalną, gdzie to jest nieuniknionem. W takim razie jednakże w miejscach, gdzie zmienia się kierunek, należy umieścić otwory czyszczenia.

Policzki kominów powinny mieć najmniej $^1/_2$ cegły grubości; jeżeli zaś kominy mocnemu rozgrzaniu podlegają, jak przy piecach piekarskich, albo ogień łatwo udzielić mogą, jak przy wędzarniach, należy policzkom dać grubość najmniej 1 cegły.

Jeżeli kominy znaczną mają wysokość, albo wolno stoją, należy powiększyć grubość policzków w miarę potrzeby według zasad statyki.

Od wewnętrznego obwodu komina ma być wszelkie drzewo oddalone najmniej o $^1/_2$ cegły.

Dolne wyciory kominów wązkich mają być o ile możności sprowadzone do piwnic; tak na dole, jak na poddaszu należy urządzić w nich otwory do czyszczenia w szerokości przekroju kominowego 25 cm. wysokie. Otwory te mają być o ile możności przystępne z kurytarza strychowego, zamknięte podwójnemi, od siebie odstającemi, na felce zapadającemi żelaznemi drzwiczkami i według piętr i ubikacyj numerowane. Na poddaszu należy je umieścić w wysokości 1 metr nad polepą albo posadzką, lub też nad pomostem.

Od otworów tych ma być wszelkie drzewo oddalone najmniej o 60 cm. w przeciwnym razie obite blachą.

Rury piecowe mają być oddalone od sufitu najmniej o 60 cm.

Jeżeli kominy wązkie nie są wewnątrz murowane osobno na ten cel uformowanemi cegłami albo wykładane rurami glinianemi, powinno być ich wnętrze gładko wytynkowane.

W obrębie strychu powinny być kominy na zewnątrz wyprawione, jeżeli przechodzą przez szczyt dachu, powinny być wyprowadzone przynaj-

mniej 60 cm. nad tenże, jeżeli zaś w innych miejscach dach przebijają, przynajmniej 1 m. nad dach, albo 60 cm. nad szczyt tegoż.

Nagłówki kominów na domach piętrowych powinny być nakryte płytami kamiennemi.

d) Piece piekarskie, wędzarnie.

Piece piekarskie powinny być przesklepione podwójnem sklepieniem.

Ściany wędzarni powinny być sporządzone całkowicie z cegły i opatrzone drzwiami żelaznemi, a nadto hakami albo prętami żelaznemi, w murze osadzonemi do zawieszania wędlin.

e) Piece pokojowe. Kominy blaszane.

Piece, które bezpośrednio na podłodze stoją, należy podmurować w wysokości 30 cm. Jeżeli stoją na nóżkach, wystarcza podmurowanie na 15 cm.

Piece żelazne, które nie stoją na nóżkach, należy stawiać na podmurowaniu z cegły lub kamienia 15 cm. wysokiem.

Przed palowiskami w kominkach pokojowych, tudzież przed drzwiczkami ogniowemi tak pieców jak kuchni należy, jeżeli posadzka nie jest ogniotrwałą, wyłożyć ją materyałem ogniotrwałym.

Zastąpienie murowanych kominów rurami blaszanemi wewnątrz budynku, prowadzenie takowych przez ściany drewniane, zwłaszcza wypuszczanie ich w ścianach zewnętrznych na ulicę lub podwórze, niemniej używanie pieców żelaznych w miejscach, gdzie się wyrabia lub gromadzi materyał łatwo zapaleniu podlegający, jest zakazane.

Dachy, gzymsy, okapy, dymniki.

§. 47. Wiązania czyli stolce dachowe należy budować oddzielnie do powały strychowej, jako też od muru ogniowego, i nie wolno ani w powałę ani w mur ten wpuszczać części konstrukcyjnych.

Pokrycie dachów na wszystkich budynkach w obrębie śródmieścia i przedmieść zwarto zabudowanych, jako też na wszystkich domach piętrowych należy uskutecznić z ogniochronnego materyału.

Gzymsy okapowe wolno sporządzać tylko z cegły, kamienia lub blachy.

Dymniki na dachach należy opatrzyć oknami lub okiennicami blachą pokrytemi do zamknięcia.

Ganki zewnętrzne.

§. 48. Ganki zewnętrzne czyli korytarze otwarte na podwórzowych frontach budynków, należy oprzeć na kroksztynach, albo podporach z ogniotrwałego materyału i opatrzyć ogniotrwałemi poręczami Gdzie ganki te tworzą jedyny przystęp do ubikacyj mieszkalnych albo schodów, mają być zbudowane całkowicie z ogniotrwałego materyału szerokości najmniej 1·25 m.

Jeżeli ganki przy wilach w §. 33. i 34. uwzględnionych, stanowią architektoniczne przyozdobienie, mogą być sporządzone całkowicie z drzewa.

Okna górne czyli latarnie w dachach.

§. 49. Latarnie w dachu powinny być murowane całkowicie z cegły i zamknięte ogniotrwale od poddasza.

Ramy okien i pręty przedzielające należy sporządzić z żelaza.

Wychodki.

§. 50. W parterze i na każdem piętrze domów mieszkalnych, lub dla pobytu ludzi przeznaczonych, powinny istnieć wychodki odpowiednio umie-

szczone, łatwo przystępne w takiej ilości, ażeby na dwa pomieszkania przynajmniej 1 komórka przypadła

Dla wil piętrowych położonych w ogrodzie i urządzonych na mieszkanie dla jednej tylko rodziny wystarczają wychodki parterowe.

W domach parterowych mogą być wychodki urządzone na podwórzu oddzielnie od budynku.

Wychodki należy oświetlić oknem umieszczonem w ścianie zewnętrznej i urządzić w nich odpowiednią wentylacyę, celem odprowadzenia wyziewów. Drzwi wychodków powinny szczelnie przystawać, zaś siedzenie mieć dobrze przylegające przykrywki.

Rury spustowe i gańce w wychodkach należy urządzić z kruszcu lub z gliny kamionkowej na ten cel wyrabianej z polewą wewnątrz, lub też z trąb drewnianych szczelnie spojonych i wewnątrz osmołowanych. Dla wentylacyi rur spustowych należy urządzić odpowiednie przedłużenie takowych po nad dach.

Drewniane szalowania spustów w wychodkach są wzbronione.

Kloaki i kanały.

§. 51. Wszelkie odchody i nieczystości powinne być zbierane:

a) w murowanych zbiornikach kloacznych, lub

b) w beczkach.

Do *a*) Budowę zbiornikow kloacznych należy wykonać tak, aby z nich wszelkie nieczystości mogły być wywożone, tam zaś, gdzie połączenie zbiorników z kanałem publicznym jest możliwe, lub gdzie połączenie zbiornika z wodą bieżącą przez władzę szczegółowo w każdym wypadku dozwolonem zostanie, ażeby tylko płynne nieczystości do kanału publicznego lub do wody bieżącej odpływały.

Zbiorniki kloaczne mają mieć najmniej 7 metr. sześciennych wymiaru i powinny być zbudowane w jak największej możliwej odległości od studzień, samoistnie i oddzielnie od innych budynków, gdyby zaś w szczególnym wypadku dopuszczonem było częściowe umieszczenie zbiornika kloacznego wewnątrz budynku, w takim razie musi być takowy założony bez związku z murami tego budynku.

Ściany, tudzież posadzkę zbiornika kloacznego należy wykonać z cegły do stopniałości wypalonej, na zaprawie cementowej, a to ściany grubości najmniej $1^1/_2$ cegły, zaś posadzkę z 4 warstw cegieł płazem kładzionych. Oprócz tego należy ściany tudzież dno z wewnątrz wytynkować zaprawą cementową starannie gładzoną z wyokrąglaniem wszelkich kątów i rogów i ze spadkiem ku jednemu punktowi. Nakrycie zbiorników powinno być sporządzone szczelnie, opatrzone otworem do czyszczenia najmniej 75 cm. w kwadrat mierzącym i pokryte warstwą ziemi, gruzu lub t. p. najmniej 30 cm. grubą.

Inne również szczelne konstrukcye zbiorników nie są wykluczone.

Gdzie połączenie zbiornika kloacznego z kanałem publicznym lub bieżącą wodą może być uskutecznionem, ma być urządzony w zbiorniku tak zwany dywizor czyli oddzielacz t. j. ściana dziurkowana z kruszcu, drzewa albo murowana na cemencie z cegieł do stopniałości wypalonych z pozostawieniem szpar 1 cm. szerokich, poniżej której przefiltrowane płyny, otworem w zbiorniku na ten cel zostawionym odprowadzone być mogą do kanału publicznego, lub gdzie to szczegółowo dozwolenem będzie, do płynącej wody, a to w obrębie ulic i placów publicznych kanałem murowanym, albo

rurami kamionkowemi lub żelaznemi, gdzie zaś kanał publiczny jest drewniany, tudzież w obrębie realności prywatnych, kanałem drewnianym.

W wypadku powyższym należy wpust ścieków wodnych i zlewów pomyjowych umieścić na odpływie po za zbiornikiem kloacznym, w każdym razie zaś urządzić w miejscu tem pneumatyczne zamknięcie kanału.

Kanały powinny być murowane w formie jaja z kamienia lub cegły do stopniałości wypalonej, albo też wykonane z betonu, w obrębie budynków, ulic i placów przesklepione, lub mocnemi płytami kamiennemi szczelnie przykryte i opatrzone w odstępach najdalej 50 m. kominami dla wstępu, które szczelnie przykryć należy wiekami kamiennemi lub żelaznemi. Posadzka kanału ma być wykonaną z cegieł storcem stawianych, albo z ciosów kamiennych lub płyt kamionkowych odpowiednio przyrządzonych. Do wysokości 50 cm. od posadzki winne być co najmniej fugi wewnętrzne kanału wypełnione cementem i starannie wygładzone. Jeżeli kanał przechodzi przez mury budynku winien być w grubości tychże przeprowadzony bez przerwy, samoistnie i oddzielnie. Gdzie dopuszczoną będzie budowa kanału drewnianego, winien być takowy wykonany szczelnie, po za obrębem budynków, w jak największej możliwej odległości od studzien i od spodu, tudzież z boków zabezpieczony od przeciekania warstwą, co najmniej 25 cm. grubą iłu lub tłustej gliny w stanie wilgotnym mocno dokładnie ubitej.

Celem przewietrzania kanału należy założyć komin wentylacyjny, umieszczony ile możności pomiędzy często ogrzewanymi kominami.

Jeżeli gmina miasta Lwowa ze względów publicznych uzna za potrzebne, mogą być kanały prywatne, leżące pod drogami i placami publicznemi nabyte przez gminę, a to w razie nie przyjścia do skutku dobrowolnej ugody nawet w drodze wywłaszczenia w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

Do b) Przy systemie beczkowym powinien być otwór pomiędzy rurą spustową a beczką opatrzony wiekiem szczelnie zamykającem się, zaś komórka, w której się mieszczą beczki powinna być tak wielką, aby w niej dwóch ludzi około beczki wygodnie poruszać się mogło, niemniej powinna mieć odpowiednio urządzony otwór dla przystępu robotników i podnoszenia względnie spuszczania beczek.

Stajnie, składy słomy i siana.

§ 52. Posoby stajen, nad któremi pomieszkania się znajdują, powinny być sklepione, dla zabezpieczenia zaś szerzeniu się wysiewów należy w stajniach urządzić kanały wentylacyjne i wyprowadzić je po nad dach. Gdzie stajnie mieszczą się w osobnym na ten cel budynku, wystarcza posoba z belek opatrzona powałą i polepą z gliny, albo posadzką na poddaszu i z dołu sufitowana.

Składy na słomę i siano należy oddzielić od innych budynków, albo lokalności murem ogniowym w myśl §. 42.

Ścieki stajenne należy tak urządzić, aby zanieczyszczanie spodu ziemnego, albo zawilgocenie murów nastąpić mogło.

Gnojowniki.

§. 53. Gnojowniki powinny być urządzone o ile możności najdalej od studzien i opatrzone ścianami i posadzką nieprzepuszczalną, jakoteż mocnemi, szczelnie zamykającemi się wiekami. Co do konstrukcyi gnojowników obowiązują przepisy postanowione w §. 51. dla zbiorników kloacznych.

Poddasza.

§. 54. Dla ochrony materyałów i robót rękodzielniczych od wpływów atmosferycznych, dozwala się stawiać poddasza, czyli szopy otwarte na filarach murowanych, albo słupkach drewnianych.

Jeżeli poddasza do granicy sąsiedzkiej przypierają, należy je zabezpieczyć z tej strony murem ogniowym w myśl §. 42. Co do pokrycia tych budynków obowiązuje §. 47.

E. Ze względu na szczegółowe przeznaczenie budynku.

Uwagi ogólne.

§. 55. Przy budowlach przeznaczonych na szczegółowe cele, jako to: na kościoły, domy modlitwy, szkoły, teatra, sale widowisk, koncertów, zabaw i t. p., ustanawiane będą ze względów budowniczych, ogniowych i zdrowotnych szczegółowe warunki w każdym poszczególnym przypadku.

Dział III,

Budowy służące na cele przemysłowe.

Uwagi ogólne.

§. 56. Jako budynki przemysłowe w przeciwstawieniu do domów mieszkalnych rozumieją się: fabryki, zakłady warstatowe i magazyny.

Budynki przemysłowe dzielą się na:

a) izolowane,

b) nieizolowane.

a) Budynki przemysłowe izolowane — odstęp izolacyjny.

§. 57. Budynki przemysłowe albo kompleksy tychże uważane są za izolowane, jeżeli ich każdy punkt oddalony jest od innych budynków i granic sąsiednich najmniej 20 mtr.

Szerokość ulic, jako też potoków publicznych wlicza się w to oddalenie.

Jeżeli zakłady fabryczne przypierają bezpośrednio do innych takich samych zakładów, w takich razach wystarcza oddalenie 10 m.

Odstępu izolacyjnego zabudować nie wolno.

b) Budowa domów fabrycznych izolowanych.

Budynki fabryczne izolowane nie mające więcej jak jedno piętro wysokości, w których nie wyrabiają się, ani się gromadzą przedmioty łatwo podlegające zapaleniu, mogą być z wyjątkiem ścian kominowych, albo tych, które do ulic przypierają, budowane z ryglówki o przedziałach murowanych cegłą.

c) Budowa domów mieszkalnych tamże.

Domy mieszkalne przy budynkach fabrycznych izolowanych, nie mające więcej jak jedno piętro wysokości i służące dla właściciela, urzędników i robotników mogą być budowane z ryglówki, jak powyżej z uwzględnieniem przepisów §. 46. Jeżeli domy te przypierają do warstatów, mają być od takowych oddzielone murem ogniowym, niemniej ściany do ulic przypierające, mają być prowadzone z pełnego muru.

Budynki przemysłowe nieizolowane i domy mieszkalne tamże.

§. 58. Budynki przemysłowe położone w mniejszem oddaleniu niż 20 m. od innych budynków lub granic sąsiednich, jakoteż domy mieszkalne tamże

położone podlegają przepisom ustanowionym w niniejszej ustawie dla zwykłych budynków.

Szczegółowe przepisy dla budynków przemysłowych.

§. 59. Do wszystkich budynków przemysłowych bez różnicy odnoszą się następujące przepisy:

a) Na budowę tychże należy przedłożyć plany, jak to przepisane w §. 8. dla zwykłych budynków.

b) Budynki, w których mieszczą się kotły parowe, mają być stawiane w jak największej odległości od ulic i od innych zabudowań, w których ludzie zazwyczaj się znajdują, gdzie zaś to nie jest możebnem, powinny być od tychże oddzielone murem najmniej na 2 cegły grubym i lekko nakryte, w żadnym zaś razie nie mogą być przesklepione.

c) Palowiska mają odpowiadać przepisom §. 46.

d) Ubikacye warstatowe mają mieć najmniej 3 m. wysokości i powinne być zaopatrzone w odpowiednią wentylacyę.

e) Odpływ nieczystych lub cuchnących płynów ma być tak urządzony, aby takowe otoczeniu nie były dokuczliwe lub szkodliwe.

f) Wychodki i pisoary dobrze wentylowane mają być umieszczone w odpowiedniej ilości.

g) Za siłę i trwałość budynków, w których nagromadzają się towary lub produkta surowe, albo w których maszyny są ustawione, odpowiada właściciel.

h) Pokłady belkowe mogą być oparte na podciągach i podporach żelaznych, a nawet drewnianych, jeżeli w budynku nie mają się wyrabiać, albo gromadzić przedmioty łatwo podlegające zapaleniu.

i) Powała pokładów belkowych może równocześnie służyć za podłogę, która nie potrzebuje być sufitowaną.

k) Ściany przedziałowe mogą być sporządzone z drzewa z wyjątkiem tych miejsc, gdzie się wyrabiają lub gromadzą przedmioty łatwo podlegające zapaleniu

l) Wiązania dachów mogą być oparte bezpośrednio na pokładach belkowych.

m) W każdym budynku przemysłowym o więcej piętrach muszą być ogniotrwałe schody ratnnkowe, któremi w razie pożaru dostaćby się można z budynku na zewnątrz. Schody ratunkowe powinny być w murowanem obudowaniu i mieć strop czyli posobę ogniotrwałą.

W obszernych fabrykach powinno być więcej schodów ratunkowych i tak rozłożonych, ażeby odległość do schodów ratunkowych z każdego punktu nie wynosiła więcej, jak 40 m. Jeżeli schody takie służyć mają w razie niebezpieczeństwa nie dla większej liczby ludzi jak 50, muszą mieć co najmniej 1·3 m. szerokości jeżeli są prosto ramienne, zaś 1·6 m. szerokości, gdyby schody były założone o stopniach klinowych. Na każde 50 ludzi wicej powinna być szerokość powiększona o 0·15 m.

Dla ułatwienia komunikacyi mogą być schody te umieszczone na zewnątrz budynku w obrębie izolacyjnym zakładu.

Dział IV.

Wyjątkowe postanowienia dla budowli na gruntach od miasta odległych.

Ogólne uwagi.

§. 60. Dla budowli nie wyższych jednakże jak na jedno piętro na gruntach odległych od przedmieść gęściej zabudowanych, albo na takich, które ze względu na swe położenie za stosowne ku temu uznane będą, mogą być dozwolone pewne ułatwienia w budowie, jeżeli przeznaczenie budynku albo otoczenie jego nie wymaga szczególniejszej mocy budowy, albo bezpieczeństwa od pożaru.

Szutrowanie podwórz.

§. 61. (do §. 28.) Szutrowania podwórz nie wymaga się.

Wysokość ubikacyj mieszkalnych.

§. 62. (do §. 32.) Wysokość ubikacyj mieszkalnych może być obniżoną do 2.5 m.

Zamieszkanie pokoi strychowych.

§. 63. (do §. 34.) Zamieszkanie pokoi strychowych jest dozwolone pod warunkiem osufitowania posoby i wszelkich drewnianych ścian przystępu i lokalności samych, jako też ścisłego zachowania przepisów §. 46.

Drewutnie.

§. 64. (do §. 36.) Na skład materyału opałowego mogą służyć komórki drewniane.

Konstrukcya ścian.

§. 65. (do §. 40.) Wszelkie parterowe budynki, które oddalone są od najbliższych granic sąsiednich najmniej 20 m., mogą być budowane w całości z drzewa.

Budynki parterowe w mniejszem oddaleniu mogą być zbudowane z drzewa ryglowego o podziałach wymurowanych należycie cegłą.

Budynki parterowe powinny być budowane z twardego materyału. Wyjątek stanowią wile stawiane na letnie pomieszkanie w ozdobnym stylu, jeżeli oddalenie ich od granicy sąsiedniej wynosi najmniej 20 m. Ściany kominowe powinny być jednakże murowane z cegły i przepisy §. 46. ściśle zachowane.

Materyał do budowy.

§. 66. Używanie sztucznych surogatów, a mianowicie betonu, pisé, cegieł wapiennych i t. d. jest dozwolonem. Co do ilości piętr, grubości murów i t. d. wydane będą w miarę okoliczności każdorazowo szczegółowe postanowienia.

Wiązanie dachów i ich pokrycie.

§. 67. (do §. 47.) Wiązania dachów mogą być oparte na belkowaniach strychowych.

Używanie gontów na pokrycie dachów, niemniej tektury i i. p. materyałów jest dozwolonem, pokrywanie słomą wzbronionem.

Wychodki.

§. 68. (do §. 50). Wychodki powinne być opatrzone dołem kloacznym co najmniej dylami ocembrowanym, lub też beczkami do wywożenia kału odpowiednio urządzonemi.

Dział V.

Postępowanie po ukończeniu budowy.

Uporządkowanie na placu budowy

§. 69. Po ukończeniu budowy należy niezwłocznie zasypać wszystkie z powodu budowy powstałe jamy, uprzątnąć pozostały materyał budowlany, rusztowania, ziemię, gruz i t. p. i przyprowadzić wszystko w około budowy, co z jej powodu zmienionem i uszkodzonem zostało, kosztem własnym do stanu odpowiedniego.

Pozwolenie na zamieszkanie.

§. 70. Nowo wzniesiony budynek nie powinien być wzięty w użytek pierwej, dopóki Magistrat nie udzieli na to pozwolenia przekonawszy się przez komisyę zesłaną na miejsce, iż przeciw użytkowaniu nowej budowy nie zachodzą żadne przeszkody ze względów budowniczo-ogniowo i sanitarno-policyjnych.

W szczególności postanawia się, iż budynki piętrowe murowane nie mogą być zamieszkane w tym samym roku, w którym budowa ich rozpoczętą została.

Gdyby budujący przeprowadził zmiany, które w planie konsensowym lub w dodatkowych planach nie były uwidocznione, albo wykonał takie urządzenia, których w planach się nie uwidacznia, albo też zaniechał takich urządzeń, które ze względów ogniowo i sanitarno policyjnych są koniecznemi, w takim razie orzeknie Magistrat, czy i o ile przed uskuteczuieniem takowych, względnie przed ich usunięciem, wzięcie w użytek nowego budynku nastąpić może, jako też w jakim przeciągu czasu i pod jakimi rygorami nakazane zmiany powinny być wykonane.

Komisyjne oględziny mają nastąpić w przeciągu 8 dni po wniesieniu podania, a w następnych 8 dniach ma być załatwienie podania stronie doręczone.

Dział VI.

Utrzymanie istniejących budynków.

Konserwacya budynków.

§. 71. Każdy właściciel jest obowiązany utrzymywać realność swoją w dobrym stanie, czysto i porządnie i nie powinien dopuścić, aby budynki w skutek zaniedbania zagrażały bezpieczeństwu publicznemu, oddziaływały szkodliwie na zdrowie mieszkańców, szpeciły ulice publiczne albo sprzeciwiały się wymaganiom porządku i czystości; obowiązany jest przeto każdą powstałą wadliwość, nawet bez wezwania do tego ze strony władz usunąć w myśl niniejszej ustawy.

Gdyby właściciel na wezwanie władzy nie usunął powstałych wadliwości w oznaczonym terminie w myśl niniejszej ustawy, albo gdy budowa rozpoczęta dłużej niż trzy lata była zawieszoną i mimo wezwania władzy w oznaczonym terminie uie została wykończoną albo uprzątniętą, władza przymusowymi środkami zarządzi opróżnienie części lub całego budynku, albo też rozebranie i uprzątnienie rozpoczętej a niewykończonej budowy.

Budynki zawaleniem się grożące.

§. 72. W razie zagrażającego niebezpieczeństwa może Magistrat zarządzić natychmiastowe opróżnienie i zabezpieczenie budynku grożącego upadkiem, a gdyby tego była potrzeba, całkowite lub częściowe rozebranie onegoż, zaś w razie oporu lub opieszałości właściciela, przeprowadzić to wszystko w drodze przymusowej, na koszt i niebezpieczeństwo tegoż.

W ogólności obowiązkiem jest Magistratu w każdym wypadku i bez względu na moc wstrzymującą jakichkolwiek rekursów, poczynić takie zarządzenia i użyć takich środków przymusowych, które się okażą potrzebnymi dla usunięcia grożącego niebezpieczeństwa, zapobieżenia większemu powstać mogącemu złemu i dla zapewnienia wykonania postanowień niniejszej ustawy.

Budynki przymusowo opróżnione.

§. 73. Jeżeli budynek przymusowo opróżniony w przeciągu lat trzech nie zostanie tak naprawiony, aby znowu mógł być zamieszkanym, albo nie będzie rozebranym i uprzątniętym, służy Magistratowi jako władzy politycznej prawo orzec ze względów publicznych rozebranie na koszt właściciela lub egzekucyjną sprzedaż realności w drodze publicznej licytacyi i wdrożyć takową u c. k. Władz sądowych w myśl ustaw obowiązujących z warunkiem, że nowonabywca będzie obowiązany w terminie oznaczyć się mającym, nie prędzej jednakże jak w ciągu jednego roku przyprowadzić realność do możliwie dobrego i bezpiecznego stanu.

Konserwacya dachów gontowych.

§. 74. Wszelkie dachy gontowe w śródmieściu i na przedmieściach gęściej zabudowanych, tudzież na budynkach piętrowych, mają być pokryte ogniochronnym materyałem w przeciągu lat 25 od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

W czasie tym dozwolone jest łatanie istniejących dachów gontowych tylko w tych przypadkach, gdzie więzba dachu jest zdrową, zaś pokrycie w tak dobrym stanie zachowane, że wyłatanie naraz jednej czwartej części na każdej połaci jest wystarczającem.

Naprawa dachów, których więzba jest tak nadpsutą, że mniejszą przedstawia trwałość, niżli jej pokrycie, nie może być dozwoloną. W takich przypadkach należy dać nową więzbę dachu i pokryć ogniotrwale.

Przed rozpoczęciem łatania dachu należy uzyskać pozwolenie Magistratu.

Wyskoki przy frontach, pomieszkania w piwnicach na poddaszach czyli strychach, wejścia do piwnic z ulicy, urządzenie pomieszkań stróżów, wychodków, jam kloacznych i kanałów. Urządzenie budynków przeznaczonych na szczegółowe cele.

§. 75. W przeciągu lat 5ciu od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy winne być zastosowane do istniejących budynków w obrębie miasta i ludniejszych przedmieść postanowienia tejże zawarte w §§. 22. *a* i *b*, 33. i 34. ustęp pierwszy, 36 ustęp drugi, 37. 50. i 51. pod względem usunięcia rozmaitego rodzaju przedmiotów po za linię frontową budynków sięgających (jako to: schodów, krat i poręczy, drzwi, okien i okiennic i t. p.), pomieszkań w piwnicach i na poddaszach czyli strychach, wejść do piwnic bezpośrednio z ulicy, tudzież pod względem odpowiedniego urządzenia pomieszkań stróżów, wychodków, jam kloacznych, kanałów, jeżeli i o ile w poszczególnych wypadkach Władza nie dozwoli szczegółowo na pozostawienie ich w stanie dotychczasowym.

W tym samym czasie powinny być wspomniane w § 55. budynki przeznaczone na szczegółowe cele, stosownie do wezwania władzy urządzone odpowiednio względom budowniczym, ogniowym i zdrowotnym.

Dział VII.

Władze do przestrzegania niniejszej ustawy powołane.

Władze powołane.

§. 76. Władzami do przestrzegania niniejszej ustawy powołanemi są:
1. Magistrat król. stoł. miasta Lwowa.
2. Rada król. stoł. miasta Lwowa
3. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.
4. C. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi.
5. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Magistrat.

§ 77. Magistrat król. stoł. miasta Lwowa załatwia wszystkie sprawy budownicze w pierwszej instancyi, a to we własnym zakresie działania gminy miasta Lwowa jako tejże organ wykonawczy, zaś w poruczonym zakresie jako władza miejscowo-policyjna, a przeto:

a) Czuwa nad wykonaniem przepisów niniejszej ustawy.

b) Sprawuje nadzór budowniczo-policyjny nad istniejącymi i nowo budującymi się domami.

c) Udziela lub odmawia konsensu na budowy, a w przypadkach wymienionych w §. 78· *a* przedstawia swe wnioski Reprezentacyi miasta i czyni potrzebne przedłożenia c. k. Namiestnictwu.

d) Orzeka w sprawach budowniczo-policyjnych i nakłada kary za wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszej ustawy tudzież przepisom w myśl tejże wydanym.

Rada miejska.

§. 78. Rada król stoł. miasta Lwowa orzeka:

a) O przedłożonych jej przez Magistrat konsensach na każdą budowę, do której odnoszą się postanowienia §§. 4. i 6. tej ustawy i w ogólności o konsensach na budowle, które szczególnie tyczą się interesów gminy ze względu na jej własność lub ze względu na publiczną komunikacyę.

b) W drugiej instancyi we wszystkich sprawach budowniczych we własnym zakresie działania gminy.

Wydział krajowy, c. k. Namiestnictwo, c. k. Ministwo spraw wewnętrznych.

§. 79. Zakres działania Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, c. k. Namiestnictwa Królestwa Galicyi i Lodomeryi i c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych określony jest odnośnymi obowiązującymi przepisami tudzież postanowieniami statutu król. stoł. miasta Lwowa (ustawa z dnia 14. Października 1870. r. Dz. ust. kraj. Nr. 79.) o wykonywaniu bezpośredniego nadzoru przez Wydział krajowy i o rozstrzyganiu rekursów, niemniej o zakresie działania c. k. politycznej Władzy krajowej, które to przepisy i postanowienia stosują się w zupełności do niniejszej ustawy.

Dział VIII.

Postępowanie karne.

Zastosowanie ustawy karnej.

§. 80. Wykroczenia przeciw niniejszej ustawie, które podpadają pod ustawę karną, dochodzone będą przez c. k. Sądy.

Kary policyjne.

§. 81. Wykroczenia przeciw postanowieniom §§. 3. 14. i 18. niniejszej ustawy podlegają karze pieniężnej od 5 do 300 zł., a w razie niemożności ściągnięcia grzywny, karze aresztu od 1 dnia do 2 miesięcy; wykroczenia przeciw innym §§. jakoteż przeciw nakazom przez właściwe władze w zakresie niniejszej ustawy wydanym, podlegają karze pieniężnej od 5 do 100 zł., a w razie niemożności ściągnięcia jej karze aresztu od 1 do 20 dni.

Karze podpada właściciel budowy lub wykonujący budowę, albo obadwaj, w miarę o ile który przewinił.

Kara nałożona nie uwalnia bynajmniej od obowiązku uchylenia popełnionej wadliwości budowy, jakoteż od dopełnienia zarządzeń Władzy, a nawet od zniesienia wadliwego przedmiotu budowy, jeżeli i o ile właściwa Władza uzna to za konieczne.

XV. Posiedzenie 30. września 1882.

67. Sejm uchwala:

Sejm wstrzymuje się od stanowczego załatwienia przedłożonego mu zamknięcia rachunków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i W. Ks. Krakowskiego za r. 1881 i przyjmuje tylko je do wiadomości z zastrzeżeniami uchwalonemi na poprzednich sesyach sejmowych.

68. Sejm uchwala:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia posady prymarynsza dla oddziału chirurgicznego przy krajowym szpitalu we Lwowie z tem zastrzeżeniem, że pierwsza opróżniona posada prymaryusza chorób wewnętrznych przy tymże szpitalu nie będzie obsadzoną.

69. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór następujących opłat mytniczych:

1. Radom powiatowym w Dąbrowie i w Tarnowie na drodze powiatowej Dąbrowa-Żabno-Otfinów.
2. Radzie powiatowej w Dąbrowie na drodze powiatowej Szczucin-Otałęż;
3. Radzie powiatowej w Sanoku na drodze powiatowej Rymanów-Haczów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Radom powiatowym w Dąbrowie, w Tarnowie i w Sanoku, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania

przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radom powiatowym Dąbrowskiej i Tarnowskiej prawo do poboru myta drogowego na drodze powiatowej Dąbrowa-Żabno-Otfinów, na jednej stacyi mytniczej w terytoryum powiatu Dąbrowskiego, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Dochód z myta wpływać ma w $^5/_8$ częściach do funduszu drogowego powiatu Dąbrowskiego a w $^3/_8$ częściach do funduszu drogowego powiatu Tarnowskiego.

2. Radzie powiatowej Dąbrowskiej prawo do poboru myta drogowego i mostowego na jednej stacyi mytniczej przy drodze powiatowej Szczucin-Otałęż, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu drogowego 2 (dwa) ct. mostowego 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, drogowego 1 (jeden) ct. mostowego 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, drogowego $^1/_2$ (pół) ct. mostowego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. — Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Znosi się ustawę z dnia 12. lipca 1870 (dzien. ust. i rozp. kraj. Nr. 71), którą Rada powiatowa Dąbrowska otrzymała była prawo do poboru myta od mostu na rzece Brniu w Słupcu, na drodze prowadzącej ze Szczucina do Otałęży.

3. Radzie powiatowej Sanockiej prawo do poboru myta od mostu w Ładzinie na drodze powiatowej Rymanów-Haczów przy rogatce ustanowionej od strony Rymanowa w odległości najwyżej 38 metrów od mostu, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. — Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

70. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu prawa do poboru myta drogowego i mostowego na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa wiodącej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa wiodącej, Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej na rzecz funduszu tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są gminy i obszary dworskie w Rudniku, Groblach i w Jeżowem, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1 na granicy gmin Jeżowego i Grobel:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. — Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżenie tejże.

Art. IV.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i w Jeżowem wolni są od opłaty myta w art. II. ustanowionego tylko w terytoryum swojej miejscowości.

71. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu prawa do poboru myta obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach od mostu na rzece Wiśniowiec.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach, powiatu Bobreckiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do poboru myta od mostu na rzece Wiśniowiec, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie i oraz wyłożenia kamieniem i wyszutrowania drogi gminnej z Rozdołu do Chodorowa wiodącej po obu stronach omyconego mostu na przestrzeni $1^1/_2$ kilometra.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

72. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej Trembowelskiej opłat mytniczych na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej Trembowelskiej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta drogowego i mostowego przy drodze powiatowej Trembowla-Budzanów, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego na jednej stacyi przy drodze powiatowej Trembowla-Budzanów w Zieleńcu pobierać należy według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu drogowego 2 (dwa) ct. mostowego 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych drogowego 1 (jeden) ct. mostowego 1 (jeden) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, drogowego $^1/_2$ (pół) ct. mostowego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

IV.

Właściciele i zarząd dóbr w Semenowie wolni są od opłaty myta w art. II. oznaczonego.

73. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych obszarowi dworskiemu w Wiśniowej od mostu na rzece Krzyworzece, tudzież obszarowi dworskiemu w Przeworsku od przewozu na rzece Wisłoku w Korniatkowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Wiśniowej powiatu Wielickiego, od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Przeworsku, powiatu Łańcuckiego, od przewozu na rzece Wisłoku w Korniatkowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów i od każdej pędzonej sztuki bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt itd. ssących przy matkach 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.

e) od osoby z taczkami lub wózkiem 4 (cztery) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gminy w Wiśniowej wolni są od opłaty myta mostowego dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

74. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Bialej prawa do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta na stacyi w Porąbce pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

75. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu prawa do pobierania myta:

1. gminie łącznie z obszarem dworskim w Zarwanicy od mostu na rzece Strypie;
2. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie od mostu na rzece Dniestrze;
3. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Mostach od mostu na rzece Dniestrze;
4. Obszarowi dworskiemu w Zbyszycach od przewozu na rzece Dunajcu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Gminie łącznie z obszarem dworskim w Zarwanicy powiatu Podhajeckiego od mostu na rzece Strypie w Zarwanicy.

2. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie powiatu Rudeckiego od mostu na rzece Dniestrze w Terszakowie.

3. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Mostach powiatu Rudeckiego od mostu na rzece Dniestrze w Mostach.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 1., 2. i 3. wyszczególnionych) pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła. muła 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Zbyszycach, powiatu Nowo Sandeckiego, od przewozu na rzece Dunajcu pod Zbyszycami, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.

e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżenie tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gminy Terszakowa wolni są od opłaty myta mostowego dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Art. IV.

Mieszkańcy gminy w Mostach wolni są od opłaty myta mostowego tamtejszemu obszarowi dworskiemu łącznie z gminą przysługującego.

76. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu prawa do poboru myta na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta drogowego na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki wiodącej, Wydziałowi powiatowemu w Jaśle jako władzy nadzorującej na rzecz funduszu tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są gminy i obszary dworskie przez których terytoryum omycona droga przechodzi i w myśl postanowień ustawy drogowej za przyczynieniem się z funduszu powiatowego dotacyą roczną w kwocie 1000 zł. podczas trwania koncesyi mytniczej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej.

Art. IV.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich przez których terytoryum omycona droga przechodzi, wolni są od opłaty ustanowionego myta tylko w obrębie swojej miejscowości.

77. Sejm uchwala:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Kopkach od przewozu przez rzekę San;

2. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Wybranówce od mostu na rzece Hlebówce;

3. Obszarowi dworskiemu w Jankowicach od przewozu przez rzekę Wisłę;

4. Obszarowi dworskiemu w Zabłotowie wspólnie z obszarem dworskim w Ilińcach od przewozu przez rzekę Prut;

5. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów w dobrym stanie a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemn w Kopkach powiatu Niskiego od przewozu przez rzekę San w Kopkach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Wybranówce, powiatu Bobreckiego, od mostu na rzece Hlebówce, w Wybranówce, według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła i muła 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Jankowicach powiatu Chrzanowskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w Jankowicach według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 2 (dwa) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Zabłotowie wspólnie z obszarem dworskim w Ilińcach powiatu Śniatyńskiego od przewozu przez rzekę Prut w Zabłotowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju n. p. od cieląt, jagniąt, koźląt i t. p. 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach według następującego wymiaru:

*

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct

Konie, woły, krowy, muły i osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Art. III.

Obszary dworskie Ordynacyi Łańcuckiej, wszyscy tychże urzędnicy, oraz wszelkie transporta są w zupełności wolne od opłaty myta od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach.

Art. IV.

Pobór opłaty myta od mostu na rzece Hlebówce rozpocznie się dopiero po oddaniu do użytku publicznego nowego mostu tamże wybudowanego.

78. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Górze Ropczyckiej wspólnie z gminą w Borku wielkim prawa do pobierania myta mostowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Górze Ropczyckiej wspólnie z gminą w Borku wielkim powiatu Ropczyckiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od ośmiu mostów położonych w Borku wielkim na drodze komunikacyjnej z Góry Ropczyckiej do Kolbuszowy i do Mielca pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie własnym kosztem.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego 2 (dwa) ct.
c) od pięciu świń, cieląt lub dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XVI. Posiedzenie dnia 2. października 1882.

79. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Jasienów polny, w powiecie Horodeńskim udziela się wsparcie w kwocie 500 zł. na ręce zastępcy prezesa Rady powiatowej.

80. Sejm uchwala:

1. Grunt położony we Lwowie pod l. k. 34 m. składający się z parcel katastralnych l. 75, 7.030, 7.031 intabulowany w księdze Dom. 32, pag. 151, Nr. 1 haer. jako własność głównej szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych, oddany mocą protokołu z dnia 8. listopada 1873 r. w zarząd i posiadanie Wydziału krajowego, jako własność krajowego funduszu szkolnego, ma być w granicach w tym protokole bliżej oznaczonych, z majątku krajowego funduszu szkolnego wydzielony i na własność *gminie miasta Lwowa bez ewikcyi* z tem zastrzeżeniem ustąpiony. że gmina miasta Lwowa z gruntu tego może zrobić użytek tylko *na umieszczenie zakładów naukowych t. j. szkół ludowych, przemysłowych, lub innych zakładów publicznych, celom oświaty poświęconych*, i że krajowy fundusz szkolny wolny będzie od wszelkich wydatków z przeniesieniem własności połączonych.

2. Upoważnia się Wydział krajowy do sporządzenia odpowiedniego aktu prawnego.

81. Sejm uchwala:

Petycya Emiliana Michalewicza nauczyciela z Nowosiółki Kostiukowej o posadę w Łosiaczu odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

82. Sejm uchwala:

Petycya Wojciecha Putały z Zagórza o zapomogę odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

83. Sejm uchwala:

Petycyę Rady szkolnej miejscowej w Wielopolu o przyspieszenie organizacyi tamtejszej tymczasowej szkoły ludowej odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do bliższego zbadania i urzędowego traktowania.

84. Sejm uchwala:

Prośbę Rady szkolnej miejscowej w Libiążu wielkim o jednorazową zapomogę nauczycielowi Franciszkowi Gulikowi odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

85. Sejm uchwala:

Petycya grona nauczycieli pięcio-klasowej szkoły męskiej w Brzeżanach o jak najrychlejsze zarządzenie, celem wykonania uchwały sejmowej z d. 30. września 1881 do LW. kr. 49.750, względem uregulowania ich rocznych płac, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego urzędowania.

86. Sejm uchwala:

Nad prośbą Ludwiki Jaworskiej wdowy po nauczycielu o pensyę wdowią lub zapomogę przechodzi Sejm do porządku dziennego.

87. Sejm uchwala:

Petycyę lwowskiego zakładu wychowawczego dla sierót pod opieką Sióstr Miłosierdzia pod wezwaniem św. Kazimierza o zasiłek na wystawienie blaszannego dachu, nad budynkiem zakładu

odstępuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania i w miarę potrzeby do uwzględnienia, otwierając tym celem kredyt do wysokości 2.000 zł.

88. Sejm uchwala:

Pannie Michalinie Teodorowiczównej udziela się z funduszu krajowego dalszą subwencyę w kwocie 200 zł. na otworzenie warstatu maszynowych robót drutowych na maszynach dotąd w kraju nieużywanych.

89. Sejm uchwala:

Kajetanowi Piechowiczowi ociemniałemu b. nauczycielowi wyznacza się z funduszu krajowego dar z łaski w kwocie 100 zł. corocznie.

90. Sejm uchwala:

Anieli Czajkowskiej udziela się jednorazową zapomogę w kwocie 100 zł.

91. Sejm uchwala:

Karolinie Stupnickiej, wdowie po ś. p. Hipolicie Stupnickim, udziela się jednorazową zapomogę w kwocie 100 zł. w. a.

92. Sejm uchwala:

Udziela się komitetowi cerkiewnemu we wsi Orowa powiatu Drohobyckiego jednorazową zapomogę na budowę cerkwi w kwocie 100 zł.

93. Sejm uchwala:

Michalinie Nowakowskiej, wdowie po ś. p. Henryku Nowakowskim, literacie i publicyście, udziela się z funduszów krajowych w drodze łaski jednorazową zapomogę w kwocie 100 zł. w. a.

94. Sejm uchwala:

Nad wnioskiem komisyi petycyjnej:

„Gminie miasteczka Kańczugi w powiecie Łańcuckim, udziela się na wybudowanie wodociągów w przypuszczeniu, iż roboty techniczne pod nadzorem Reprezentacyi powiatowej wykonane będą bezprocentową pożyczkę z funduszu krajowego w kwocie trzech tysięcy (3.000) zł., spłacalną w dziesięciu latach. i upoważnia się Wydział krajowy poczynić odpowiednie zarządzenia celem zabezpieczenia zwrotu tej pożyczki w czasie należytym, —

Sejm przechodzi do porządku dziennego.

95. Sejm uchwala:

Udziela się Szymonowi Kudlikowi, byłemu nauczycielowi w Kołohurach, jednorazową zapomogę w kwocie 100 zł.

96. Sejm uchwala:

Sejm przyjmuje sprawozdanie komisyi podatkowej w przedmiocie wyłączenia wolnych od podatku części domów z katastru klasowo-domowego i złożone w tej sprawie oświadczenie Wysokiego Rządu — do wiadomości.

XVII. Posiedzenie dnia 4. października 1882.

97. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Ruskawieś udziela się zapomogi w kwocie 200 zł.

98. Sejm uchwala:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby o ile to jest jeszcze możliwe, zarządził zmianę trasy galic. kolei transwersalnej Zagorzany — Stróże Niżne na trasę Zagorzany—Gorlice—doliną rzeki Ropy do Grybowa, a względnie, ażeby przy układaniu taryf dla galic. kolei transwersalnej poczynił wszelkie możliwe koncesye i ulgi dla wywozu i przywozu produktów przemysłu naftowego i dla narzędzi, materyałów i machin dla przemysłu tego przeznaczonych.

II. Przez powyższą uchwałę zostają załatwione petycye miasta Gorlic z dnia 19. września br. L. s. 387 pet. 292 i właścicieli kopalń i destylarń nafty z dnia 20. września roku 1882 L. s. 398 pet. 300.

99. Sejm uchwala:

Sejm zgadza się na budowę gmachu szkolnego dla kraj. wyższej szkoły rolniczej w Dublanach pod warunkiem:

a) Żeby plany budynku zastosowane były do praktycznego kierunku w jakim szkoła rozwijać się powinna.

b) Połowę kosztów budowy powyższej które nie mają przenosić 67.000 zł. pokryje c. k. Rząd ze skarbu państwa.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zarządził wypracowanie szczegółowych planów i kosztorysów powyższej budowy i przeprowadził na podstawie tychże planów i kosztorysów rokowania z c. k. Rządem w przedmiocie udzielenia subwencyi ze skarbu państwa na jej wykonanie.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy na wypadek pomyślnego wyniku rokowań ad 2) do wykonania projektowanej budowy w ciągu lat 1883, 1884 i 1885 i do wstawienia kwot potrzebnych na wykonanie w preliminarzu funduszu krajowego na lata 1884 i 1885.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenia melioracyi łąk i drenowania pól folwarku dublańskiego na podstawie załączonych planów i kosztorysów robót rzeczonych, w miarę funduszów przyzwolonych przez Sejm na cele powyższe.

5. Na osuszenie łąk i sporządzenie planów całej melioracyi pól i zdrenowania części tychże obejmujących pole doświadczalne, otwiera się Wydzialowi krajowemu kredyt do wysokości 2500 zł. na rok 1883.

6. Na pokrycie kosztów nabożeństwa dla uczniów szkoły rolniczej w Dublanach obrządku gr. kat. otwiera się Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 300 zł. na tenże rok.

7. Sejm przyjmuje do wiadomości statut stacyi oceny nasion przy krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach.

Następnie uchwalił Sejm rezolucyę treści następującej:

„Wzywa się Wydział krajowy, ażeby przedłożył na najbliższej sesyi plan urządzenia, bez znacznego uszczuplenia funduszu krajowego, wspólnego mieszkania dla uczniów w obrębie zakładu z odpowiednio zaprowadzonym porządkiem domowym.“

XVIII. Posiedzenie dnia 5. października 1882.

100. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Barcice udziela się zapomogi w kwocie 500 zł.

101. Sejm uchwala:

USTAWA

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawierająca ustawę budowniczą dla król. główn. miasta Krakowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem postanawiam następującą **ustawę budowniczą** dla król. główn. miasta Krakowa.

DZIAŁ I.

Pozwolenie na budowę.

§. 1.

Pozwolenie na prowadzenie budowy.

Na prowadzenie budowy w obrębie miasta Krakowa i przedmieść, a w szczególności na budowę nowych, przebudowanie i powiększenie istniejących już budynków, lub też wykonywanie w ostatnich zmian takich, które na moc i trwałość budynku, bezpieczeństwo ogniowe, względy sanitarne, zewnętrzny kształt lub nareszcie na prawa sąsiadów wpływ wywierają, potrzeba pozwolenia Magistratu.

W szczególności wymaga tegoż pozwolenia:

a) urządzenie wszelkiego rodzaju nowych ognisk lub kominów;

b) odnowienie lub zmiana wiązania dachowego;

c) budowa studzień, wodociągów, zbiorników na wodę i urządzenie lodowni jakoteż wykonywanie wykopów;

d) budowa szluz i dołów kloacznych, również wykonywanie wszelkich robót mających styczność ze ściekami, kanałami, stawami, rowami i rzekami publicznemi, lub też dotyczących nawodniania i osuszania;

e) rozebranie budowli lub jej części;

f) odgraniczenia gruntów prywatnych od ulic i placów publicznych i t.p.

§. 2.

Postanowienia wyjątkowe.

Ustawa niniejsza nie narusza w niczem praw, jakie służą władzom wojskowym przy budowlach fortyfikacyjnych i przepisów jakie obowiązują przy budowach wodnych, kolejowych i przy budowach w pobliżu kolei żelaznych, o ile one odmienne postanowienia zawierają.

§. 3.

Doniesienie o budowie.

Przy zmianach lub naprawach budowlanych, które nie należą do rodzaju robót w §. 1. określonych, wystarcza, jeżeli osoba do kierowania lub wykonania odnośnych robót w myśl ustaw obowiązujących upoważniona, zawiadomi poprzednio urząd budownictwa miejskiego przez zapisanie przedsiębrać się mającej roboty w księgach na ten cel przeznaczonych.

Urząd budownictwa miejskiego mocen jest wstrzymać wykonanie robót, któreby uznał jako ulegające przepisom §. 1. i zażądać postąpienia w myśl §. 4. niniejszej ustawy. Przy naprawach, które nie wprowadzają zmian w ogólnym stanie budynku, i których celem jest tylko utrzymanie w dobrym stanie poszczególnych przedmiotów, nie wymaga się żadnego uwiadomienia.

§. 4.

Prośba o pozwolenie.

Prośbę o pozwolenie na budowę przed rozpoczęciem tejże wnieść należy do Magistratu popartą planami.

Na żądanie Magistratu złożyć należy wykaz tytułu własności gruntu, na którym budowa ma być wykonaną, lub też przyzwolenie, albo pełnomocnictwo właściciela.

Jeżeli grunt na zabudowanie przeznaczony ma być na kilka osobnych własności podzielony, należy przedewszystkiem potwierdzenie planu działów uzyskać. Tym celem właściciel gruntu przy załączeniu wyciągu hipotecznego przedłoży plan sytuacyjny zamierzonego podziału w dwóch egzemplarzach w myśl §§. 5 i 6 wykonanych. Plan ten obejmować winien liczby parcel katastralnych i dokładne wymiary całej powierzchni gruntu do podziału przeznaczonego, jakoteż każdego z osobna działu.

§. 5.

Treść planu budowy.

Plan budowy winien być w dwóch egzemplarzach kolorowanych przedłożony i obejmować:

a) plan sytuacyjny oznaczający dokładnie granice gruntu pod zabudowanie przeznaczonego, znajdujących się na nim budowli, położenie ościennych realności z wymienieniem ich właścicieli i liczb konskrypcyjnych lub katastralnych, oraz wykazujący kierunek ulicy lub placu i przeciwległych zabudowań z uwidocznieniem linii regulacyjnej;

b) plan niwelacyjny zawierający niwelacyę podłużną środka drogi i chodnika przed gruntem przeznaczonym na zabudowanie, oraz niwelacyę poprzeczną przez środek zamierzonej budowy; nakoniec wysokości progów tak nowej budowli jako też przyległych realności z liczebnem oznaczeniem miar.

Jeżeli budowa w bliskości Wisły lub Rudawy ma być prowadzoną, winien być na planie wykazany poziom najwyższego i najniższego stanu wody;

c) Rzuty poziome wszystkich piąter wraz z piwnicami i poddaszem, przekrój poprzeczny a w razie potrzeby i podłużny, oraz facyatę budynków od strony ulicy z oznaczeniem wysokości sąsiednich domów.

Na planie piwnic mają byc uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, połączenie ich z kanałem głównym, ich przekrój poprzeczny i spadek, oraz ścieki i studnie.

Na planie poddasza należy nakreślić oprócz wiązania wszystkie mury strychowe, kominowe i ogniochronne, a prócz tego ściany działowe, jeżeli poddasze ma być podzielone na oddziały przeznaczone dla użytku mieszkańców domu. Ważniejsze rozmiary a mianowicie: powierzchnia całej realności, odstępy budynku od ulicy i ościennych zabudowań, grubość murów i wymiary ubikacyi, winny być liczbami dokładnie oznaczone.

Niezwykłe konstrukcye, mianowicie żelazne, należy szczegółowo nakreślić i na żądanie moc ich statycznym rachunkiem wykazać.

Do napraw lub zmian częściowych wystarcza przedłożenie planu tej części budynku, która ma być przeistoczona. Plany mają być przez właściciela i projektującego budowę podpisane.

§. 6.

Format planów budowy.

Plany winny być rysowane na trwałym papierze lub płótnie, a pod względem rozmiarów odpowiadać dwom formatom, to jest: większemu 64 centymetrów długości a 48 centymetrów szerokości mającemu, lub mniejszemu, który ma 48 centymetrów długości a 32 centymetrów szerokości.

Plany rozpołożenia i niwelacyjne winny być kreślone wedle podziałki 1: 500 czyli 1 cm. = 5 m. z wyjątkiem wysokości, które przedstawione być mają w stosunku 1 : 50 czyli 1 cm. = 0.5 m. Do rzutów poziomych, pionowych i przekrojów zastosować należy podziałkę 1 : 100 czyli 1 cm. = 1 m.

Szczegółowe i konstrukcyjne plany wymagają podziałki takiej, aby mogły być z wszelką dokładnością rozpoznawane, a zatem przynajmniej 1 : 20 czyli 1 cm. = 0.2 m.

§. 7.

Wymogi wobec sąsiadów.

Na wniesione podanie o udzielenie pozwolenia na budowę, zarządzi Magistrat w najkrótszym czasie a najdalej w dniach 30 celem zbadania projektu, komisyę złożoną z administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu i komisarza obwodu.

Komisya odbywa się w ogólności na miejscu budowy. Magistrat jednak może zarządzić komisyę w urzędzie, wszakże i w tym razie służy interesowanym stronom prawo żądania oględzin na miejscu.

Do komisyi mają być zawezwani: właściciel przeprowadzić się mającej budowy, albo jego pełnomocnik, sąsiedzi i według uznania Magistratu także inne osoby, których zamierzona budowa dotyczyć może.

Komisya starać się będzie o usunięcie przeszkód w drodze dobrowolnej ugody. W protokole komisyi wniesione zarzuty, a w danym razie i ich załatwienie winny być dokładnie streszczone, a protokół przez obecnych podpisany.

Od przepisanego powyżej zarządzenia komisyi można odstąpić, jeżeli podający przedłoży uwierzytelnione pisemne zezwolenie osób interesowanych.

§. 8.

Udzielenie pozwolenia.

Na podstawie protokołu w §. 7. wzmiankowanego i planów w §. 5 przepisanych, Magistrat wyda później w dniach 14 orzeczenie, czy pozwolenie na budowę w ogóle, lub też pod pewnymi warunkami i zastrzeżeniem udzielone być może.

Gdyby protokół komisyi zawierał zarzuty z tytułu prawa prywatnego pochodzące, Magistrat przy zatwierdzeniu planów udzielić może pozwolenie na

budowę, o ile względy policyjno-budownicze na przeszkodzie nie staną, odsyłając strony z ich zarzutami prywatnej natury do drogi prawa. Sąd orzeka, czy budowa, na którą uzyskano pozwolenie policyjno-budownicze, wstrzymaną ma być aż do skończenia rozprawy nad podniesionymi zarzutami prywatnej natury, czy też w jakim rozmiarze i pod jakiemi ograniczeniami budowa rozpoczętą lub dalej prowadzoną być może. (§§. 340 i 341 powsz. ust. cyw.)

Magistrat odmówić może pozwolenia do budowy na gruncie, niemającym z ulicy lub z placów publicznych przystępu, jakiego wymaga bezpieczeństwo od ognia.

Zmiany poczynione przez Magistrat w przedłożonym planie budowy, w wydanem pozwoleniu wyraźnie wykazane być winny. Oba egzemplarze planu, z których jeden pozostaje w ręku władzy, drugi zaś zwróconym będzie budującemu, zaopatrzone zostaną odpowiednią klauzulą obejmującą orzeczenie zatwierdzenia.

Przy budowlach, wykonywanych na cele publiczne kosztem państwa, kraju lub kosztem funduszu publicznego, zostającego pod bezpośrednim zarządem państwa, lub kraju, należą do zakresu działania Magistratu tylko czynności co do oznaczenia linii regulacyjnej i poziomu, wysłuchania sąsiadów i innych interesentów i wykonywania policyi bezpieczeństwa podczas prowadzenia budowy. Magistrat zawiadomi władzę budującą, czyli i jakie przeciw budowie wniesiono zarzuty. — O wniesionych zarzutach, o ile takowe nie wypływają z prawa prywatnego, orzeknie c. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi według przepisów niniejszej ustawy; zarzuty zaś odnoszące się do praw prywatnych, odeszle do drogi prawa.

O udzieleniu pozwolenia na budowę zawiadomieni będą sąsiedzi i wszystkie strony interesowane oraz urząd budownictwa miejskiego.

Właściciel a względnie kierujący budową obowiązany jest ściśle zastosować się do planu zatwierdzonego i orzeczeń w udzielonem pozwoleniu zawartych.

Budowy przed otrzymaniem pozwolenia rozpoczynać nie wolno. W razie rekursu, orzeknie władza udzielająca pozwolenie, czy przed roztrzygnięciem rekursu przez właściwą władzę i pod jakiemi zastrzeżeniami budowa może być rozpoczętą lub dalej prowadzoną, a do orzeczenia tego należy zastosować się bezwzględnie.

Przepis ten nawet i wtedy obowiązuje, gdy właściciel do prowadzenia budowy przez władze znaglony został.

§. 9.

Pozwolenie na budowy przemysłowe.

Przy udzielaniu pozwolenia na budowy, przeznaczone na fabryki, rękodzielnie lub inne przedsiębiorstwa, Magistrat zastosuje się do wyjątkowych przepisów ustawy przemysłowej.

O ile być może, należy czynność komisyi budowniczej połączyć z rozprawą względem udzielenia pozwolenia na budowę zakładu ze stanowiska ustawy przemysłowej.

Nie wolno zaś rozpoczynać budowy tego rodzaju przed prawomocnością udzielonego przez władze przemysłowe pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa.

*

§. 10.

Odstąpienie od zatwierdzonego planu.

Od zatwierdzonego planu i linii regulacyjnej ulicy odstępować nie wolno. Zmiany w pierwotnie przyjętym planie, jeżeli należą do rodzaju robót w §. 1. określonych, mogą nastąpić tylko za ponownem zatwierdzeniem Magistratu, przy mniej ważnych zmianach wystarcza uwiadomienie urzędu budownictwa miejskiego (§. 3.)

§. 11.

Przechowanie pozwolenia planu.

Pozwolenie wraz z zatwierdzonym planem winno się znajdować na miejscu budowy, gdzie na każde żądanie władzy ma być okazane.

§. 12.

Ważność udzielonego pozwolenia.

Jeżeli od czasu uzyskanego pozwolenia dwa lata upłynęły, a budowy nierozpoczęto, albo też rozpoczętą, przez lat dwa przerwano, budujący obowiązany jest postarać się o ponowne zatwierdzenie planu.

Przekroczenie tego postanowienia uważane będzie jako rozpoczęcie budowy bez pozwolenia i pociąga za sobą bezzwłoczne wstrzymanie roboty.

DZIAŁ II.

Postanowienia szczegółowe o budowlach.

A. Dozór techniczny i środki ostrożności.

§. 13.

Nadzór budowniczego.

Prowadzenie budowy przez nieuprawnionych i bez nadzoru budowniczego jest wzbronione; za przekroczenie tego przepisu tak właściciel jakoteż nieuprawnieni do prowadzenia budowy, ulegą karze ustawą niniejszą przepisanej, o ile ich przekroczenie nie podpada pod przepisy ogólnej ustawy karnej.

Kierujący budową odpowiedzialnym jest w obec władzy osobiście za jakość roboty i materyał za umiejętne, dokładne i trwałe wykonanie budowy, za zastosowanie się do postanowień tej ustawy i odnośnych przepisów, tudzież zarządzenie potrzebnych środków bezpieczeństwa. O każdej zmianie kierującego budową, zawiadomi właściciel urząd budownictwa miejskiego w przeciągu 24 godzin.

§. *14.*

Rozpoczęcie budowy i środki ostrożności.

O dniu rozpoczęcia budowy, kierujący zawiadomi na 24 godzin pierwej urząd budowniczy miejski i komisarza właściwego obwodu.

Każdą większą budowę w śródmieściu i w głównych ulicach przedmieść, należy na czas jej trwania zamknąć od ulicy parkanem i ustawić stosowne znaki ostrzegające.

Miejsca na ulicy, w których materyały do budowli, ziemia, narzędzia, i t. p. są złożone, albo drogi i place publiczne rozkopane, winien kierujący budową nocną porą latarniami oświetlić, a w razie potrzeby straż postawić.

§. 15.

Składanie materyałów budowlanych.

Na złożenie materyału budowlanego na ulicach i placach publicznych w bliskości miejsca budowy, równie i na wysunięcie parkanu na ulicę, w każdym szczegółowym przypadku zezwolenie Magistratu jest konieczne.

W razie udzielonego zezwolenia, Magistrat oznaczy wysokość opłaty od zajmowanego miejsca na złożenie materyałów, na podstawie taryfy przez Radę miasta postanowionej. Gaszenia wapna na ulicach i placach publicznych zakazuje się bezwzględnie; do zarabiania zaś zaprawy także potrzeba szczegółowego zezwolenia Magistratu.

Wykop z fundamentów i rumowisko należy natychmiast wywozić. Burząc mury od strony ulic lub placów, gruz, rumowisko, drzewo i t. d. tak zwanemi trąbami lub za pomocą innych mechanicznych środków po poprzedniem zwilżeniu spuszczać należy.

B. Kształt i położenie budowy od strony ulicy.

§. 16.

Linia regulacyjna ulicy.

Jeżeli dla uregulowania ulicy wypadnie cofnąć budowę po za dotychczasową linię, albo też naprzód wysunąć, natenczas strony porozumieją się względem wynagrodzenia za grunt zajęty.

Jeżeli ze względu na linię regulacyjną ulicy, zajdzie potrzeba przymusowego wywłaszczenia prywatnej lub publicznej własności, władze polityczne postąpią według istniejących w tym względzie przepisów.

Gdyby przy nowej budowie, przebudowaniu lub przybudowaniu, celem zastosowania się do ustanowionej przez właściwą władzę linii uregulowania ulicy, wypadało cofnąć się poza granicę własności budującego lub też przed nią wysunąć, wtedy gmina budującego, a względnie budujący gminę stosownie wynagrodzić winien.

Co do wysokości tego wynagrodzenia starać się należy przeprowadzić ugodę dobrowolną; gdyby jednak ugoda do skutku nie przyszła, stronę wywłaszczoną odesłać należy z żądaniem wynagrodzenia na drogę sądową.

W tym jednak wypadku prowadzenie budowy dozwolone być może, skoro w sądzie właściwym złożoną zostanie kaucya, odpowiadająca wartości wywłaszczonego gruntu, jaką władza dozwalająca budowy, po wysłuchaniu dwóch biegłych oznaczy.

§. 17.

Położenie budowy.

Od strony ulicy tylko główne budynki i mieszkania mogą być stawiane, wszystkie zaś podrzędne budowle mieścić się winny w podwórzu.

Stawianie budynku w pewnej odległości poza kierunkiem linii ulicy wyjątkowo dozwolone być może, jeżeli:

a) budynek co najmniej 3 metry po za linią ulicy, wedle przepisów tyczących budynków frontowych, pozostawiony będzie;

b) sposób odgraniczenia od strony ulicy, będzie zdaniem władzy odpowiadał upięknieniu miasta.

§. 18.

Wysokość domów.

W ulicach głównych nie wolno od strony ulicy stawiać domów poziemnych (parterowych.)

Pałacyki ozdobionej architektury poza kierunek ulicy cofnięte, mogą być wyjątkowo, w całości lub częściowo, jako budynki poziemne (parterowe) stawiane.

Domy jednopiątrowe mogą być wszędzie budowane.

Domy dwu lub więcej piątrowe wolno tam tylko stawiać, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tem miejscu.

Wolno jednakże przy ulicach, których szerokość 12 metrów nie dochodzi, stawiać domy na 15 metrów wysokie, jakoteż w miejscach, gdzie dom już istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego.

Jeżeli domy cofnięte są od ulicy w myśl §. 17, można zwiększyć ich wysokość w miarę szerokości odstępu.

Wysokość domów mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymzu głównego; przy domach narożnych w ocenieniu wysokości trzymać się należy szerszej ulicy.

Pozwolenia do budowy domu wyższego nad 3 piętra, licząc półpiętrza służące na mieszkanie, a nie licząc takichże poddasz (mansard), Magistrat odmówić może.

§. 19.

Balkony i galerye.

Balkony lub ganki wsparte na kroksztynach nie mogą występować nad 1.25 m. przed front budynku.

Zamknięte balkony tylko w ulicach co najmniej 12 m. szerokich urządzone być mogą.

Balkony mają być przynajmniej 3 m. nad poziomem chodnika, na podstawach z materyału ogniotrwałego z takimiż poręczami urządzane.

Pałacyki ozdobnej architektury w ogrodach położone, mogą mieć balkony drewniane.

§ 20.

Części domu na chodnik wysunięte.

Urządzenie piwnic pod publiczną ulicą lub placem, daszków okapowych, stopni występujących, krat naprzód wysuniętych, poręczy i drzwi na zewnątrz się otwierających, o ile przechodzą linię zakreśloną ulicy lub placu, jest wzbronione.

Istniejące obecnie daszki okapowe winny być rynnami zaopatrzone.

Na urządzenie wystaw sklepowych których wyskok 25 cm. przewyższać nie powinien, potrzebne jest zezwolenie Magistratu.

Okna i okiennice, wychodzące na ulicę a nie wzniesione nad chodnik najniższą swą krawędzią przynajmniej na 2·5 m., należy urządzać do otwierania na wewnątrz albo na zewnątrz tak, aby zupełnie do muru przylegały.

Szyby okien sklepowych, których dolna krawędź niżej jednego metra nad chodnikiem się znajduje, winny być w tejże wysokości metalowym prętem zabezpieczone.

Występ coklu poza linię ulicy dozwala się aż do 10 cm. Powiększenie tej miary albo wysunięcie na chodnik wyskoków (ryzalit), bram ozdobnych, filarów, kandelabrów i t. p. może być tylko wyjątkowo dla względów architektonicznych dozwolone.

§. 21.

Facyaty.

Frontowa facyata budynku winna odpowiadać zasadom estetycznym i architektonicznym.

Do malowania nie należy używać barwy szpecącej lub dla wzroku szkodliwej.

Wykończenie budowy, a względnie wyprawienie zewnętrzne najpóźniej dwa lata od daty pozwolenia na zamieszkanie dokonane być winno pod nadzorem budowniczego.

§. 22.

Rynny dachowe.

Domy frontowe przy ulicach i placach publicznych, winny być zaopatrzone nad okapem grzymsu głównego rynnami ogniotrwałemi, przynajmniej 25 cm. szerokiemi.

Rury spustne metalowe mają mieć co najmniej 13 cm. średnicy a wylot ich wedle możności ma być wpuszczonym do kanału podziemnego, a gdzie wpuszczenie to nie da się zastosować, rura spustna winna dosięgać poziomo chodnika lub bruku.

§. 23.

Oparkanienie.

Puste grunta przeznaczone pod budowę domów winny być oparkanione, ogrody zaś przytykające do ulic publicznych winny być w śródmieściu murem lub ozdobnemi sztachetami, a na przedmieściach przynajmniej parkanem obwiedzione.

C. Kształt budowy od strony podwórza i granic ościennych.

§. 24.

Dziedzińce.

W każdym domu znajdować się winien porządnie wybrukowany lub wyszabrowany dziedziniec z wybrukowanymi ściekami dla spływu wody.

Dziedziniec winien być najmniej 5.5 m. szeroki, obszar zaś jego ile możności obejmować piątą część zabudowanej powierzchni okalającego go domu.

Prócz dziedzińca głównego założone boczne dziedzińczyki, li tylko do oświetlenia ubikacyi służące, mają obejmować najmniej 12 m. kw.

Jeżeli ubikacye te nie są zamieszkane, można wyjątkowo pozwolić na zmniejszenie dziedzińca aż do 6 m. kw.

§. 25.

Przejazdy i sienie główne.

W domach, po za którymi na dziedzińcu oficyny wzniesione być mogą przejazdy urządzone być winny.

Przejazd ma być zasklepiony i mieć najmniej 2·5 m. szerokości a 3 m. wysokości. Sienie wchodowe przynajmniej 2 m. szerokie być winny.

§. 26.

Studnie.

Każda realność winna mieć urządzoną studnię z pompą.

§. 27.

Odległość ścian i otworów od granic ościennych i wspólność murów.

Każda budowa winna albo bezpośrednio do sąsiedzkiej przypierać albo też przynajmniej 5 m. od tejże być oddalona.

Okna i inne otwory w ścianach od ulicy lub dziedzińca przytykających do ościennej granicy winny być odległe przynajmniej na 70 cm., a balkony przynajmniej na 3 m. od linii granicznej.

Każdy dom winien mieć własne mury główne, jeżeli jednak zachodzi potrzeba budowania muru wspólnego, a na wyprowadzenie tegoż, użytkowanie i utrzymywanie wspólne sąsiedzi między sobą się zgadzają, mur taki dozwolonym być może; wykonać go zaś należy jako mur zewnętrzny belkami obciążony w myśl §. 33-go.

D. Konstrukcya budowy.

§. 28.

Rusztowania.

Rusztowania winny mieć moc odpowiedną swej wysokości i tak być stawiane, iżby od wywrotu były bezpieczne.

Ustawianie drabin na rusztowaniach dla zyskania dostępu jest wzbronione, natomiast należy ich piętra silnemi schodami rusztowań (sztagami) ze sobą połączyć. Rusztowania wiszące winny być dostatecznie zabezpieczone i opatrzone poręczą.

§. 29.

Obciążenie materyałów i gruntu.

Obciążenie kwadratowego centymetra przekroju nie powinno przenosić:

1) w murze z cegły na zaprawie wapiennej 6 kilo;

2) w murze z cegły silnie wypalonej na zaprawie cementowej 11 kilo;

3) w drzewie jodłowem 55 kilo;

4) w drzewie sosnowem 70 kilo;

5) w żelazie kutem 750 kilo;

6) w żelazie lanem 250 lub 500 kilo, stosownie do tego, czy ono stawiać ma opór sile wydłużającej, czy też skracającej.

Metr kwadratowy rodzimego gruntu (calca) co najwięcej 25.000 kilo obciążyć można.

W domach mieszkalnych metr kwadr. belkowań wraz z ciężarem przypadkowym na 650 kilo, sześcienny zaś metr muru na 1.600 oceniać należy.

§. 30.

Ograniczenie użycia materyałów.

Władzy służy prawo usunięcia i zniszczenia złego materyału na koszt dostawcy, zakazania słabych konstrukcyj i zburzenia lub wstrzymania budowy części wadliwej.

W czasie mrozów spoistość zaprawy niszczących, robót murarskich wykonywać nie wolno.

§. 31.

Rozmiary cegieł.

Rozmiary zwykłej cegły wypalonej mają wynosić: *29* cm. długości, — 14 cm. szerokości, — 6·5 cm. grubości.

§. 32.

Ściany murowane pruskie i drewniane.

Ściany tak zewnętrzne jak i wewnętrzne domów mieszkalnych, stajen i wszelkich budynków piętrowych, jakoteż takich, u których ogniska mają być urządzone. powinny być w całej wysokości z kamienia lub cegły murowane.

Wyjątki stanowią:

A. Ściany pruskie. to jest z drzewa i cegły:

a) jako ściany wewnętrzne, działowe podrzędne, gdzie wyprowadzenie muru ceglanego napotyka na trudności;

b) jako ściany zewnętrzne do granic ościennych niedotykające, najwięcej 5 m. wysokie w budynkach bez ogniska w dziedzińcu stojących n. p. wozowniach, magazynach, drwalniach i t. d.;

B. Ściany drewniane z dwóch warstw tarcic w krzyżujących się kierunkach zbitych, w przypadku pod *A. a*) przewidzianym;

C. Ściany drewniane, w pomniejszych budynkach wolno stojących n. p. altanach ogrodowych, gołębnikach. kręgielniach, równie jak i w budynkach czasowych, których przeciąg trwania ściśle jest ograniczony.

Ściany wewnętrzne murowane i drewniane wymienione pod A. i B. winny być po obu stronach wyprawione. Co do zewnętrznych, postanowi władza w każdym wypadku.

§. 33.

Grubość murów.

Grubość murów kamiennych winna najmniej 65 cm. wynosić.

Grubość murów ceglanych zastosować należy do rozmiarów cegły w ten sposób, iż szerokość cegły „przez głowę“ położonej, jako najniższa jednostka miary ma być uważana.

Wynika z tego grubość murów jak następuje:

mur	na	½	cegły	równa się	15	cm.
„	„	1	„	„	30	„
„	„	1½	„	„	45	„
„	„	2	„	„	60	„
„	„	2½	„	„	75	„
„	„	3	„	„	90	„ itd.

Mury zewnętrzne najwyższego piętra belkami obciążone, mają mieć przy rozpiętości pokoi 6·5 metrów nie przechodzącej grubości przynajmniej 45 cm. (1½ cegły), przy większej zaś rozpiętości pokoi, grubość ta najmniej 60 cm. (2 cegły) ma wynosić.

Grubość tych murów powinna być w każdem piętrze, z góry na dół licząc, o 15 cm. (½ cegły), powiększona. Mury działowe najwyższego piętra belkami obciążone i mury zewnętrzne nie obciążone, mają mieć w najwyższem piętrze grubości przynajmniej 45 cm. (1½ cegły); grubość tych murów winna być, licząc jak wyżej, co 2 piętra o 15 cm. (½ cegły) powiększona.

Murom działowym belkami nieobciążonym dać należy najmniej 30 cm. (1 cegłę) grubości i rozszerzać je co dwa piętra jak wyżej.

W pokojach, których rozpiętość 6·5 m. nie przenosi, wystarcza jednakże dla murów działowych najwyższego piętra grubość 15 cm. (½ cegły).

W fundamentach wypada każdy mur o 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć.

Filary środkowe, któreby ze zwykłej cegły wykonane, należnej mocy nie miały, winny być z cegły silnie wypalonej na cemencie albo z kamienia lub żelaza wyrobione, co w planie uwidocznić należy

§. 34.

Mury ogniochronne.

Poddasza domów do siebie przypierających lub mniej jak 20 m. od siebie odległych, należy oddzielić murami ogniochronnymi.

Mury te mają być bez otworów, grubość ich ma wynosić najmniej 30 cm. a przy wysokości nad 3 m. mają być filarami wzmocnione, i powinny 40 cm. po nad szczyt i pochyłość dachu wystawać.

Jeżeli długość strychu wynosi przeszło 30 m., należy go w całej szerokości również murem ogniochronnym przedzielić.

Taki przedziałowy mur ogniochronny należy zaopatrzyć otworem zamykanym drzwiami żelaznemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzącemi. Wpuszczanie jakichkolwiek części wiązania dachowego lub belek w mury ogniochronne jest wzbronione.

§. 35.

Sklepienia i belkowania.

Sklepić należy: piwnice, korytarze stanowiące główne przejście w budynku, przejazdy (§. 25), sienie główne, klatki schodowe i miejsca przeznaczone na skład wyrobów palnych.

Wszelkie inne ubikacye mogą mieć belkowanie sufitowane.

Podłoga w każdem piętrze ma być oddzieloną od niżej położonej powały na 8 cm. warstwą suchego rumowiska.

Na powale strychowej winna być posadzka lub polepa z materyału ogniotrwałego ułożona.

§. 36.

Schody.

Schody piwniczne winny być kamienne lub na podmurowaniu z forsztów ułożone, od zewnątrz zamykane drzwiami żelaznemi lub blachą okutemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dobhodzącemi. Nie wolno jest urządzać wchodów lub schodów do piwnic i podziem wprost z ulicy lub placu publicznego.

Każde pomieszkanie na piętrze winno mieć z ulicy lub z podwórza jeden przynajmniej bezpośredni przystęp za pomocą schodów ogniotrwałych.

Schody są ogniotrwałe jeżeli się znajdują w klatce od dołu do góry murowanej i jeżeli wszystkie części konstrukcyi są ogniotrwałe. Pokrycie stopni ogniotrwałych forsztami z twardego drzewa jest dozwolone.

Szerokość schodów głównych nie powinna wynosić mniej jak 1.25 m., bocznych mniej jak 1 m; średnia szerokość stopni mniej jak 26 cm., ich wysokość więcej jak 18 cm.

Komórki drewniane pod schodami, ogniska, otwory kominowe i t. d. w klatce schodowej są wzbronione.

Klatka schodowa winna być oddzielona od strychu pełnym murem i sklepieniem. Drzwi na strych mają być żelazne, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzące. Drzwi leżące do podnoszenia nie są dozwolone.

Przy zakładaniu schodów uważać należy, aby były należycie oświetlone.

§. 37.

Ogniska otwarte, kuchnie, piece i wędzarnie.

W miejscach, gdzie się wyrabiają lub przechowują materyały łatwo palne, ognisk otwartych urządzać nie wolno.

W ubikacyach niesklepionych należy nad ogniskiem otwartem umieścić pokrywę z materyału ogniotrwałego, 30 cm. poza krawędzie ogniska wystającą.

Podłoga przed ogniskami otwartemi, kuchniami angielskiemi i piecami winna być na szerokość 40 cm. od ognia zabezpieczona, wszystkie zaś inne części drewniane budynku mają być od czeluści do nakładania paliwa służących, najmniej 60 cm. oddalone. Piece bezpośrednio na podłodze stojące, winny mieć spód na 25 cm. pełno murowany.

Piece żelazne bez nóżek mają stać na podmurowaniu 15 cm. wysokiem. Użycia rur blaszanych zamiast kominów murowanych wewnątrz budynków i urządzania zasuwek w rurach odprowadzających dym do komina, zabrania się bezwzględnie.

Piece w piekarniach winny być dwoma oddzielonemi sklepieniami zaopatrzone, czeluście zaś mocnemi drzwiczkami żelaznemi zamykane.

Wędzarnie winny być sklepione, drzwiami żelaznemi zamykane i posadzką kamienną lub ceglaną zapatrzone.

Pręty do wieszania wędlin w kominach mają być żelazne.

§. 38.

Kominy.

Kominy wyprowadzić należy z fundamentów budynku, albo oprzeć je na murowanych filarach, łukach lub podporach żelaznych. Na podstawach drewnianych kominów opierać nie wolno.

Kominy do przechodzenia winny mieć przekrój kwadratowy z bokiem najmniej 48 cm. długim — w świetle.

Kominy wązkie czyli ruskie winny mieć przekrój okrągły o średnicy najmniej 15 cm. — w świetle.

Kominy do przechodzenia mają być urządzone nad ogniskami otwartemi, niemniej w piekarniach i wędzarniach i mieć łatwo przystępne otwory wchodowe. — W kominach szerszych nad 55 cm. należy dać przyrządy dopuszczające przechodzenia. — Kominem okrągłym o średnicy 15 cm. dym najwięcej z dwóch pieców i to tego samego piętra ma być odprowadzany.

Kominy wązkie należy bez zmiany przekroju, prowadzić ile możności pionowo, większe pochylenie do poziomu nad 60 stopni jest zakazane.

Jeżeliby wyjątkowo na pochylenie takie zezwolono, wtedy w miejscach, gdzie kierunek komina się zmienia, otwory urządzone i w drzwiczki żelazne zaopatrzone być mają.

Ściany kominowe mają mieć najmniej 15 cm. (pół cegły) grubości, którą na 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć należy w kominach dla większych ognisk, piekarni, wędzarni itp.

Każdy wązki komin winien być przy swym początku ile możności w piwnicy i na poddaszu w wysokości 1 m. nad polepą, zaopatrzony otworem bocznym tak szerokim, jak kanał kominowy a 25 cm. wysokim. Otwór ten ma być zamykany drzwiczkami żelaznemi, podwójnemi, w ramkach żelaznych w pewnej odległości od siebie osadzonemi.

Drzwiczki należy oznaczyć liczbą odpowiednią mieszkania, do którego komin prowadzi.

Od wewnętrznych ścian kominowych winny być wszelkie wiązania drewniane najmniej na 30 cm., od otworów do czyszczenia zas najmniej 60 cm. oddalone lub blachą obite.

Wewnętrzne ściany wązkich kominów należy gładko wyprawiać, jeżeli nie są z cegły na ten cel formowanej murowane, lub też rurami glinianemi wyłożone.

Zewnętrzne mury kominów winny być aż do wysokości 60 cm. nad szczyt dachu wyprowadzone i od polepy strychowej począwszy aż do dachu wyprawione.

Sposób zaopatrzenia górnych wylotów kominów. odprowadzających dym z większych ognisk, n. p. z piekarni, tudzież wysokość tego rodzaju kominów oznaczy władza.

§. 39.

Dachy, gzymsy, dymniki i latarnie.

Wszystkie budowle winny być kryte materyałem ogniotrwałym.

Gzymsy winny być z materyału ogniotrwałego.

Okapy tylnych dachów nad gankami mają być ogniotrwałym materyałem pokryte; mogą zaś być drewniane, jednak odosobnione od dachu głównego.

Dymniki na dachach należy opatrzyć okiennicami **ogniotrwałemi**.

Latarnie czyli klatki okien w dachu służących do pionowego oświetlenia klatek schodowych lub ubikacyj, winny być ogniotrwałe i spoczywać ze wszech stron na murach ponad dach wzniesionych. Ramy okien i pręty przedziałowe mają być żelazne.

§. 40.

Ganki zewnętrzne.

Ganki stanowiące główne przejście, winny być całkiem ogniotrwałe, i najmniej 1.25 m. szerokie.

Ganki od strony dziedzińca, służące jedynie ku dogodności mieszkańców, należy oprzeć na kroksztynach żelaznych i takąż balustradą opatrzyć.

E. Warunki, jakim odpowiadać mają mieszkania.

§. 41.

Rozmiary pokoi.

Wysokość pokoi mieszkalnych w miejscach sklepionych przynajmniej 3 m. w kluczu, w niesklepionych zaś przynajmniej 2.85 m. wynosić winna.

§. 42.

Mieszkania w piwnicach i mieszkania strychowe.

Piwnic nie wolno obracać na mieszkania. Zamieszkanie podziem wyjątkowo dozwolonem być może, jeżeli odpowiadają przepisowi §. 41, a prócz tego:

a) podłoga mieszkań poziemnych (parterowych) nad podziemiami położonych, co najmniej 2 m. ponad poziom przylegającej ulicy lub podwórca jest wzniesiona;

b) okna mają co najmniej 1 m. wysokości;

c) mury są z cegły mocno palonej wykonane;

d) zewnątrz murów okalających podziemia na mieszkanie przeznaczone, urządzono odpowiedni system obsuszenia gruntu.

Pozwolenie na urządzenie mieszkań strychowych udzielonem być może jedynie w budynkach ogniotrwale krytych i po ścisłem zbadaniu miejscowości o tyle, o ile warunkom zdrowia i bezpieczeństwa publicznego odpowiadać będą.

§. 43.

Mieszkania poziemne (parterowe).

Budynki na gruncie wilgotnym stawiane, winny być warstwą odosobniającą 15 cm. poniżej podłogi poziemia opatrzone.

Podłogi poziemnych (parterowych) mieszkań w domach nowo budujących się, należy układać przynajmniej o 1 m. wyżej nad poziom ulicy istniejącej lub założyć się mającej. Wyjątkowo dozwala się obniżenie tej miary aż do 15 cm. dla sklepów, jeżeli pod niemi są piwnice lub spód ziemny jest suchy albo sztucznie obsuszony.

Oznaczenie wysokości podłogi w budynkach wystawionych na wylew wody, pozostawia się szczegółowym postanowieniom Magistratu.

§. 44.

Przewietrzanie kuchni.

Celem wypuszczenia pary i niezdrowych wyziewów mają być w kuchniach pod sufitem urządzone otwory co najmniej 15 cm. w kwadrat mierzące, z osobnym kominem przewiewnym połączone i zastawką żelazną zamknięte.

§. 45.

Gazomierze.

Gazomierze nie mogą być ustawiane w ubikacyach na zamieszkanie przeznaczonych.

F. Podrzędne części mieszkań i budynki gospodarskie.

§. 46.

Składy na opał.

Składy na opał ile możności w piwnicach umieszczane być winny.

Gdzie z jakichkolwiek powodów budować piwnic wcale nie można lub tylko z trudnością, należy urządzić w dziedzińcu drwalnie odpowiedniej wielkości.

§. 47.

Wychodki, zlewy, doły kloaczne i kanały.

Wychodki powinny być murowane i nie mogą być nigdy stawiane od strony ulicy. W blizkości mieszkań poziemnych i na każdem piętrze winny być komórki ustępowe urządzone w takiej ilości, iżby przynajmniej na dwa pomieszkania jedna komórka przypadała.

Rury spustowe i zlewy pomyjowe winny być z metalu lub glinki na ten cel wyrabianej zakładane.

W okolicach nie mających dotąd kanałów podziemnych urządzać należy system beczkowy do wywozu nieczystości; doły kloaczne wyjątkowo tylko dozwolone być mogą.

Przy zastosowaniu systemu beczkowogo, beczki winny być szczelnie wiekami zamknięte, a rury spustowe równie szczelnie w wiekach umocowane.

Komórki, w których beczki się mieszczą, należy tak urządzać, iżby dwóch ludzi około beczki wygodnie poruszać się mogło, niemniej zaopatrzyć otworem dla przystępu robotników i dźwigania beczek.

Doły kloaczne mają być z cegły silnie wypalonej w dnie i bokach na cemencie murowane, wewnątrz cementem gładko wyprawioue i zawierać co najmniej 7. m. sześciennych.

Doły kloaczne winny być szczelnie zakryte podobnie urządzonym otworem do czyszczenia najmniej 75 cm. w kwadrat mającym opatrzone, a dla przewiewu należy oddzielny kanał, mierzący przynajmuiej 15 cm. w kwadraty ponad dach przez komórki ustępowe przeprowadzić; nadto każda komórka ma być osobną wentylacyą zaopatrzona.

Pomiędzy ścianami dołu kloacznego a murami przyległego budynku, przedział przynajmniej 30 cm. pozostawiony i iłem ubity być winien.

Odległość dołów kloacznych od granicy sąsiedniej najmniej 2 m., od studzien własnych jako też sąsiednich najmniej 8 m. ma wynosić.

W miejscach, gdzie są kanały, nie wolno urządzać ścieków z dziedzińców wprost na ulicę lub plac publiczny.

Gdzie nad kanałami lub oddzielnemi szluzami urządzone są komórki kloaczne, a przytem ścieki z dziedzińców spuszczone, otwory kanałowe w dziedzińcach winny być okratowane, a jako wyłącznie do użytku prywatnych służące, kosztem właścicieli utrzymywane.

Doły na śmiecie winny być murowane z przegrodą na popiół i śmiecie i ogniotrwale zamykane; górna ich krawędź winna być nad poziom najmniej 30 cm. wzniesiona.

Urządzenie dołów pochłonnych jest zabronione.

§. 48.

Budynki gospodarskie, zbiorniki nawozowe i szopy otwarte

Stajnie i obory, nad któremi pomieszkania się znajdują, winny być sklepione a przewiewy w tychże urządzone, aby żadna część mieszkalna na niezdrowe i i nieprzyjemne wyziewy nie była narażona.

Składy na słomę i siano i t. p. należy od innych budynków lub ubikacyj murami ogniochronnymi w myśl §. 34 oddzielić. Ścieki stajenne nie powinny gruntu zanieczyszczać a odpowiadać warunkom §. 47. Zbiorniki nawozowe należy urządzać tak, jak doły kloaczne (§. 47.)

Szopy otwarte na murowanych lub drewnianych słupach bez powały, winny mieć pokrycie ogniotrwałe (§. 39.) a przypierające do sąsiedniego budynku, być od strony sąsiedniej murem ogniochronnym zasłonięte.

G. Budynki przemysłowe.

§. 49.

Przepisy ogólne.

Przez budynki przemysłowe w odróżnieniu od budynków mieszkalnych, rozumieją się wszelkie fabryki, rękodzielnie i składy (magazyny).

Budynki przemysłowe są albo odosobnione, albo nieodosobione.

Odosobnione budynki są te, których każda część od innych budynków i granic sąsiednich przynajmniej na 20 m. a w razie przypierania do innego zakładu przemysłowego od tegoż przynajmniej 10 m. jest odległa.

Zabudowanie takiego odstępu jest bezwarunkowo zakazane.

Jednopiętrowe budynki przemysłowe odosobnione, w których nie wyrabiają się ani przechownją przedmioty łatwo zapalne, mogą być, z wyjątkiem ścian kominowych i przypierających do ulic publicznych, z ścian pruskich stawiane.

Zakłady przemysłowe nieodosobnione t. j. położone bliżej innych budynków, lub granic sąsiednich niż na 20 metr., jako też wszystkie domy mieszkalne w zakładach przemysłowych w ogóle, podlegają warunkom niniejszą ustawą dla zwykłych budynków przepisanym.

§. 50.

Przepisy szczegółowe.

Wszystkie budynki przemysłowe bez względu na to, czy są odosobnione lnb nie, podlegają następującym przepisom:

a) Kotły parowe w oddzielnych budynkach winny być umieszczone, gdzie zaś to być nie może, należy miejscowości te murem najmniej 60 cm. (2 cegły) grubym odosobnić; nad kotłami ani sklepień ani pował urządzać nie wolno;

b) co do kominów fabrycznych dane będą w szczegółowych przypadkach, odpowiednie postanowienia;

c) pracownie winne mieć najmniej 3 m. wysokości i być odpowiednio przewietrzane;

d) odpływy nieczystości i odchodów fabrykacyi należy tak urządzać, iżby sąsiadom przykremi lub szkodliwemi stać się nie mogły.

e) za moc i trwałość budynków, w których wyroby lub płody surowe się przechowują, albo w których maszyny są ustawione, odpowiedzialny jest właściciel;

f) podłoga piętra wyższego może służyć zarazem za powałę piętra niższego i może nie być sufitowaną;

g) ściany działowe, z wyjątkiem miejsc, w których się wyrabiają lub przechowują przedmioty łatwo zapalne, mogą być z drzewa budowane;

h) wiązanie dachowe może być bezpośrednio na belkach powałowych najwyższego piętra oparte;

i) w każdym budynku przemysłowym piętrowym winny być urządzone schody w klatce ogniotrwałej takimże stropem pokrytej w ten sposób, ażeby

ich odległość od żadnego punktu budynku nie wynosiła więcej jak 40 m. Schody te mają być najmniej 1·2 szerokie, jeżeli w razie niebezpieczeństwa służyć mają dla ratunku nie więcej jak 50 osób. Na każde 50 osób więcej, winna szerokość schodów o 0·15 m. być powiększona.

DZIAŁ III.

Postępowanie po ukończeniu budowy.

§. 51.

Oględziny budowy przed wyprawieniem.

Skoro w owych budowlach i większych przebudowaniach mury i ściany, belki, powały, dachy, sklepienia i ogniotrwałe schody będą ukończone, należy o tem Magistratowi donieść celem zarządzenia oględzin przez komisyę złożoną z technicznego urzędnika Magistratu i komisarza właściwego obwodu.

Komisya ta najpóźniej w dniach 8mu od dnia zawiadomienia odbyć się winna.

W terminie do tego wyznaczonym bezpieczny dostęp do wszystkich części domów urządzony być winien.

Wszystkie konstrukcye żelazne, nie wyjmując kotwic (ankrów) winny być o ile możności odkryte, otwory okien i drzwi niczem nie zasłonięte.

Jeżeli oględziny komisyi, przy której właściciel lub jego zastępca i kierujący budową obecni być winni, wykażą ważne usterki, które usunąć wypada, lub jeżeli zastrzeżeń poczynionych w pozwoleniu nie dopełniono, naznaczony zostanie powtórny termin, do którego wszystkie przez komisyę wykazane niedostatki usunięte być winny, w przeciwnym razie dalsze termina na koszt właściciela odbywać się będą.

Komisya wyda najpóźniej w trzy dni po ostatnim terminie świadectwo, iż pierwsze oględziny budowy nastąpiły i wewnętrzne wykończenie budowy, równie jak i wyprawianie odbyć się może.

Przy pomniejszych budowlach i przebudowaniach nie wymaga się powyżej wzmiankowanych oględzin, właściciel winien atoli żądać z urzędu budownictwa miejskiego poświadczenia od oględzin zwalniającego.

Postępowanie to nie uchyla bynajmiej prawa ciągłego nad budową nadzoru, służącego Magistratowi.

§. 52.

Pozwolenie na zamieszkanie lub używanie budynku nowego.

Do prośby wniesionej do Magistratu o pozwolenie na zamieszkanie, lub używanie nowego budynku, winien dołączyć właściciel świadectwo oględzin budowy przed wyprawieniem lub poświadczenie urzędu budownictwa miejskiego, iż je za zbyteczne uznano (§. 51).

Następnie komisya złożona z fizyka miejskiego, administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu, tudzież komisarza odnośnego obwodu sprawdzi, czy budowa wybudowana zajęta być może na cel właściwy, poczem Magistrat urzędowe pozwolenie udzieli.

Załatwienie winno najpóźniej nastąpić w dni 14 od wniesienia podania.

§. 53.

Uprzątnienie materyału po ukończeniu budowy.

Właściciel obowiązany jest najpóźniej w dniach 14. po ukończeniu budowy zasypać wszelkie doły, uprzątnąć rumowisko, materyał budowlany i w ogólności wszelkie przedmioty tamujące przejście w ulicy.

Naprawa uszkodzonych bruków lub innych przedmiotów do użytku publicznego służących, na koszt budującego właściciela zarządzona będzie.

DZIAŁ IV.

Utrzymanie istniejących budynków i naprawa tychże.

§. 54.

Utrzymanie budowli.

Właściciel obowiązanym jest budynek w dobrym stanie, czysto i porządnie utrzymywać.

Jeżeli utrzymanie budynku tak jest zaniedbane, że nietylko zdrowiu ale i bezpieczeństwu publicznemu zagraża, Magistrat wyznaczy właścicielowi do koniecznego obudowania odpowiedni termin, a następnie użyje środków przymusowych.

§. 55.

Budynki zawaleniem grożące.

Z budynkami grożącymi zawaleniem lub niebezpieczeństwem ognia, postąpi się według ustaw państwowych, a w szczególności według przepisu przez Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu pod d. 2. września 1856 do l. 164 D. P. P. wydanego, i zastosowaniem postanowień §§. 62, 63. i 64. niniejszej ustawy.

§. 56.

Wstrzymanie przez dłuższy czas rozpoczętej budowy.

Jeżeli właściciel rozpoczętą budowę przez dwa lata po sobie następujące wstrzymał, a mimo zawezwania pisemnego przez Magistrat do wykonania budowy nie przystępuje, Magistrat postąpi według postanowień §. 55. niniejszej ustawy.

§. 57.

Naprawy dachów gontowych.

Istniejące dotąd dachy gontowe w obrębie miasta Krakowa wraz z przedmieściami Kazimierzem i Stradomiem w latach 10, w innych zaś przedmieściach w ciągu lat 15 od dnia wprowadzenia w życie ustawy, na ogniotrwałe zamienione być winny.

Naprawy dachów gontowych wymagające pokrycia mniej niż $^1/_6$ części powierzchni dachu, mogą być w powyższym przeciągu czasu dozwalane.

Przy każdej ważniejszej zmianie wiązania dachowego z pokryciem gontowem, właściciel domu obowiązany jest dach cały przerobić na ogniotrwały.

§. 58.

Zmiana studni.

Studnie z wiadrami w obrębie miasta, tudzież Kazimierza i Stradomia w ciągu lat trzech, na innych zaś przedmieściach w ciągu lat sześciu, na pompy zamienione być winny.

DZIAŁ V.

Przepisy karne.

§. 59.

Wysokość kary.

Przekroczenia niniejszej ustawy karane będą jak następuje:

Przekroczenia §§. 8., 10. i 13. podlegają karom pieniężnym od 50 do 300 zł., a w razie niemożności ściągnienia, karze aresztu od 10 dni do 2 miesięcy, mającym się wymierzyć tak na właściciela realności, jako też na kierującego budową; wszelkie inne przekroczenia oraz niedopełnienie rozpo-

rządzeń władzy w zakresie niniejszej ustawy wydanych, podlegają karom pieniężnym od 5 do 100 zł. w. a. a względnie karze aresztu od 1 do 20 dni. Kara nałożona nie narusza bynajmniej obowiązku dopełnienia zarządzeń władzy bez względu na to, czy niemi uchylenie niedostatków lub zniesienie budowy nakazano.

Przepisy niniejsze nie uwalniają od odpowiedzialności w drodze sądowej w przypadkach ustawą karną objętych.

DZIAŁ VI.

Władze czuwające nad wykonaniem niniejszej ustawy.

§. 60.

Władze.

Nad wykonaniem postanowień niniejszej ustawy czuwa:
1. Magistrat m. Krakowa.
2. Rada m. Krakowa.
3. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. Ks. Krakowskiego.
4. C. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi.
5. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§. 61.

Pierwsza instancya.

Magistrat miasta Krakowa jako pierwsza instancya w sprawach budowniczych:

a) czuwa nad wykonaniem postanowień ustawy niniejszej;

b) sprawuje nadzór budowniczo-policyjny nad istniejącymi i nowobudującymi się domami;

c) udziela lub odmawia pozwolenia na budowy i ich użytkowanie (§.8).

d) orzeka i nakłada kary w sprawach bndowniczo-policyjnych za wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszej ustawy.

Wszelkie wywłaszczania w sprawach budowlanych, bądźto dla uregulowania bądź dla utworzenia nowych ulic lub placów, bądź przy rozparcelowaniu placów budowlanych i t. p. wchodzą wyłącznie w zakres działania c. k. Namiestnictwa.

§. 62.

Druga instancya w własnym zakresie gminy.

Rada miasta Krakowa, a względnie sekcya lub komisya, której taż Rada sprawy z niniejszej ustawy wynikające przekaże, rozstrzyga w drugiej instancyi zażalenia przeciw orzeczeniu Magistratu w własnym zakresie.

§. 63.

Trzecia instancya we własnym zakresie działania.

Przeciw orzeczeniom Rady miasta Krakowa, (a względnie sekcyj lub komisyj), służy stronom prawo odwołania się do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. Księstwa Krakowskiego.

§. 64.

Instancya w sprawie grzywien.

Co do grzywien nałożonych przez Magistrat za wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy, przysługa stronom odwołanie się w drugiej instancyi do c. k. Namiestnictwa Królestwa Galicyi i Lodomeryi, a w ostatniej do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§. 65.

Termin do rekursu.

Rekursa do władz wyższych przez pośrednictwo Magistratu w terminie dni 14 wnoszone być winny.

§. 66.

Nadzór wład rządowych.

Zakres działania władz rządowych, zastrzeżony w §§. 116, 117 i 118 statutu gminnego dla miasta Krakowa z dnia 1. kwietnia 1866, l. 7. dzien. ust. kr. niniejszą ustawą w niczem naruszonym nie zostaje.

DZIAŁ VII.

Postanowienia wyjątkowe.

§. 67.

Budynki dotychczasowe.

W razie zamierzonego przeistoczenia domów przed wejściem w życie niniejszej ustawy istniejących, do których tejże przepisy ze względów miejscowych w zupełności zastosować się nie dadzą, wolno Magistratowi odstąpić od tychże z należytem jednak uwzględnieniem bezpieczeństwa publicznego.

DZIAŁ VIII.

Postanowienie wykonawcze.

§. 68.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

---

102. Sejm uchwala:

Preliminarz na rok 1883. krajowych szkół rolniczych w Dublanach:

A) Wydatki wyższej szkoły rolniczej.

Rubr. I. Płace profesorów i docentów.

Poz.	1.	Profesor fachowy zarazem dyrektor	2.360	zł.
„	2.	Sześciu profesorów fachowych po 1.440 zł.	8.640	„
„	3.	Dwóch adjunktów po 800 zł	1.600	„
„	4.	Dwóch asystentów po 600 zł.	1.200	„
„	5.	Docent fizyki	800	„
„	6.	„ weterynaryi	480	„
„	7.	„ leśnictwa	240	„
„	8.	„ ustaw rolnych	360	
„	9.	„ ogrodnictwa	200	„

Rubr. I poz. 10.	Docent melioracyi	240 zł.
„ 11.	Dodatki pięcioletnie	260 „

Rubr. II. Inne płace.

Poz. 12.	Lekarz zakładowy	400 „
„ 13.	Kapelan	300 „
„ 14.	Kasyer zarazem pisarz dyrekcyi . . .	480 „

Rubr. III. Zasługi.

Poz. 15.	Sługa szkolny	240 „
„ 16.	Stróż domowy . , ...	210 „
„ 17.	Usługa w laboratoryach, dwóch po 240 . .	480 „
„ 18.	Pasiecznik i dozorca pola doświadczalnego .	180 „

Rubr. IV. Koszta administracyjne.

Poz. 19.	Zarząd *a*) potrzeby kancelaryjne . . .		100 zł.
	b) drnki i inseraty		100 „
	c) portorya i posyłki		40 „
	d) koszta podróży dyrekcyi . . .		100 „
„ 20.	Opał		600 „
„ 21.	Oświetlenie		145 „
„ 22.	Utrzymanie budynków		800 „
„ 23.	„ dziedzińca		100 „
„ 24.	Ubezpieczenie budynków		300 „
„ 25.	Najem mieszkań *a*) dla profesora i adjunkta	540 zł.	
	b) „ dwóch asystentów	192 „	
	c) „ jednego docenta .	96 „	828 „
„ 26.	Płaca kominiarza		65 „
„ 27.	Sprzęty i ruchomości . (Nadzw. 250) .		370 „
„ 28.	Koszta przewozu prelegentów, lekarza i kapelana		1.000 „
„ 29.	„ lustracyi zakładu		100 „
„ 30.	„ nabożeństwa		50 „
„ 31.	Apteka i rozmaite inne		100 „

Rubryka V. Potrzeby naukowe.

Poz. 32 Eksperymenta przy wykładach:

a)	dla profesora rolnictwa	25 zł.
b)	„ „ hodowli zwierząt . . .	10 „
c)	„ „ anatomii i fizyologii . . .	25 „
d)	„ „ weterynaryi	25 „
e)	„ „ botaniki	25 „
f)	„ „ chemii rolniczej	25 „
g)	„ „ „ zwierząt	20 „
h)	„ „ fizyki	20 „
i)	„ „ miernictwa	15 „

		Zwycz.		Nadzw.	
Poz. 33. Zbiory i muzea:					
a) Utrzymanie i uzupełn. zbioru rolniczego		50	zł.	160	zł.
b) „ „ „ hodowlan.	„	160	„	360	„
c) „ „ „ fizykal.	„	150	„	500	„
d) „ „ „ prep. chem.	„	20	„	100	„
e) „ „ „ botaniczn.	„	75	„	50	„
f) „ „ „ zoologiczn.	„	150	„	140	„
g) „ „ „ mechanicz.	„	300	„	500	„
h) „ „ „ mineralogicznego, petrograficznego i geologicznego	„	20	„	100	„
i) Utrzymanie i uzupełn. zbioru technolog.	„	60	„	260	„
k) „ „ „ okazów leśnych		10	„	—	„
l) „ „ „ „ ogrodn.		10	„	—	„
m) „ „ „ „ weteryn.		25	„	—	„
n) „ „ „ instr. miernicz.		10	„	—	„
o) „ „ „ modeli budown.		10	„	—	„
p) „ „ „ geogr. fizykalnej		10	„	—	„
r) „ „ „ okaz. melioracyi		10	„	—	„
Poz. 34. *a*) Laboratoryum chemiczne	„	600	„	390	„
b) „ roślinno-fizyolog.	„	250	„	150	„
c) „ zootomiczne	„	200	„	150	„
„ 35. Biblioteka, *a*) na przykupno dzieł	„	200	„	300	„
„ *b*) „ oprawę książek	„	50	„	—	„
„ *c*) „ czasopisma	„	250	„	—	„
„ 36. Utrzymanie pola doświadczalnego . . .				250	„
„ 37. Wycieczki naukowe profesorów z uczniami .				500	„
„ 38. Utrzymanie i uzupełnienie pasieki . . .				330	„
„ 39. Ogród: *a*) płaca ogrodnika				500	„
b) ogród botaniczny, sad, szkółki i warzywa				630	„
c) druk katalogu i rozesłanie				25	„
„ 40. Wynagrodzenie folwarku za straty . . .				1.000	„
Rubr. VI. Podatki i opłaty.					
Poz. 41. Podatek gruntowy i domowy				45	„
„ 42. Opłata rządowa od przeniesienia własności .				227	„
Rubr. VII. Poz. 43. Stacya kantroli nasion				100	„
Razem wydatki Szkoły wyższej				33.045	zł.

Dochody.

Rubr. I. Poz. 1. Subwencya c. k. Skarbu państwa	5 500	zł.
„ II. „ 2. Subwencya z funduszu kultury krajowej	5.000	„
Rubr. III. Opłaty od uczniów.		
Poz. 3. Wpisowe od 70 ciu po 5 zł.	350	„
„ 4. Czesne: *a*) od 50-ciu „ 50 „	2.500	„
b) „ 20-tu „ 25 „	500	„

„ 5. Opłaty za ćwiczenia w laboratoryach:

	a) chemicznem	250 zł.
	b) roślinno-fizyologicznem	125 „
	c) zootomicznem	125 „
„	6. Na bibliotekę od 70-ciu po 2 zł.	140 „
„	7. „ usługę	480 „
„ IV. Poz.	8. Dochód z pasieki	230 „
„ V. „	9. Sprzedaż płodów z pola i ogrodu	250 „
„ VI. „	10. Dochód z kontroli nasion	65 „
	Razem dochody Szkoły wyższej	15.515 zł.

B) Wydatki szkoły parobków i dozorców gospodarskich.

Rubr. I. Płace nauczycieli:

Poz.	1. Nauczyciel fachowy	920 zł.
„	2. „ pomocniczy.	600 „
„	3. Docent weterynaryi	150 „
„	4. Katecheta	200 „
„	5. Dwaj dozorcy robót ręcznych	540 „
„	6. Dodatek pięcioletni dla nauczyciela	22 „

Rubr. II. Koszta administracyjne.

Poz.	7. Zarząd: *a*) remuneracya dyrektora	200 „
	b) potrzeby kancelaryjne i t. d.	100 „
„	8. Opał i oświetlenie	240 „
„	9. Utrzymanie i ubezpieczenie budynku	300 „

Rubr. III. Utrzymanie uczniów.

Poz.	10. Stołowanie 28 po 144 zł.	4.032 zł.
„	11. Odzież, pranie i t. p. 28 po 60 zł.	1.680 „

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.

Poz.	12. Zaprzęgi do demonstracyi	140 zł.
„	13. Przybory do pisania i nauki	120 „
„	14. Przykupno zwierząt do sekcyi	30 „
„	15. Przykupno modeli, machin i narzędzi	400 „
	Rszem wydatki szkoły parobków	9.674 zł.

Dochody.

Rubr. I.	Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu państwa	1.500 zł.
„ II.	Opłaty i datki:	
	Poz. 2. Opłaty na utrzymanie uczniów	270 „
	„ 3. Datki Rad powiatowych, towarzystw i inne	950 „
Rubr. III.	„ 4. Zarobek 28 uczniów po 18 zł.	504 „
	Razem dochody Szkoły parobków	3 224 zł.

103. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył ile możności zmianę ustawy o swojszczyźnie z 3. Grudnia 1863 w kierunku wskazanym uchwałą sejmową z dnia 17. Października 1881 roku.

104. Sejm uchwala:

I. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd do dołożenia wszelkich starań, by połączenie drogą żelazną okolic Nadwiślańskich przy ujściu Sanu z koleją Karola Ludwika dla ekonomicznych stosunków tej części kraju żywotne i niezbędne, jak najspieszniej przyszło do skutku.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wszedł z c. k. Rządem w rokowania co do trasy z Rzeszowa na północ w kierunku najprostszym, jako najmniej kosztownym, a ze względów handlowych i ekonomicznych najwłaściwszym, oraz co do ewentualnego przyczynienia się kraju do kosztów budowy.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia imieniem kraju obowiązku przyczynienia się do kosztów tej kolei — jeżeli budowa w r. 1883, przynajmniej rozpoczęta będzie — kwotą pieniężną do wysokości 150.000 zł w. a. płatną w trzech rocznych ratach, począwszy od roku 1884.

IV. Jeżeli rokowania z c. k. Rządem o pomienioną kolej doprowadzą do pomyślnego rezultatu, Wydział krajowy wstrzyma dalszą budowę drogi krajowej z Rozwadowa do Nadbrzezia.

V. Powyższemi uchwałami załatwione zostają petycye do tego przedmiotu się odnoszące.

XIX. Posiedzenie dnia 6. października 1882.

105. Sejm uchwala:

Sejm uznając, że kredyt amortyzacyjny udzielany gminom lub powiatom na budowanie budynków szkolnych jest pożądany — odstępuje sprawozdanie komisyi budżetowej o wniosku posła Merunowicza w przedmiocie wydawania przez Bank krajowy obligacyi w celu udzielania pożyczek na budowanie szkół i ich uposażenie, — Wydziałowi krajowemu do właściwego postąpienia.

106. Sejm uchwala:

Wzywa się ponownie c. k. Rząd, ażeby w myśl uchwał sejmowych z 15. grudnia 1873 r. 14. maja 1875 r. 5. październ. 1878 i 24. lipca 1880 jak najrychlej ustanowił i w życie wprowadził c. k. Sądy obwodowe w Brzeżanach, Sanoku, Stryju, Jaśle i Czortkowie.

107. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd:

I. Aby ułożył *systematyczny plan* regulacyi wszystkich rzek spławnych *począwszy od ich źródeł* i dopływów tych rzek, a zarazem, aby oznaczył czas. w którym plan ten ma być wykonany.

II. Aby dla wykonania tego całego planu regulacyi rzek, przedłożył Rząd odpowiednie projekty ustaw Radzie państwa i Sejmowi krajowemu, o ile przedmiot należy do kompetencyi tych ciał ustawodawczych. Ponieważ zaś ze zwykłych dochodów państwa nie można wyznaczyć sum *dostatecznych* dla wykonania systematycznego planu regulacyi rzek spławnych we wszystkich krajach reprezentowanych w Radzie państwa, powinien c. k. Rząd przedłożyć Radzie państwa projekt ustawy upoważniającej do zaciągnienia za poręczeniem państwa, *oddzielnej pożyczki na regulacyę rzek* we wszystkich krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

III. Aby z tej sumy ogólnej na regulacyę rzek przeznaczonej, a uzyskanej przez pożyczkę państwową, wyznaczono *oddzielną kwotę dla Galicyi w tej wysokości*, jaka z ogólnego planu regulacyi rzek okaże się potrzebną dla uregulowania rzek w Galicyi.

IV. Aby c. k. Rząd starał się, iżby z tej pożyczki zaciągniętej na regulacyę rzek wyznaczano corocznie na ten cel sumy stosunkowo tak wielkie, iżby cały plan regulacyi rzek wykonanym został w oznaczonym okresie czasu.

V. Aby c. k. Rząd powiększył inżynieryę wodną w Galicyi, zreorganizował istniejące przy Namiestnictwie galicyjskiem biuro robót publicznych i rozszerzył atrybucye Namiestnictwa, przyznając mu prawo rozporządzania sumami wyznaczanemi corocznie przez Radę państwa na regulacyę rzek w Galicyi, a rozporządzania według planu regulacyi rzek zatwierdzonego przez Rząd, ale bez odnoszenia się do Ministerstwa co do szczegółów wykonania planu i co do jego modyfikacyj potrzebnych w skutek późniejszych zmian w korycie i brzegach rzeki.

VI. Sejm wzywa powtórnie c. k. Rząd, aby ułożył i na drodze przez konstytucyę wskazanej przedłożył projekt nowej ustawy leśnej, orzekającej skuteczniejsze środki ochrony lasów szczególniej w górach i zawierającej postanowienia o zalesieniu nagich na stokach gór przestrzeni.

108. Sejm uchwala:

Sejm uznając już dziś w zasadzie potrzebę przyczyniania się z funduszu krajowego corocznymi zasiłkami do wysokości 33% do regulacyi rzek za spławne dotąd nie uznanych, poleca Wydziałowi krajowemu, aby rokowania z c. k. Rządem co do kwoty corocznie na ten cel przeznaczyć się mającej i w ogóle co do organizacyi władz technicznych, z zapewnieniem wpływu organów autonomicznych na ocenienie potrzeb, układanie preliminarzy oraz na wykonanie robót regulacyjnych przeprowadził, a sprawozdanie o tych rokowaniach wraz z odpowiednimi wnioskami na najbliższej sesyi Wysokiemu Sejmowi przedłożył.

109. Sejm uchwala:

Nad wnioskiem komisyi prawniczej treści następującej:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po wysłuchaniu zdania reprezentacyi znaczniejszych miast w kraju naszym, zbadał, czy i o ile byłoby pożądanem miastom tym osobną ustawę gminną lub specyalne statuta nadać, i by na przyszłej sesyi sprawozdanie a ewentualnie pozytywne wnioski Sejmowi przedłożył“ —

Sejm przechodzi do porządku dziennego.

XX. Posiedzenie dnia 7. października 1882.

110. Sejm uchwala:

Preliminarz na r. 1883 folwarku w Dublanach.

Wydatki:

Rubr. I. *Wydatki na gospodarstwo.*

Poz.	1. Płace i zasługi	. . . .	1.200 zł.
	2. Najem robotnika	. . . .	2.400 „

Rubr. I.	Poz. 3.	Dokupno nasienia	150 zł.
	4.	„ nawozów dopełniających	200 „
	5.	„ karmy, owsa, grysu i makuchów . .	1.200 „
	6.	Zastąpienie zużytych koni i uprzęży . . .	250 „
	7.	Utrzymanie budynków	150 „
	8.	Utrzymanie i naprawa maszyn, kucie koni (nadz. 400)	1.200 „
	9.	Utrzymanie rowów i dróg	50 „
	10.	Zabezpieczenie od pożaru, gradu i zarazy . .	400 „
	11.	Kuchnia folwarczna	150 „
	12.	Koszta kancelaryjne	25 „
	13.	Światło i smarowidło	45 „
	14.	Kultura lasu	50 „
Rubr. II.	15.	*Torfiarnia*	200 „
Rubr. III.	*Podatki i opłaty.*		
	Poz. 16.	Podatek gruntowy	675 „
	17.	„ dochodowy z młyna i propinacyi . .	45 „
	18.	Należytość od przeniesienia własności (Nadzw.) .	215 „
Rubr. IV.	*Spłata kapitałów i odsetków dłużnych.*		
	Poz. 19.	*a)* Tow. kredyt. ziemskiemu	525 „
		b) „ „ „	300 „
		c) „ „ „	695 „
	20.	Renta c. k. galic. Towarzystwu gospodarskiemu .	1.600 „
Rubr. V.	21.	*Rozmaite nieprzewidziane*	50 „

Dochody:

Rubr. I.	*Dochody z gospodarstwa.*		
	Poz. 1.	*a)* Ze sprzedaży ziemiopłodów	4.500 zł.
		b) Za owies i siano dla szkół	500 „
	2.	Z wynajętych ról, łąk i pastwisk	800 „
	3.	*a)* Za płody zwierzęce: mleko	2.800 „
		przychowek . . .	500 „
		braki	400 „
		b) Nierogacizna	100 „
		c) Owce	40 „
		d) Ryczałt od szkół rolniczych	1.000 „
	4.	Z lasu	50 zł.
Rubr. II.	5.	*Z torfiarni*	200 „
Rubr. III.	*Dochody z propinacyi i młyna.*		
	6.	Z propinacyi	340 „
	7.	Z młyna	20 „
Rubryka IV.		*Rozmaite nieprzewidziane*	50 „

111. Sejm uchwala:

Udziela się szkole muzycznej Towarzystwa „Harmonja“ we Lwowie, na zakupienie instrumentów jednorazową subwencyę w kwocie pięciuset zł. za pokwitowaniem zarządu wypłacić się mającą.

112. Sejm uchwala:

Udziela się c. k. galic. Towarzystwu pszczelniczo-ogrodniczemu za pokwitowaniem Prezesa lub zastępcy sumę 400 zł. jako jednorazową subwencyę z funduszu krajowego.

113. Sejm uchwala:

Dyonizy Dub, rzeczywisty kierownik IV-klasowej II. męzkiej szkoły w Drohobyczu, a tymczasowy kierownik VI-klasowej żeńskiej szkoły tamże, otrzyma pięcioletni dodatek za czas od 10. marca 1875 do 10. marca 1880.

114. Sejm uchwala:

Płace nauczycieli ludowych w Półwsiu Zwierzynieckiem będą zrównane z płacami nauczycieli w gminach należących do drugiej klasy.

115. Sejm uchwala:

„1 Udziela się veniam aetatis:
a) Stefanowi Russockiemu;
b) Władysławowi Koczorowskiemu:
c) Michałowi Zawadzkiemu;
d) Karolowi Jelonkowi ;
e) Władysławowi Marcinkowskiemu;
f) Henrykowi Strnad.

2. Nad petycyą Kazimierza Skwirczyńskiego i Kornela Daukszy o darowanie przekroczonego wieku, przechodzi się do porządku dziennego.

116. Sejm uchwala:

Eugeniuszowi Englowi i Wincentemu Brzyskiemu przyznaje się uwolnienie od przedłożenia dowodu ukończenia szkół, wymaganego ustanową służby krajowej do ubiegania się o posady urzędników rachunkowych.

117. Sejm uchwala:

Nad Petycyę Henryka Młyńskiego o wyjednanie mu posady przy Wydziale krajowym, przechodzi się do porządku dziennego.

118. Sejm uchwala:

Sejm wzywa Rząd, aby korzystając z ofiarności gminy Nowego Targu i ludności tamtejszego powiatu, utworzył wkrótce w Nowym Targu niższe gimnazyum paústwowe.

119. Sejm uchwala:

Petycyę L. 82 Towarzystwa oświaty ludowej w Nowym Targu odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do uwzględnienia przy dalszej organizacyi szkół ludowych w myślenickim okręgu szkolnym.

120. Sejm uchwala:

1. Petycyę nauczycielek szkoły wydziałowej żeńskiej w Krakowie o stabilizowanie ich na nowych posadach a ewentualnie o podniesienie płacy, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

2. Sejm wzywa Radę szkolną krajową, aby starała się zapobiedz szkodliwemu dla zdrowia, nauki i karności przepełnianiu pojedynczych szkół w sposób jednak, któryby nie uczynił uszczerbku w ogólnej frekwencyi do szkół.

121. Sejm uchwala:

Sejm przeznacza kwotę 3.000 zł. celem niesienia pomocy ludności powodzią dotkniętej w południowych krajach monarchji.

XXI. Posiedzenie dnia 9. października 1882.

122. Sejm uchwala:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przyspieszył budowę kolei Lwów-Żółkiew-Rawa jako drugorzędnej szeroko-torowej,

II. Sejm uchwala subwencyę dla kolei drugorzędnej szeroko-torowej ze Lwowa na Żółkiew do Rawy w kwocie 100.000 zł, wypłacalnej w trzech latach.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie w sprawie tej kolei rokowań z c. k. Rządem, jakoteż z miastem Lwowem, Żołkwią i innemi, Radami powiatowemi, oraz z właścicielami obszarów dworskich co do ofiarności na rzecz tej kolei.

123. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, ażeby spowodował rychłe wybudowanie kolei żelaznej drugorzędnej od Tarnopola do Kopeczyniec.

124. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd:

1. Aby stosowne poczynił kroki, iżby zarządy kolei żelaznych galicyjskich do kraju przeniesione zosty, i w myśl uchwał sejmowych z dnia 4. października 1878 i 23. lipca 1880 roku używały w urzędowaniu w kraju języka polskiego.

2. Aby w przyszłości przy udzielaniu nowych koncesyj na budowę dróg żelaznych w Galicyi prawa języka polskiego jako urzędowego w zarządach tych kolei zastrzegał a siedzibę tych zarządów w kraju naszym naznaczył.

125. Sejm uchwala:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w razie niemożności wynajęcia realności odpowiedniej na pomieszczenie bursy dla uczniów c. k. seminaryum nauczycielskiego we Lwowie — przedłożył na następnej sesyi sejmowej plan i kosztorys osobnego na ten cel budynku wraz z projektem pokrycia kosztów budowli.

126. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wobec zarządzonego w roku przeszłym zamknięcia granicy dla przypędu bydła z Rossyi i Księstw naddunajskich w celu umożliwienia i ułatwienia gospodarzom wiejskim, zarządzeniem tem w niektórych częściach kraju naszego ciężko dotkniętym, rozwinięcia hodowli bydła, jak najspieszniej poczynił potrzebne kroki, iżby już w roku 1883 nastąpić mogły wyrób i sprzedaż soli dla bydła po cenie stosunkowo niższej, t. j. po takiej cenie, ażeby się zachód i koszt wydzielenia domieszywanych przy wyrobie soli dla bydła innych ingredyencyi i oczyszczenia z nich tej soli w celu użycia jej dla ludzi, nie opłacały.

127. Sejm uchwala:

Petycye gminy Niniów dolny i Niniów górny pow. dolińskiego, o wyjednanie dla nich pozwolenia do pobierania surowicy solnej dla bydła, tudzież gmin Bertohy, Jasienia, Kamienia, Łaziany, Niebyłowa, Równi, Sliwki, Słobody niebyłowskiej, Słobody równiańskiej i Topolska, powiatu kałuskiego, odstępuje się c. k. Rządowi z jak najgorętszem poparciem i wezwaniem, aby proszącym gminom dozwolił w bieżącym przynajmniej roku, to jest, aż do nowych zbiorów w roku przyszłym, poboru surowicy solnej dla bydła ze źródeł solnych w przyległych miejscowościach.

128. Sejm uchwala:

Nad petycyą Stanisława Zarańskiego o wskrzeszenie towarzystwa dla książek elementarnych, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

129. Sejm uchwala:

Petycye gmin Tuchla, Dobromil i Huczko odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia i możliwego uwzględnienia w duchu uwag przytoczonych w sprawozdaniu komisyi.

130. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej zarządził wykonanie regulacyi rzeki Pełtwi od Barszczowic do Kutkorza w myśl orzeczenia c. k. Starostwa powiatowego w Przemyślanach z dnia 18. stycznia 1872, l. 272.

131. Sejm uchwala:

Nad wniesioną przez pana Rzeszotarskiego petycyą Towarzystwa gorzelników w sprawie urządzenia praktycznej szkoły gorzelnictwa i zobowiązania przedsiębiorców do utrzymywania maszynistów przy kotłach parowych w gorzelniach, Sejm przechodzi do porządku dziennego.

*

132. Sejm uchwala:

Prośbę barona Joachima Rosego o subwencyę na utworzenie kursu praktycznego gorzelnictwa przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

133. Sejm uchwala:

Petycyę rady gminnej kr. m. Biecza udziela się c. k. Rządowi z wezwaniem, iżby ustanowienie Sądu powiatowego w Bieczu, którego potrzeba zgodnie z przedłożeniem rządowem uchwałami Sejmu z dnia 29. maja 1875 i 25. kwietnia 1876 już uznaną została, wedle możności przyspieszył.

134. Sejm uchwala:

Nad petycyą Reprezentacyi gminy Rozwadowa o udzielenie pożyczki 20.000 zł. na odbudowanie zgorzałych domów, Sejm przechodzi do porządku dziennego.

135. Sejm uchwala:

Petycyę gmin Kozłów, Dmuchawiec i Pokropiwny o wyłączenie z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Kozowie i Sądu obwodowego w Złoczowie, tudzież z okręgu c. k. Starostwa i Sądu w Tarnopolu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania i ewentualnie przedstawienia wniosku na najbliższej sesyi.

136. Sejm uchwala:

Petycya gmin Szczytna i Tywonia o rozłączenie onych, przekazuje się Wydziałowi krajowemu dla zbadania odnośnych stosunków i odpowiedniego zarządzenia, a ewentualnie do przedstawienia sprawy na najbliższej sesyi Sejmu.

137. Sejm uchwala:

Petycya p. Stanisława Vogla, kierującego nauczyciela w Janowie przy Trembowli, o policzenie mu lat służby do emerytury za czas od 16. grudnia 1863 ewentualnie od 1. stycznia 1864 do 22. lutego 1867 spędzonej w zawodzie nauczycielskim przy szkole męskiej w Tarnopolu, następnie o uzupełnienie pierwszego dodatku pięcioletniego za czas od 1. stycznia 1879 do 1. kwietnia 1880 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego urzędowania.

XXII. Posiedzenie dnia 10. października 1882.

138. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Rawa ruska udziela się zapomogi w kwocie 200 zł.

139. Sejm uchwala:

Preliminarz wydatków i dochodów krajowej średniej szkoły rolniczej i szkoły ogrodniczej w Czernichowie.

Szkoła rolnicza w Czernichowie.

Wydatki.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubr. I. poz. 1. do 7.	Płace nauczycieli	11.770 zł.	— zł.	11.770 zł.
„ II. „ 8. do 11.	Inne płace tudzież zasługi . .	1.325 „	— „	1.325 „
„ III. „ 12. do 22.	Koszta administracyjne . . .	3.038 „	180 „	3.218 „
„ IV. „ 23. do 30.	Utrzymanie uczniów . . .	7.895 „	— „	7.895 „
„ V. „ 31. do 36.	Potrzeby naukowe	1.760 „	1.210 „	2.970 „
	Suma wydatków .	25.788 „	1.390 „	27.178 „

Dochody.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka I. poz. 1.	Subwencya c. k. Skarbu Państwa . .	5.000 zł.	— zł.	5.000 zł.
„ II. „ 2. do 3.	Opłaty od uczniów . . .	7.140 „	— „	7.140 „
„ III. „ 4.	Dochód z gospodarstwa i spiżarni . .	100 „	— „	100 „
	Suma dochodów .	12.240 zł.	— zł.	12.240 zł.

Szkoła ogrodnicza w Czernichowie.

Wydatki.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka I. poz. 1. i 2.	Płace nauczycieli	900 zł.	— zł.	900 zł.
„ II. „ 3. do 8.	Koszta administracyjne . . .	470 „	— „	470 „
„ III. „ 9. do 10.	Utrzymanie uczniów . . .	900 „	— „	900 „
„ IV. „ 11. do 14.	Potrzeby naukowe . . .	425 „	480 „	905 „
	Suma wydatków .	2.695 zł.	480 zł.	3.175 zł.

Dochody.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka I. poz. 1.	Subwencya z c. k. Skarbu państwa . .	2.000 zł.	— zł.	2.000 zł.
„ II. „ 2.	Z ogrodu za ogrodowiny, szczepy i t. p. .	350 „	— „	350 „
	Suma dochodów .	2.350 zł.	— zł.	2.350 zł.

140. Sejm uchwala:

Preliminarz folwarku Czernichowskiego.

Wydatki.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka I. poz. 1. do 15.	Wydatki na gospodarstwo . .	3.695 zł.	1.200 zł.	4.895 zł.
„ II. „ 16.	Wydatki na piec wapienny . . .	6.000 „	— „	6.000 „
„ III. „ 17.	„ na cegielnię	450 „	250 „	700 „
„ IV. „ 18.	„ na promy	— „	— „	— „

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka V. poz.	19. Utrzymanie brzegów Wisły . . .	60 zł.	300 zł.	360 „
„ VI. „	20. do 26. Podatki i opłaty . . .	631 „	255 „	886 „
„ VII. „	27. do 28. Spłata kapitałów i odsetek dłużnych	3.228 „	372 „	3.600 „
„ VIII. „	29. Rozmaite nieprzewidziane . . .	100 „	— „	100 „
	Suma wydatków .	14.164 zł.	2.377 zł.	16.541 zł.

Dochody.

		Zwyczajne.	Nadzw.	Razem.
Rubryka I. poz.	1. do 7. Dochody z gospodarstwa . .	4.705 zł.	— zł.	4.705 zł.
„ II. „	8. Dochody z rybołowstwa . . .	140 „	— „	140 „
„ III. „	9. Z pieca wapiennego	7.600 „	— „	7.600 „
„ IV. „	10. Z cegielni	250 „	300 „	550 „
„ V. „	11. Z propinacyi i promu	1.900 „	— „	1.900 „
„ VI. „	12. Lądowe i olborne	350 „	— „	350 „
„ VII. „	13. Rozmaite nieprzewidziane . . .	25 „	— „	25 „
	Suma dochodów .	14.970 zł.	300 zł.	15.270 zł.

141. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca §. 5ty ustawy krajowej z dnia 15. kwietnia 1881 Dz. u. p. Nr. 46. o publicznych dojazdach kolejowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Postanowienia §. 5go ustawy krajowej z dnia 15. kwietnia 1881 Dz. u. p. Nr. 46 o publicznych dojazdach kolejowych zostaje uchylonym w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

Art. I.

O potrzebie budowy nowego dojazdu do dworca stacyi kolejowej, równie jak o potrzebie przełożenia lub rekonstrukcyi dojazdów, orzeka na wniosek Rady powiatowej lub na żądanie stron, które zobowiążą się do pokrycia datku konkurencyjnego przypadającego na powiaty (w myśl §. 4), c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a w braku takiego porozumienia Ministerstwo spraw wewnętrznych wspólnie z Ministerstwem handlu.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i handlu.

142. Sejm uchwala:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w drodze właściwej przyprowadził do skutku wszechstronne uregulowanie stosunków wyznaniowych ludności izraelickiej, a w szczególności, ażeby przeprowa-

dził w całym kraju odpowiednią organizacyę gmin wyznaniowych przy przystrzeganiu zasady, by z zakresu działania tych gmin wyznaniowych i ich przełożeństw wykluczone było wszelkie wkraczanie w dziedzinę ustaw cywilnych i administracyjnych.

XXIII. Posiedzenie dnia 12. października 1882.

143. Sejm uchwala:

Upoważnia się Wydział krajowy do bezpłatnego odstąpienia z gruntu szpitala św. Łazarza w Krakowie odpwiedniego kawałka pod budowę zakładu dla anatomii patologicznej i do przeprowadzenia potrzebnych w tej mierze rokowań z c. k. Rządem wszelako z tem zastrzeżeniem, aby ani fundusz szpitalny, ani fundusz krajowy nie był wskutek tego odstąpienia narażony na ponoszenie jakichkolwiek wydatków.

144. Sejm uchwala:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawach górniczych przyjmuje się do wiadomości.

2) Oprócz sum przez Wydział krajowy na badania głębszych pokładów ziemi w poz. 158 rubr. XV. w kw. 10.000 zł. w. a. tudzież na badania geologiczne w poz. 159 tej rubryki w kwocie 3000 zł. w. a. i komisyi fizyograficznej w kwocie 500 zł. preliminowanych, przeznacza się i wstawia w budżet na rok 1883:

na studya chemicznej przeróbki nafty i jej odpadów poz. 160 zł. 3.000 (zamiast 1.200 zł. w. a.)

na stypendya dla górników chcących kształcić sie w zawodach specyalnych kraj nasz najbliżej obchodzących poz. 166 zł. 1.300 (zamiast 2.400 zł w. a.)

3) Sejm ponawia rezolucyę z r. 1881 i wzywa c. k. Rząd, aby czy to w drodze ustawodawczej czy też rozporządzenia uregulował stosunki opłaty należytości skarbowych przy nabywaniu prawa do poszukiwania i wydobywania nafty, wosku ziemnego i tym pokrewnych minerałów, tudzież aby uwolnił kopalnie nafty od podatków na czas lat 10 lub przynajmniej sprowadził takowe do takiej miary, w jakiej opłacają je kopalnie wykonywane na podstawie ogólnej ustawy górniczej, a mianowicie: uchylił zupełnie podatek zarobkowy, a zastąpił takowy opłatą od przestrzeni według modły miarowego (Massengebühr) zaś podatek dochodowy zupełnie na czas powyższy zniósł lub przynajmniej w takim stosunku ustanowił, aby przedsiębiorstwa w rozwoju swoim nie były tamowane.

145. Sejm uchwala:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd do dołożenia wszelkich starań w celu połączenia drogą żelazną kolei Wisła-Rzeszów w najprostszym kierunku z Krosnem i koleją transwersalną.

146. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd aby wyjednał ustawę orzekającą, że pożyczkom zaciągniętym w celu konwersyi długów wyżej oprocentowanych w pożyczki o niższej stopie procentowej, przysługuje ten sam stopień pierwszeństwa hypotecznego, jaki przysługiwał pożyczce skonwertowanej, jeżeli nowej pożyczce przyznane być mogą ulgi w opłatach skarbowych ustawą z dnia 11. czerwca 1881 L. 59. Dz. p. p. objęte, nowa pożyczka pod względem wysokości kapitału i ubocznych należytości nie jest większą od niespłaconej jeszcze w chwili konwersyi dawnej pożyczki, i jeżeli ta skonwertowana pożyczka wykreśloną została.

147. Sejm uchwala:

Przyznaje się inspektorowi szpitali Drowi Janowi Stella Sawickiemu prawo do pięciolecia (quinquenium) i emerytury, oraz na wypadek jego śmierci, pensyę dla wdowy jego i dodatki na utrzymanie i wychowanie sierót po nim pozostać mogących, w równej ze stabilizowanymi urzędnikami krajowymi mierze. Prawo do poboru pierwszego pięciolecia (quinquenium) poczyna się z dniem zapadnięcia niniejszej uchwały Sejmu a pobór drugiego pięciolecia (quinquenium) rozpocznie się z dniem ukończenia dziesięciu lat służby Dra Sawickiego.

148. Sejm uchwala:

Pani Amalii Szeparowiczowej, wdowie po ś. p. Drze Janie Szeparowiczu, prymaryuszu szpitala powszechnego we Lwowie, wyznacza się stałą pensyę roczną 500 zł.

149. Sejm uchwala:

Upoważnia się Wydział krajowy, aby w miarę możności udzielał w drodze łaski p. Ksawerze z Strzałkowskich Kowalskiej roczne alimenta w wysokości jaką uzna za stosowną, a to z funduszów pozostałych po bracie tejże ś. p. Stanisławie Strzałkowskim."

150. Sejm uchwala:

Petycyę miasta Piwniczny przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem, ażeby:

a) w myśl ustawy krajowej z dnia 15. kwietnia 1881 celem uznania drogi z Piwniczny do Szczawnicy jako dojazdu kolejowego wszedł w rokowania z Reprezentacyą powiatową i z stronami interesowanemi.

b) stosownie do rezultatu mających się poczynić rokowań odpowiednie w sprawie tej na najbliższej sesyi przedstawił Sejmowi wnioski.

151. Sejm uchwala:

Nad petycyą Wydziału Towarzystwa galicyjskiego leśnego o subwencyę 600 zł. na wydawnictwo czasopisma, przechodzi się do porządku dziennego.

152. Sejm uchwala:

Petycyę Bronisława Sokalskiego nauczyciela szkoły 4-klasowej w Złoczowie o uzupełnienie płacy do wysokości 500 zł. lub zapomogę odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia."

153. Sejm uchwala:

Petycyę kolonii Angelówki przysiołka gminy Ożydowa w powiecie Złoczowskim, o wyłączenie z gminy Ożydowa i utworzenie osobnej gminy Angelówki, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedstawienia wniosku, albowiem załatwienie tej prośby poprzedzić musi bliższe dochodzenie, czy kolonja Angelówka posiada dostateczne środki, aby mogła wykonywać wszystkie obowiązki własnego i przekazanego zakresu działania gminy samodzielnej.

154. Sejm uchwala:

Na skutek petycyi gminy Sarnki dolne w powiecie Rohatyńskim o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia Jana Terleckiego w kwocie 340 złr. 51 ct. przypisanych tej gminie do zwrotu i o zwrot zapłaconej już z tego tytułu przez pomienioną gminę kosztów w kwocie 63 złr. Sejm poleca, aby 341 zł. 51 ct. umorzyć gminie za Jana Terleckiego, który nie należał do gminy.

155. Sejm uchwala:

Petycyę Rady powiatowej w Kossowie o udzielenie subwencyi na rekonstrukcyę dróg powiatowych uszkodzonych przez tegoroczne wylewy górskich potoków, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przychylnego załatwienia.

XXIV. Posiedzenie dnia 13. października 1882.

156. Sejm uchwala:

Wszystkie petycye, od dzisiejszego dnia do Wysokiego Sejmu wpływające, nie będą już przydzielane komisyom lecz przekazane Wydziałowi krajowemu, z wyjątkiem tych petycyj, które Marszałek uzna za nagłe i przydzieli komisyom.

157. Sejm uchwala:

1. Na jedno stypendyum imienia Jana Matejki, o rocznych 1.000 zł. w. a. dla uczniów szkoły sztuk pięknych w Krakowie, którzy z celującym postępem szkołę tę ukończyli i celem dalszego kształcenia się za granicę udać się pragną — ma być wstawioną począwszy od roku 1883 do preliminarza funduszu krajowego corocznie kwota tysiąca zł. w. a. jak długo Jan Matejko będzie dyrektorem powyższej szkoły.

2. Prawo rozdawnictwa tego stypendyum przysłużać będzie Janowi Matejce, jak długo będzie dyrektorem szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

3. Bliższe szczegóły tyczące się nadawania tego stypendyum, jego trwania, asygnowania, utraty i t. p. oznaczy Wydział krajowy za porozumieniem się z Janem Matejką.

158. Sejm uchwala:

Sejm wyraża przekonanie, iż otwarcie, chociażby tylko czasowe, granic Państwa od Rosyi lub Rumunii dla przewozu bydła obcego w obręb Państwa austryjackiego, nie tylko naraziłoby kraj nasz na niepospolite szkody i nieuniknione niebezpieczeństwo zawlekania zarazy — lecz oraz uważanem by być musiało jako cofnięcie ze strony Rządu tych zapewnień co do stałego zamknięcia granicy, na których jedynie polegając, zgodziła się Reprezentacya kraju naszego w Radzie państwa na przyjęcie ustawy z 29. lutego 1880.

Sejm wzywa Wydział krajowy, ażeby w myśl niniejszej uchwały wystosował memoryał do c. k. Rządu przeciw otwarciu granic dla przewozu lub przepędu bydła z Rosyi lub Rumunii — tudzież, aby w razie zamierzonego otwarcia granic użył wszystkich środków w kompetencyi jego leżących dla odwrócenia od naszego kraju groźnych a nieuniknionych niebezpieczeństw, jakieby z otwarcia tego wyniknąć musiały.

159. Sejm uchwala:

I. a) Sejm wzywa c. k. Rząd do utworzenia przy c. k. Akademii techniczno przemysłowej w Kra-

kowie, oddziału górniczego, mającego za główne zadanie kształcenie kierowników dla kopalń naftowych.

b) Sejm zobowiązuje się do pokrycia dwóch trzecich części kosztów utrzymania tegoż oddziału z funduszu krajowego do wysokości 4000 zł. rocznie, pod warunkiem, że c. k. Rząd poniesie koszta urządzenia oddziału i pokrywać będzie resztę wydatków rocznych na jego utrzymanie, a nadto przyzna Wydziałowi krajowemu prawo do udziału, tak w ustanowieniu planu organizacyi pomienionego oddziału, jak w oznaczeniu sposobu zużycia każdorocznej subwencyi krajowej przeznaczonej na jego utrzymanie.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenia z c. k. Rządem rokowań o założenie oddziału górniczego przy c. k. Akademii techniczno przemysłowej w Krakowie na zasadach powyższych i poleca mu zarazem, ażeby z wyniku rokowań zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesyi.

160. Sejm uchwala:

1) Sejm postanawia utworzenie zakładowego funduszu pożyczkowego w sumie 300.000 zł., przeznaczonego na publiczne cele drogowe i wyposażyć się mającego ze skarbu krajowego w ciągu lat dziesięciu corocznemi dotacyami po 30.000 zł. począwszy od roku 1883.

2) Z drogowego funduszu zakładowego udzielane będą powiatom, gminom i obszarom dworskim bezprocentowe pożyczki, które spłacane być mają ratami rocznemi i umorzone najpóźniej w ciągu lat 10 od dnia zaciągnięcia pożyczki.

3) Na bezzwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych przeznacza Sejm na rok 1883 sumę 100.000 zł.

4) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w miarę zmniejszania się rocznych wydatków na budowę i rekonstrukcyę dróg krajowych, wstawiał do preliminarza budżetu krajowego odpowiednio zwiększać się mające kwoty na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych.

XXV. Posiedzenie dnia 14. października 1882.

161. Sejm uchwala:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by z uwagi na stan oświaty i zamożności w kraju naszym, tudzież z uwagi na jego ogólne stosunki ekonomiczne, wymiar opłaty egzekucyjnej od należytości podatkowej poniżej 50 zł. przy wdrożeniu pierwszego stopnia egzekucyi zmodyfikował w ten sposób, aby wysokość tej opłaty odpowiadała stosunkowo opłacie egzekucyjnej, ustanowionej po pięć centów dziennie od każdych 50 zł. zaległości.

Ażeby wdrożenie pierwszego stopnia egzekucyi przy ściąganiu należytości podatkowych poprzedzało każdocześnie upomnienie bezpłatne na 14 dni przed wdrożeniem egzekucyi stronie doręczone.

Ażeby w gminach, w których w przekazanym zakresie naczelnicy pobierają podatek gruntowy i domowy, stanowiła ryczałtowa kwota kwartalnej zaległości gminy podstawę do przesłania na ręce naczelnika gminy *jednej tylko karty upomnienia* w miarę wysokości restancyi o dziennej stopie centowej wyż wyrażonej.

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zarządził w formie ustawami przepisanej ogłoszenie przepisów wydanych na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 15. listopada 1881 do l 1335 co do nowego sposobu ściągania stałych podatków.

Przez niniejszą uchwałę załatwione zostają jednocześnie petycye Rad powiatowych: Myślenickiej, Bóbreckiej, Niskiej, Podhajeckiej, Gorlickiej, Liskiej, Tarnowskiej, Chrzanowskiej, Mo-

ściskiej, Horodeńskiej. Bialskiej, Staromiejskiej, Brzozowskiej, Sanockiej i Rudeńskiej do liczb: 622, 585, 584, 583, 703, 623, 690, 621, 458, 487, 788, 417, 746, 704 i 819 wniesione do Wysokiego Sejmu w tym samym przedmiocie.

162. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§ I.

Artykuły 18, 19 i 28 ustawy z dnia 2. Maja 1873 Dz. ust. kraj. Nr. 250 o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają brzmieć jak następuje:

Art. 18.

Jeżeli dochody miejscowego funduszu szkolnego, wymienione w art. 15. a, b, c, nie wystarczają na opłacenie nauczycieli, obowiązane są gmina i obszar dworski do wnoszenia na ten cel do miejscowego funduszu szkolnego dodatków pieniężnych, a to, gmina aż do wysokości 9°/₆ całej należytości wszystkich podatków stałych, razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi w gminie opłacanych, a obszar dworki aż do wysokości 3°/₀ całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi z obszarów opłacanych, każdy z nich o tyle, o ile by to, co na mocy dawniejszych zobowiązań, bądź to w naturze, bądź też w gotowych pieniądzach na utrzymanie nauczyciela już uiszcza, nie dorównywało oznaczonym powyżej procentom.

W każdym jednak razie obszar dworski przyczynia się do pokrycia niedoboru tylko w trzeciej części tego, do czego by w miarę całej należytości swych bezpośrednich podatków stałych razem z dotyczasowymi dodatkami rządowymi był na mocy ustaw obowiązany, gdyby należał do związku gminy miejscowej.

Dodatki pieniężne od gmiy pokrywane być mają w taki sam sposób, w jaki się pokrywają inne wydatki pieniężne, na gminie ciężące.

Art. 19.

Zasiłki z funduszów szkolnych okręgowych, a względnie krajowych na pokrycie niedoboru w dochodach na utrzymanie nauczycieli przeznaczonych, Rada szkolna miejscowa żądać dopiero wtenczas ma prawo, gdy wykaże, że to, co gmina na ten cel, bądźto na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądźto na mocy niniejszej ustawy już opłaca, wynosi przynajmniej 9°/₀ całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi, a to, co obszar dworski na ten cel bądź to na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądź na mocy niniejszej ustawy już opłaca, wynosi przynajmniej 3°/₀ całej należytości podatków stałych, razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi, z obszarów opłacanych.

Co do miast i miasteczek, które posiadają własny majątek zakładowy, orzeka Rada szkolna okręgowa, a względnie Rada szkolna krajowa, po wysłuchaniu zdania Wydziału powiatowego, a względnie Wydziału krajowego, czyli i jaki zasiłek ma im być przyznany z funduszu szkolnego okręgowego lub funduszu szkolnego krajowego.

Art. 28.

Do zasiłków na rzecz pojedynczych powiatów z funduszu szkolnego krajowego, ma fundusz szkolny okręgowy dopiero wtenczas prawo, jeżeli powiat, dla którego szkół potrzeba zasiłku, wnosi do niego ogół dodatków przynajmniej 3% całej należytości wszystkich podatków stałych, razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi wynoszący.

§. II.

Niniejsza ustawa wchodzi od dnia 1. stycznia r. 1883 w wykonanie, które polecam Mojemu Ministrowi oświecenia.

Następnie uchwala Sejm następującej treści rezolucyę:

Dodatki do podatków, ustanowione w art. 18, 19 i 28 ustawy z dnia 2. maja 1873. roku (Dz. ust. kr. l. 250) w wysokości 12% a względnie 4% podatków bezpośrednich, mają być za rok 1882 w myśl uchwalonej równocześnie noweli obliczone w wysokości 9% względnie 3% całej należytości każdego podatku stałego razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi. Gdyby się z obliczenia okazało, że opodatkowani w r. 1882 na cele szkolne, wskazane w art. 18, 19 i 28 powyższej ustawy, zapłacili więcej niż 9% a względnie 3% całej należytości bezpośrednich podatków stałych, uiszczona nadwyżka ma im być zwrócona, a względnie w procent należytości z r. 1883 policzona

163. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, aby równocześnie z otwarciem ruchu na kolei transwersalnej analogicznie z treścią rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 26. lutego 1882 Nr. 25 Dz. ust. p., mocą którego ustanowiony został osobny organ administracyjny dla t. zw. „zachodniej grupy“ państwowych, jakoteż zajętych w zawiadowstwo Państwa prywatnych kolei żelaznych, również utworzono taki sam zarząd i dla galicyjskiej sieci kolei państwowych, jakoteż zajętych w zawiadowstwo Państwa prywatnych dróg żelaznych i w każdym razie, aby siedziba zarządu tych linij znajdowała się w Galicyi.

164. Sejm uchwala:

W myśl uchwały Sejmu z dnia 24. Października 1881 r. l. 753 wzywa się c. k. Rząd, ażeby *rewizyę* statutów uprzywilejowanych instytucyj kredytowych, a przedewszystkiem *rewizyę* statutów c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego przyspieszył.

165. Sejm uchwala:

Nad petycyą Antoniny z Patockich Jägermanowej i Malwiny z Patockich Hołyńskiej o wzbronienie Bankowi hipotecznemu wyzyskiwania swych dłużników, przechodzi się do porządku dziennego.

XXVI. Posiedzenie dnia 16. października 1882.

166. Sejm uchwala w trzeciem czytaniu ustawę o zmianie artykułów 18, 19. i 28. ustawy krajowej szkolnej z 2. maja 1873 Nr. 250 d. u. k. oraz rezolucyę w tej szprawie (Obacz uchwałę l. 162).

167. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby poczynił stosowne kroki w celu rewizyi państwowych ustaw szkolnych, o ile one w teraźniejszej swej osnowie, z uszczerbkiem autonomii krajowej przekraczają zakreślone w ustawie zasadniczej z d. 27. grudnia 1867 r. (Dz. u. p. n. 141) §. 11. lit. *i*, i §. 12. ustawodawstwa państwowemu granice.

168. Sejm uchwala:

Nad sprawozdaniem komisyi dla spraw gminnych kas pożyczkowych, o wniosku Wydziału krajowego względem urządzenia zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin, przechodzi się do porządku dziennego.

169. Sejm uchwala:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności jego w sprawach przemysłu domowego i drobnego L. W. kr. 38.795/82.

2. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby na podstawie wypracowanego przez sejmową komisyę kultury krajowej statutu „komisyi krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego“ wdrożył rokowania z c. k. Rządem w przedmiocie utworzenia rzeczonej komisyi i upoważnia zarazem Wydział krajowy do wydania statutu i ustanowienia komisyi krajowej bez odwołania się do Sejmu.

XXVII. Posiedzenie z dnia 17. października 1882.

170. Sejm uchwala:

I. Wzywa się Wydział krajowy, by w ciągu roku 1883 przeprowadził rokowania z c. k. Rządem o udział w kosztach założenia i utrzymania szkół niższych rolniczych włościańskich, a w szczególności o założenie szkół takich w Horodence i obszarze oddziału Buczacko-Zaleszczyckiego.

II. Sejm przeznacza z funduszu krajowego sumę do wysokości 10 000 zł. w celu wprowadzenia w życie dwóch szkół wyżej wymienionych.

171. Sejm uchwala:

Gminie miasta Żółkwi zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888, 100 proc. dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na pokrycie potrzeb gminnych.

172. Sejm uchwala:

Poniżej wymienionym gminom powiatu Bialskiego zezwala się pobierać w roku 1882, wyższe nad 50% dodatki do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych, mianowicie: gminie Brzeszcze ośmdziesiąt siedm (87 pr.), gminie Bór wilkowski ośmdziesiąt siedm (87 pr.) i gminie Kruki pięćdziesiąt jeden (51 pr).

173. Sejm uchwala:

1. Zaliczona z funduszu krajowego na budowę szpitala św. Łazarza w Krakowie kwota 34.964 zł. 96½ ct. zostaje odpisaną.

2. Wzięta z funduszów szpitala św. Łazarza na budowę kwota 346.796 zł. 34 ct. w. a. zostanie zwróconą temuż funduszowi, a mianowicie oddziałowi chorych 311.822 zł. 50 ct., oddziałowi położnic 17.486 zł. 92 ct. i tyleż oddziałowi podrzutków.

3. Zwrot nastąpi w trzydziestu siedmiu rocznych ratach według załączonych planów umorzenia począwszy od r. 1883.

174. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd. aby wyjednał w drodze ustawodawczej uwolnienie od opłaty pocztowej korespondencyi Wydziałów powiatowych z gminami i obszarami dworskimi.

175. Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, by uczynił odpowiednie kroki w celu jak najrychlejszego wydania listu fundacyjnego fundacyi księżnej Lotaryngskiej dla Krakowca i gmin sąsiednich, i wprowadzenie tej fundacyi w życie.

176. Sejm uchwala:

Przypomina się Wydziałowi krajowemu, ażeby uchwale sejmowej z dnia 23. października 1881 powziętej na wniosek hr Tyszkiewicza i na petycye Towarzystw gospodarczych w sprawie ograniczenia wolności dzielenia gruntów włościańskich na najbliższej sesyi sejmowej zadość uczynił, przedłożeniem odpowiednich wniosków.

177. Sejm uchwala:

Sejm przyjmuje sprawozdanie komisyi lustracyjnej o sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego za czas od 1. lipca 1881 — do wiadomości.

178. Sejm uchwala:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zastosować uchwałę Sejmu z dnia 22. października 1882 tyczącą się praw inżynierów i konduktorów dróg krajowych, do inżyniera-górnika przy Wydziale krajowym.

179. Sejm uchwala:

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyjątkiem głównego miasta Lwowa i miasta Krakowa, względem kompetencyi c. k. władz politycznych w sprawach dotyczących budowli w pobliżu kolei żelaznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam jak następuje:

Art. I.

Do przedsiębrania czynności urzędowych względem budowli w pobliżu kolei żelaznych, (w rejonie pożarnym) mianowicie do przeprowadzenia komisyj budowniczych i załatwiania podań o pozwolenie na budowę, powołaną jest c. k. polityczna władza powiatowa, przyczem zastósowaue być mają oprócz ogólnych przepisów budowlanych także i szczegółowe przepisy względem takich budowli istniejące.

Art. II.

Z dniem wejścia w życie tej ustawy traci moc obowiązującą rozporządzenie c. k. galicyjskiego Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. sierpnia 1882. Dz. u. kr. Nr. 78.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i handlu.

180. Sejm uchwala:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby przy zamierzonej zmianie dotychczasowego opodatkowania przemysłu gorzelnianego zechciał:

1. zarządzić, by dzisiejszy system pobierania podatku od objętości naczyń fermentacyjnych był nadal utrzymany, jako najmniej jeszcze uciążliwy pod względem kontroli dla stron i organów nadzorujących, i pod żadnym warunkiem nie dopuścił zaprowadzenia, znanych już ze swej szkodliwości dla stron i c. k. władz finansowych, przyrządów zegarowych do oznaczenia ilości uzyskanego alkoholu;

2. by zechciał przy wydzierżawieniu gorzelń gospodarczych przedłużyć czas przedkładania kontraktów dzierżawy, w celu uzyskania opustu podatkowego, do końca października każdorocznie a nie jak dotąd, owe umowy o wiele pierwej przed rozpoczęciem każdorocznej kampanii gorzelnianej przekładane być musiały, nakoniec

3. aby strony żądające dla swych gorzelń opustu podatkowego nie były zmuszone składać c. k. władzom finansowym corocznie dowody niezmienionej własności dóbr, gorzelń i przestrzeni posiadanego gruntu, gdyż podobne zmiany, skoro następują, są zaraz podawane do wiadomości c. k. władz, a tem samem dowody niezmienionego posiadania dóbr są zbytecznem tylko obciążeniem stron i tychże władz.

XXVIII. Posiedzenie z dnia 18. października 1882.

181. Sejm uchwala:

Preliminarz krajowego funduszu szkolnego na rok 1883.

Wydatki:

Rubr. I.	Zasiłki dla funduszów szkolnych okręgowych, jako wydatek zwyczajny	310.400 zł.
	Zaliczki zwrotne dla funduszów szkolnych okręgowych, jako wydatek nadzwyczajny	10.000 „
Rubr. II.	Substytucye	75.000 „
Rubr. III.	Zasiłki dla szkół, utrzymywanych przez korporacye	3.775 „
Rubr. IV.	Adjuta	5.000 „
Rubr. V.	Remuneracye i zapomogi	30.000 „
Rubr. VI.	Podatki i daniny	156 „
Rubr. VII.	Koszta podróży i dyety	500 „
Rubr. VIII.	Dodatki pięcioletnie dla nauczycieli	38.456 „
Rubr. IX.	Dodatki do funduszu emerytalnego	12.800 „
Rubr. X.	Emerytury nauczycieli, tracących posady przy reorganizacyi	6.700 „
Rubr. XI.	Dary z łaski	3.482 „
Rubr. XII.	Potrzeby ogólnej natury	2.000 „

Rubr. XIII.	Rozmaite	6.800 „
Rubr. XIV.	Zasiłki bezzwrotne	10.000 „
	Zaliczki zwrotne na budynki szkolne	10.000 „

Dochody:

Rubr. I.	Odsetki od kapitałów	16.127 zł.
Rubr. II.	Dochody z dóbr, realności i innych praw . . .	9 „
Rubr. III.	Dodatki	530 „
Rubr. IV.	Zysk ze sprzedaży książek szkolnych	2.835 „
Rubr. V.	Zapisy i darowizny	— „
Rubr. VI.	Taksy od spadków	7.760 „
Rubr. VII.	*a*) Rozmaite dochody	2.215 „
	b) Zwroty zaliczek danych okręgom szkolnym . . .	50.000 „
Rubr. VIII.	Dodatek z c. k. Skarbu Państwa	54.943 „
Rubr. IX.	Zwroty zaliczek, gminom na budynki szkolne udzielonych	20.000 „

Stosownie do uchwał wielekroć już przez Wysoki Sejm powziętych, Sejm zezwala na przenoszenia kredytów uchwalonych na wydatki zwyczajne w rubrykach II, IV, V i VII. tudzież wzajemnego przenoszenia takichże kredytów, uchwalonych w rubrykach XI i XII.

Petycye miasta Żmigroda i miasteczka Jeziernej odstępuje się Radzie szkolnej krajowej z usilnem zaleceniem do uwzględnienia z rubryki XIV. poz. 1. funduszu szkolnego; zwracając jednak uwagę na to, że sumy 7.159 zł. dla budowania szkoły w Żmigrodzie, i 8.000 zł. dla budowy szkoły w Jeziernej przekraczają o wiele potrzebę.

Inne petycye o zasiłki na budynki szkolne oddaje się Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

Rada szkolna krajowa dopilnuje, aby w myśl obowiązującej ustawy dzieci żydowskie w szkołach ludowych publicznie nauczano religii starozakonnej.

182. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wydzieleniu przysiołka Wydrze ad Grębów ze związku gminy Grębów w powiecie Tarnobrzeskim i utworzeniu odrębnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Przysiołek Wydrze ad Grębów w powiecie tarnobrzeskim wyłącza się ze związku gminy Grębów i tworzyć ma odrębną gmiaę.

Art. II.

Linia rozgraniczająca gminę Wydrze od gminy Grębów ciągnąć się ma w miejscu, gdzie grunta do obu gmin należące z sobą się stykają między parcelami katastralnemi 5.258, 5.259, 5.260, 5.252, 5.253, 5.386, 5.382, 5.395, 5.398 i 5.399, które pozostałyby przy Grębowie, — a parcelami katastralnemi 5.261, 5.269, 5.270, 5.271, 5.380 i 5.381, które wejść mają w obręb gminy Wydrze

Art. III.

Stosunek co do udziału w pożytkach z dobra gminnego pozostaje nienaruszony.

Art. IV.

Pokąd reprezentacye gmin Grębów i Wydrze nie porozumieją się co do rozdzielenia majątku i dobra gminnego, tudzież zakładów gminnych, mają co do zawiadywania tymi przedmiotami obowiązywać postanowienia §. 97. ust. gm.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

183. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskie i o wyłączeniu osady Pieczygóry w powiecie Sokalskim ze związku gminy Starogród i utworzeniu z niej odrębnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam jak następuje:

Art. I.

Osada Pieczygóry w powiecie Sokalskim, tworząca odrębną gminę katastralną, wyłącza się w granicach katastralnych pod względem administracyjnym ze związku gminnego gminy Starogród i odtąd tworzyć ma odrębną gminę administracyjną.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

184. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia . . . o zniesieniu propinacyjnego prawa wyszynku i sprzedaży gorących napojów i o zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w mieście Wieliczce.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Propinacyjne prawo wyszynku i sprzedaży gorących napojów, jako to: piwa, wódki, miodu, araku i rumu, tudzież tak zwanych słodzonych napojów, w propinacyjnym okręgu miasta Wieliczki — zostaje zniesionem.

Art. II

Do okręgu propinacyjnego względnie poborowego miasta Wieliczki należą: miasto Wieliczka, tudzież przedmieścia Mierzączka i Lednica dolna, które stanowią wprawdzie osobną gminę katastralną, lecz należą do związku gminy Wieliczki i są składową częścią tejże gminy administracyjnej.

Art. III.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlega wyszynk i handel wszelkich napojów propinacyjnych w okręgu propinacyjnym miasta Wieliczki ogólnym przepisom przemysłowym, o ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia: od tego dnia nie mogą takie przedsiębiorstwa być wykonywane na mocy prawa propinacyi.

Opłaty konsumcyjne.

Art. IV.

Gminie miasta Wieliczki służy prawo pobierania następujących opłat:

1. Od esencyi ponczowej, likworów, rozolisów i wszelkich słodzonych napojów spirytusowych przy wprowadzaniu 25 zł. w. a. za 1 hektolitr, (100 litrów).

2. Od rumu, araku, koniaku, śliwowicy, wódki i spirytusu tak przy wyrobie, jak przy wprowadzeniu 40 ct. za 1 stopień hektolitrowy, t. j. za każde w jednym hektolitrze według skali stodzielnego alkoholometru przy temperaturze + 12° R. odmierzony stopień. Opłacie tej podlegają przy wprowadzaniu także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.

3. Od piwa, bez względu na jakość napoju, tak przy wyrobie jak przy wprowadzaniu 4 zł. za 1 hektolitr (100 litrów).

4. Od miodowych napojów, jako to: miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku;

a) przy wprowadzaniu 12 zł. za 1 hektolitr (100 litrów);

b) przy wyrobie miodu pitnego 36 zł. za każdy cetnar metryczny (100 klgr.) miodu prząśnego (patoki) użytego do warzenia czyli wyrobu napoju.

Art V.

Ustanowione w artykule IV. opłaty konsumcyjne pobierać się będzie bezpośrednio przy wyrobie i przy wprowadzaniu wymienionych napojów do okręgu propinacyjnego względnie poborowego miasta Wieliczki (Art. II.) Napoje wymienione w artykule IV. przerabiane z wódki lub spirytusu, opłaconych już przy wyrobie lub przy wprowadzeniu, nie podlegają nadto żadnej opłacie konsumcyjnej miejskiej.

Art. VI.

Opłaty w artykule IV. ustanowione obciążają tylko miejscową konsumcyę w miejscowościach w artykule II. wymienionych, nie mogą zatem obciążać ani wyrobu miejscowego, ani też obrotu handlowego.

Art. VII.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem napojów w artykule IV. wymienionych, jeżeli one przy wprowadzaniu według postanowienia art. IV. opłacone zostały, należy przy wywozie tychże napojów z okręgu poborowego zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej następującej wysokości:

1. Za rum, arak, koniak, śliwowicę, wódkę i spirytus przy wywozie w ilości najmniej 25 litrów, 40 ct za 1 stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali stodzielnego alkoholometru przy temperaturze + 12° R. odmierzony stopień.

2. Za ponczową esencyę, likiery, rozolisy i inne słodzone napoje, jeżeli zawierają najmniej 30% alkoholu, przy wywozie najmniej 25 litrów w jednem naczyniu, lub we flaszkach jednolitrowych, 8 zł. 75 ct za 1 hektolitr (100 litrów).

Za inne napoje spirytusowe, tak mało osłodzone, że okażą na stodzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, należy się jak za wódkę zwrot 40 ct. za każdy stopień hektolitrowy.

3. Za niezepsute piwo, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego okaże najmniej $2^1/_2$ stopni saharometru, przy wywozie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litr) 3 zł. 5 ct. za jeden hektoliter (100 litrów).

4. Za miód pitny niezepsuty przy wywozie w ilości najmniej 25 litrów 8 zł. 30 ct. za jeden hektoliter (100 litrów).

Przewóz napojów gorących, podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej, przez poborowy okręg miasta Wieliczki (transito), jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. VIII.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w artykule IV. miejskich opłat konsumcyjnych od gorących napojów i pod względem uiszczania zwrotu opłaty przy wywozie tych płynów, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołauych, jakoteż co do sposobów wykonywania kontroli przy poborze i zwrocie rzeczonych opłat, wydane zostaną ze strony Rządu w porozumieniu z Wydziałem krajowym osobnem rozporządzeniem.

Przepisy obowiązujące co do poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w zamkniętych miastach, od wyrobu i przywozu napojów, należy analogicznie zastosować do poboru i kontroli miejskich opłat, niniejszą ustawą zaprowadzonych.

Art. IX.

Czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Wieliczki o należącą się jej opłatę konsumcyjną ukrócono lub ukrócić usiłowano, będą karane jako przekroczenia grzywnami równającemi się dwu- do ośmkrotnej opłacie, o którą przez przekroczenie gminę ukrócono lub na ukrócenie narażono.

W razie niemożliwości ściągnienia grzywny, nastąpić ma kara aresztu, przyczem za 5 zł. wymierzyć należy jeden dzień aresztu. Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego powołaną jest polityczna władza powiatowa i obowiązują przytem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych, z powodu wykroczeń.

Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Opłaty policyjne.

Art. X.

Oprócz opłat konsumcyjnych od gorących napojów w Art. IV. ustanowionych, pozwala się gminie miasta Wieliczki pobierać opłatę policyjną od każdego wyszynku tych napojów, wykonywanego w poborowym okręgu miasta Wieliczki 50 zł. rocznie, bez różnicy, czy wyszynk jest wykonywany jako samoistna przemysłowość, czy jako akcesoryum innej przemysłowości.

Ta miejska opłata ma być uiszczaną w półrocznych ratach z góry, — zawsze 1go Stycznia i 1go Lipca każdego roku — do miejskiej kasy miasta Wieliczki, a to w razie uchybienia terminu zapłaty z 6% odsetkami zwłoki.

Jeżeli obowiązek uiszczania tej opłaty zaczyna się od późniejszego terminu, uiści obowiązany pierwszą ratę w takiej ilości, jaka stosunkowo wypadnie za czas od dnia obowiązku opłaty do następnego 1. Stycznia lub 1. Lipca.

Kto w poborowym okręgu miasta Wieliczki zamierza wykonywać gałęź zarobkową, podlegającą tej opłacie policyjnej, winien jest przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa, kto zaś w czasie wejścia niniejszej ustawy w życie wykonuje taką gałęź zarobkową, bądź samoistnie, bądź jako akcesoryum innej przemysłowości, winien w przeciągu 14 dni donieść o tem Zwierzchności gminnej i opłacić należytość powyżej ustanowioną.

Kto z pominięciem tego doniesienia rozpoczyna albo dalej wykonuje takie przedsiębiorstwo lub uboczną gałęź zarobkową, podlegającą policyjnej opłacie, popełnia przestępstwo policyjne i zapłaci prócz właściwej należytości, nadto grzywnę tej samej wysokości.

Art. XI.

Opłaty policyjne w art. X. oznaczone pobiera gmina miasta Wieliczki tak jak inne opłaty gminne.

Grzywny z powodu ukrócenia dochodów gminy z opłat policyjnych, orzeka i ściąga Zwierzchność gminna dla gminnego funduszu ubogich.

Jeżeli grzywna policyjna nie może być ściągniętą z powodu ubóstwa zasądzonego, zamienioną będzie na karę aresztu, licząc po 5 zł. za jeden dzień aresztu.

Postanowienia ogólne.

Art. XII.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Zwierzchności gminnej — tak względem wymiaru i poboru, jak zwrotu opłat gminnych, jako też w sprawach karnych, obowiązują postanowienia ustawy gminnej.

Art. XIII.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy i rozporządzenia, tyczące się wykonywania propinacyjnego prawa wyszynku i sprzedaży gorących napojów, jako też poboru opłat od tychże. Równocześnie ustają wszelkie w okręgu poborowym miasta Wieliczki przez gminę tego miasta z tytułu prawa propinacyi, jako też z mocy ustawy z dnia 29. Stycznia 1873 Nr. 20. D. u. k. i wszelkich innych rozporządzeń pobierane opłaty propinacyjne i inne należytości, a pobierane będą w przyszłości jedynie tylko opłaty niniejszą ustawą zaprowadzone.

Art. XIV.

Fundusz specyalny nzbierany dla gminy miasta Wieliczki z opłat i grzywien w myśl §. 19. ustawy o zniesieniu prawa propinacyi z 30. Grudnia 1875. r. Nr. 55. d. u. k. z roku 1877. a zostający w administracyi Wydziału krajowego, zostanie wydany gminie miasta Wieliczki po wejściu w życie niniejszej ustawy jako zakładowy majątek gminy z zastrzeżeniem rzeczowych praw osób trzecich.

Art. XV.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustają w mieście Wieliczce opłaty od szynkarzy opłacane na podstawie §. 19. lit. *a.* ustawy o zniesieniu prawa propinacyi z 30. Grudnia 1875. Nr. 55. d. u. k. z roku 1877, nie mniej ustaje dochód z grzywien, nakładanych za przestępstwa w sprawach propinacyjnych w myśl §. 19. lit. *c.* pomienionej ustawy.

Jednorazowe opłaty od zakładania gorzeln, browarów i miodosytni, opłacane na podstawie §. 19 lit. *b.* ustawy z 30. Grudnia 1875. Nr. 55. d. u. k. z roku 1877, będą jednak pobierane i nadal przez cały peryod w §. 3. pomienionej ustawy oznaczony.

Opłaty te zostaną od wypadku do wypadku gminie miasta Wieliczki przez Wydział krajowy wydane jako zakładowy majątek gminy z zastrzeżeniem rzeczowych praw osób trzecich.

Art. XVI.

Niniejsza nstawa wchodzi w życie w 90 dni po jej ogłoszeniu.

Art. XVII.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i skarbu

185. Sejm uchwala:

Sejm darowuje gminie Dereżyce pożyczkę 500 zł. zaciągniętą na odbudowanie cerkwi.

186. Sejm uchwala:

Małoletniemu Janowi Prokopowiczowi, sierocie po śp. Prokopowiczu, emeryt. odźwiernemu Wydziału krajowego, udziela się z funduszu krajowego dar z łaski w rocznej kwocie 125 zł. w. a na czas od 1. maja 1882 do 19. kwietnia 1884 roku.

187. Sejm uchwala:

Udziela się Maryi Łopuszańskiej dla sierót po śp. Edwardzie Łopuszańskim na rok 1883 dar z łaski w kwocie 100 zł. w. a.

188. Sejm uchwala:

Leonowi Kunischowi kanceliście Wydziału krajowego udziela się zaliczkę na płacę w sumie 1.000 zł. w. a. spłacalną ratami miesięcznemi w przeciągu ośmiu lat.

189. Sejm uchwala:

Sejm udziela dla sierót po zmarłym adjunkcie oddziału rachunkowego, Karolu Iwanickim, dar z łaski na rok 1883 w kwocie 148 zł. w. a.

190. Sejm uchwala:

Sejm udziela Marcyannie Zakrzewskiej, wdowie po ś. p. Jakóbie Zakrzewskim sekretarzu Wydziału krajowego, jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 zł. w. a.

191. Sejm uchwala:

Sejm zezwala, by ciężące na płacy p. Juliana Wolańskiego sekretarza Wydziału krajowego zaliczki w łącznej kwocie 1.090 zł. spłacone zostały w ratach miesięcznych po 30 zł.

192. Sejm uchwala:

1. Ludwikowi Sternalowi, adjunktowi kasowemu przy Wydziale krajowym, udziela się bezprocentową zaliczkę na płacę w kwocie 2.200 zł. w. a., spłacalną miesięcznemi ratami w przeciągu lat ośmiu — za złożeniem policy asekuracyjnej na tę kwotę.

2. Otwiera się Wydziałowi krajowemu na ten cel kredyt dodatkowy na rok 1882 w sumie 2.200 zł. w. a.

193. Sejm uchwala:

1. Włodzimierzowi Buynowskiemu, adjunktowi kasowemu przy Wydziale krajowym, udziela się bezprocentową zaliczkę na płacę w kwocie 2.000 zł., spłacalną miesięcznemi ratami w przeciągu lat ośmiu — za złożeniem policy asekuracyjnej na tę kwotę.

2. Otwiera się Wydziałowi krajowemu na ten cel kredyt dodatkowy na rok 1882 w kwocie 2.000 zł. w. a.

194. Sejm uchwala:

1. Sierocie po ś. p. Władysławie Krzeczkowskim, urzędniku Wydziału krajowego, udziela się jednorazowy dar z łaski w kwocie 400 zł. w. a.

2. Otwiera się Wydziałowi krajowemu na ten cel kredyt dodatkowy na rok 1882 w kwocie 400 zł. w. a.

3. Odmawia się żądaniu petycyi o odpisanie zaliczki na płacę ś. p. Władysławowi Krzeczkowskiemu udzielonej.

195. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi nad petycyą Władysława Gołębskiego adjunkta rachunkowego przy Wydziale krajowym, o zaliczkę 2.700 zł. do porządku dziennego.

196. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi nad petycyą Filipa Olpińskiego, adjunkta rachunkowego przy Wydziale krajowym, o zaliczkę 1.200 zł. do porządku dziennego.

197. Sejm uchwala:

a) Zakład Matek miłosierdzia w Krakowie otrzyma w r. 1883 z funduszów krajowych zasiłek bezzwrotny w sumie 200 zł.

b) Poleca się Wydziałowi krajowomu, aby się starał o spieszne wprowadzenie w życie zapisu ś. p. Helclowej.

198. Sejm uchwala:

Sejm udziela Siostrom miłosierdzia w Nowosiółkach jednorazowego datku na pokrycie kosztów postawienia nowego dachu na budynku szpitalnym w kwocie 800 zł.

199. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyi l. s. 279 Sejm udziela sumę 2.500 zł. Siostrom miłosierdzia w Załościach na odbudowanie szpitala i domu sierot.

200. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyj l. s. 341 i 403 Sejm udziela datku jednorazowego w kwocie 1000 zł. krakowskiemu komitetowi towarzystwa opieki weteranów z roku 1831 i jego komitetowi wykonawczemu we Lwowie 1000 zł.

201. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad niżej poszczególnionemi petycyami o subwencyę lub zapomogę, a mianowicie: Augustyny Müller, wdowy po docencie politechniki lwowskiej do L. 544, — Eleonory Bolechowskiej do L. 353, — Karoliny Andahazy do L. 825, Ludwiki Leśniowskiej do L. 495, — Tytusa Góralewicza do L. 546, — Michaliny Kosińskiej do L. 510, Józefa Buczaka do L. 457, — Adolfiny Głowackiej do L. 70, — Wiktora Zaremby do L. 645. — Kazimierza Domoradzkiego i włościan z Hołoska do L. 230, — Pauliny Szmajkowskiej do L. 334, — Heleny Gromadzińskiej do L. 272, — Sióstr Hlinkowskich do L 232 i Ludwika Korybuta Jakubowskiego do L. 314.

XXIX. Posiedzenie z dnia 19. Października 1882.

202. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwołenie gminie miasta powiatowego Dolina na pobór opłat od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta powiatowego Dolina zezwala się pobierać przez ciąg lat dziesięciu od dnia 1. stycznia 1883 opłaty od napojów spirytusowych i od piwa, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

od hektolitra piwa	1 zł.	70 ct.
od litra wódki do 50 stopni Tralesa . .	— „	10 „
„ „ „ „ 75 „ „ . .	— „	16 „
„ „ „ nad 75 „ „ . .	— „	20 „
od litra araku, rumu, esencyi ponczowej, rosolisu, likierów i wszelkich spirytusowych napojów słodzonych . . .	— „	20 „
od litra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku	— „	4 „

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy w Art. I. poszczególnione napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Art. III.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

203. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia   obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Jarosław pobierać opłatę od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jarosław zezwala się pobierać w latach 1883 i 1884, opłatę po jeden zł. 70 ct. w. a. od hektolitra piwa w obręb gminy sprowadzanego lub w niej wytwarzanego i w niej zużywanego.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest, ktokolwiek piwo do gminy sprowadza, lub w niej wytwarza, i w obrębie gminy zużywa, bądź to przez własny użytek, bądź też przez przetwarzanie, lub dalsze odprzedawanie w obrębie gminy.

Art. III.

Ta opłata cięży jedynie na konsumcyi miejscowej i nie może obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

204. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia   obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Rohatyna pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. 1.

Gminie miasta Rohatyn zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888, następujące opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wytwarzanych lub do gminy sprowadzanych, i w niej zużywanych:

1) od litra okowity po $8^{5}/_{10}$ ct. w. a.

2) od litra szumówki po 6 ct. w. a.

3) od litra słodzonych napojów, jako to: rumu, araku, śliwowicy, rozolisu, likieru, ponczowej esencyi, wiśniaku i maliniaku po 19 ct. w. a.

4) od hektolitra piwa po 1 złr. 40 ct. w. a.; i

5) od hektolitra miodu po 1 zł. 87 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. 1 poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądźto na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Rohatyn z przedmieściem Babince.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

205. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia   dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o podwyższeniu na lat pięć opłaty od napojów pobieranej przez gminę miasta Oświęcima, w powiecie Bialskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Oświęcim zezwala się podwyższyć opłatę od napojów spirytusowych i od piwa, w gminie wytwarzanych lub w obręb gminy sprowadzonych i w niej zużywanych, nadaną przywilejem ś. p. Cesarza Franciszka II. z dnia 24. października 1793 r., przez pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w granicach, w jakich dotąd tę opłatę pobierała i pobierać miała prawo, w następnie podwyższonej wysokości:

1) od hektolitra piwa podwójnego po jeden (1) zł. w. a.

2) od hektolitra piwa pojedynczego po sześćdziesiąt (60) ct. w. a.

3) od półlitrowej flaszki piwa marcowego lub bokowego po jeden (1) ct. w. a.

4) od litra wódki do 50° Trallesa po sześć (6) ct. w. a.

5) od litra okowity nad 50° do 80° Trallesa po dziewięć (9) ct. w. a.

6) od litra okowity nad 80° Trallesa po dwanaście (12) ct. w. a.

7) od litra rumu, araku, likieru, rozolisu, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów po dwanaście (12) ct. w. a.

8) od litra miodu, wiśniaku i maliniaku po trzy (3) ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy w artykule I. poszczególnione napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłata ta obciąża jedynie konsumcyę w obrębie gminy miasta Oświęcima, nie może przeto ciężyć ani na produkcyi, ani na obrocie handlowym.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z najbliższym 1ym stycznia po jej ogłoszeniu.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

206. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Buczacza w powiecie buczackim położonej pobierać opłaty gminne od napojów spirytusowych i od piwa w obręb gminy sprowadzanych, w nim wyrabianych i zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Buczacza zezwala się pobierać przez lat ośm od wejścia w wykonanie ustawy opłaty gminne od trunków spirytusowych i od piwa w obręb gminy sprowadzanych, w tym obrębie wyrabianych i zużywanych według następującej taryfy:

a) od jednego litra araku, rumu, rozolisu, likieru, ponczowej esencyi, śliwowicy lub innych słodzonych napojów 10 ct. (dziesięć centów) w. a.

b) od jednego litra wódki przepędzonej przez anyż, kminek i t. d. 10 ct. (dziesięć centów) w. a.

c) od jednego litra wódki surowej jakiegokolwiek stopnia $7\frac{1}{2}$ ct. (siedm i pół centa) w. a.

d) od pół hektolitra piwa 50 ct. (pięćdziesiąt centów) w. a.

Art. II.

Do uiszczania tych opłat obowiązani są wszyscy, którzy poszczególnione w art. I. napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłaty te obciążają jedynie konsumcyę w obrębie gminy miasta Buczacza, nie mogą przeto obciążać ani produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

207. Sejm uchwala:

Ustawa

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Gorlic pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Gorlice zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 następujące opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu, w gminie wytwarzanych lub do gminy sprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

od hektolitra piwa 1 zł. 70 ct. a. w.

od litra wódki do 50 stopni Trallesa 10 ct.

od litra wódki do 75 stopni Trallesa 16 ct. w. a.

od litra spirytusu nad 75 stopni Trallesa 20 ct. w. a.

od litra araku, rumu, essencyi ponczowej, rozolisów, likierów i wszelkich spirytusowych napojów słodzonych 20 ct. w.

od litra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku 4 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądźto na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

208. Sejm uchwala:

Uchwała

zezwalająca gminie miasteczka Podhajce pobierać 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Gminie miasteczka Podhajce w powiecie Podhajeckim zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

209. Sejm uchwala:

Gminie miejskiej Kopyczyńce w powiecie Husiatyńskim zezwala się pobierać w latach 1883, 1884 i 1885, — 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina, w celu pokrycia potrzeb gminnych.

210. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyi Dyrekcyi teatru krakowskiego l. 646 Sejm udziela kwotę 5.000 zł. jako jednorazowy zasiłek dla pokrycia reszty wydatków na wykonanie zmian i przeistoczeń w teatralnym gmachu, nakazanych przez władzę w celu bezpieczeństwa publiczności.

211. Sejm uchwala:

W skutek petycyi l. 187 szkoły żeńskiej PP. Augustyanek w Krakowie, jednorazowy zasiłek na przekształcenie i rozszerzenie szkoły 2.000 zł.

212. Sejm uchwala:

Szkole głuchoniemych Izaaka Bardacha we Lwowie, z uwagi na użyteczność i wzorowe prowadzenie tej szkoły. tudzież znaczne jej rozszerzenie, podwyższa Sejm na skutek petycyi l. 157 subwencyę z 200 na 300 zł. rocznie.

213. Sejm uchwala:

W skutek petycyi l. 446 udziela Sejm szkole gimnastycznej „Sokół“ we Lwowie, na budowę sali gimnastycznej subwencyi 3.000 zł. pod warunkiem, że Wydział krajowy uzna projekt budowy jako celowi odpowiedni i przekona się, że Towarzystwo posiada dostateczny fundusz na wykonanie całej budowy.

Przyznawszy Towarzystwu „Sokół“ prócz dorocznej subwencyi także i zasiłek na budowę — Sejm przechodzi nad petycyą l. 685 Towarzystwa „Sokół“ o subwencyę na wydawnictwo „Przewodnika gimnastycznego« do porządku dziennego.

214. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyi l. 426 udziela się jednorazowy zasiłek dla administracyi fundacyi Stan. hr. Skarbka, na pokrycie reszty wydatków przeistoczeń w teatrze lwowskim, nakazanych przez władzę w interesie bezpieczeństwa publiczności — 6.000 zł.

215. Sejm uchwala:

Szkole muzycznej w Krakowie powstać mającej, zapewnia Sejm stałą roczną dotacyę z funduszu krajowego w kwocie 2.000 zł. w przypuszczeniu i pod warunkiem, że gmina miasta Krakowa tudzież c. k. Skarb państwa przyznają tej szkole stałą roczną subwencyę w odpowiedniej kwocie.

216. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyi L. 634 udziela Sejm dla uczniów internatu przy seminaryum nauczycielskiem w Krakowie kwotę 3.000 zł.

217. Sejm uchwala:

Na wydawnictwo ruskich książek szkolnych w skutek petycyi L. 119. — 2 000 zł.

*

218. Sejm uchwala:

Zasiłek dla czasopisma „Szkoła“ w skutek petycyi L. 142 — 500 zł.

219. Sejm uchwala:

Zasiłek dla czasopisma „Kosmos“ w uwzględnieniu pet. L. 308 — 400 zł.

220. Sejm uchwala:

Zasiłek dla ruskiej gazety szkolnej w załatwieniu pet. l. 186 — 500 zł. do rozporządzenia Wydziału krajowego.

221. Sejm uchwala:

Petycyę L. 582 Teodora Axentowicza, malarza, o subwencyę na dalsze kształcenie się za granicą, odstępuje się Wydziałowi krajowemu z usilnem zaleceniem do uwzględnienia.

222. Sejm uchwala:

Petycye L. 480 Stanisława Rejchana, i L. 309 Jana Styki malarzy, o subwencye na dalsze kształcenie się za granicą — odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

223. Sejm uchwala:

Petycye L. 266, Piotra Harasimowicza rzeźbiarza, i Marcelego Harasimowicza, malarza, L. 625 Antoniego Goligowskiego snycerza, L. 53 Józefa Krypiakiewicza, słuchacza Wydziału medycznego w Wiedniu, L. 517 Dra Aleksandra Żukowskiego operatora, i L. 516 Aleksandra Schiera prawnika, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

224. Sejm uchwala:

Petecye L. 608 Eugeniusza Radeckiego o subwencyę dla córki jego Stanisławy, celem kształcenia w muzyce, L. 368 Stanisławy Schütz o subwencyę na kształcenie się w śpiewie, L. 192 Antoniego Nieduszyńskiego o subwencyę dla córki Kazimiry, dla kształcenia w śpiewie, L. 80 Erazma Fabiańskiego dla córki Maryi do kształcenia w muzyce i malarstwie, L. 87 Władysława Waszkiewicza o subwencyę do kształcenia się w grze na fortepianie — przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwien ia.

225. Sejm uchwala:

Nad petycyą L. 431 Amalii Abendroth o subwencyę celem kształcenia dziewięcioletniej córki Ireny w muzyce, i L. 252 Stanisława Anczarskiego nauczyciela muzyki o subwencyę — przechodzi Sejm do porządku dziennego.

226. Sejm uchwala:

Janowi Narcyzowi Daszkiewiczowi, malarzowi dekoracyjnemu do dalszego kształcenia się w szkole sztuk pięknych w Krakowie, jednorazowa subwencya (L. pet. 95) 300 zł.

227. Sejm uchwala:

Galicyjskiemu Stowarzyszeniu głuchoniemych „Nadzieja“ (L. pet. 194) 200 zł.

228. Sejm uchwala:

Towarzystwu oświaty ludowej dla miasta Lwowa i okolicy (L. pet. 624) 250 zł.

229. Sejm uchwala:

Towarzystwu bratniej pomocy słuchaczów wszechnicy lwowskiej (L. pet. 193) 100 zł.

230. Sejm uchwala:

Towarzystwu „Akademickie Bractwo“ (L. pet. 487) 100 zł.

231. Sejm uchwala:

Bursie św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu (L. pet. 260) 150 zł.

232. Sejm uchwala:

Bursie imienie J. I. Kraszewskiego w Drohobyczu (L. pet. 382) 150 zł.

233. Sejm uchwala:

Bursie dla dziewcząt w Przemyślu (L. pet. 125) 500 zł.

234. Sejm uchwala:

Komitetowi zakładu wychowawczego PP. Bazylianek we Lwowie, na rozszerzenie i urządzenie zakładu (L. pet. 243) 4.000 zł.

235. Sejm uchwala:

Władysławowi Bełzie, redaktorowi „Towarzysza pilnych dzieci“ (L. pet. 254) 300 zł.

236. Sejm uchwala:

Ludwikowi Pelczarowi, b. nauczycielowi (L. pet. 204) 100 zł.

237. Sejm uchwala:

Albinie Mozdyniewicz, wdowie po nauczycielu 100 zł.

238. Sejm uchwala:

Hipolitowi Witowskiemu, b. d yrektorowi szkoły wydziałowej w Bełzie wyznacza się z funduszu krajowego dożywotne zaopatrzenie w kwocie 300 zł. rocznie.

239. Sejm uchwala:

Gminie miasta Leżajska (L. pet. 123) zezwala się na odroczenie o 2 lata spłaty pożyczki, zaciągniętej w r. 1876 na budynek szkolny.

240. Sejm uchwala:

Petycyę L. 626 przełożonej Zgromadzenia PP. Benedyktynek w Przemyślu, o pożyczkę na rozszerzenie budynku szkolnego, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosku na następnej sesyi.

241. Sejm uchwala:

Petycyę L. 183 gminy miasta Sanoka, o przyjęcie na krajowy fundusz szkolny emerytur nauczyciela Pawła Dembickiego, nauczycielki Izabeli Boczarkiewiczowej i wdowy po nauczycielu Aleksandry Skrowaczewskiej, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

242. Sejm uchwala:

Petycyę L. 261 Ludwika Popowicza, nauczyciela w Warężu, o podwyższenie pensyi, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

243. Sejm uchwala:

Petycyę L. 184 Jana Winnika, tymczasowego nauczyciela, o zapomogę, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej z zaleceniem do uwzględnienia.

244. Sejm uchwala:

Petycyę L. 218 grona nauczycieli szkół ludowych w Wieliczce o podwyższenie płac nauczycieli w tamtejszych szkołach, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

245. Sejm uchwala:

Petycyę L. 167 Leona Dąbrowskiego, pełniącego obowiązki inspektora szkolnego w okręgu jarosławskim, o przyznanie mu wynagrodzenia za mieszkanie, a ewentualnie o zaliczkę bezprocentową 500 zł. odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

246. Sejm uchwala:

Petycye nauczycieli o zapomogi, a mianowicie: L. pet. 173 Maksymiliana Łukacza, L. petycyi 170 Alfreda Rewakowicza, L. pet. 249 Jakóba Nabaka, L. pet. 229 Konstantego Janowicza, L. pet. 248 Stanisława Lisowskiego, L. pet. 680 Aleksandra Gofryka, L. pet. 683 Antoniego Didura i L. p. 178 Karoliny Burnatowicz, wdowy po nauczycielu, odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do urzędowania.

247. Sejm uchwala:

Petycyę L. 640 K. Łukasiewicza, księgarza we Lwowie, o poparcie wydawnictwa „Gazety Wiejskiej“ „Przyjaciela Domowego“ i dziełek ludowych, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

248. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad pet. L. 63 Alexandra Vogla, wydawcy „Wieńca i Pszczółki“ wraz z „Gospodarzem i Rękodzielnikiem“, o stałą subwencyę.

249. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyą L. 155 Bronisławy Jamińskiej, kierowniczki szkoły froeblowskiej w Stanisławowie o subwencyę.

250. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyami:

L. 169 Zarządu bursy im. J. I. Kraszewskiego w Stanisławowie o zapomogę.
L. 182 Maryi Świtkowskiej, wdowy po nauczycielu w Krakowie, o zapomogę.
L. 220 Emila Wisłockiego o subwencyę na cele literackie.
L. 222 Redakcyi Bartnika o subwencyę.
L. 234 Towarzystwa muzycznego w Brodach o subwencyę.
L. 259 Zygmunta Morawskiego, redaktora Przyrodnika w Tarnowie, o subwencyę.
L. 262 Stefana Dobrzańskiego, b. nauczyciela w Przemyślu, o dodatek osobisty 52 zł. 50 ct. do pobieranej emerytury.
L. 334 Marcelego Turkawskiego, redaktora i właściciela pisma Samorząd i mającego wychodzić pisma Gmina, o subwencyę.
L. 340 Ochronki sierót imienia Arcyks. Fryderyki Zofii w Stanisławowie, o zasiłek.
L. 373 Bractwa św. Mikołaja w Stanisławowie, o zasiłek dla bursy przez to bractwo utrzymywanej.
L. 417 Melanii Lubienieckiej, wdowy po majorze o zapomogę.
L. 432 Antoniny Slaviczek o zapomogę.
L. 559 Ludwiki Dembińskiej o zasiłek na wydanie książki p. t. „Opis wybawienia Francyi przez Joannę d'Arc i wyratowania Polski przez ks. Augustyna Kordeckiego", — i
L. 623 Towarzystwa imienia Michała Kaczkowskiego o subwencyę.

251. Sejm uchwala:

Dwom pisarzom etatowym w szpitalu powszechnym lwowskim, wyznacza się w pozycyi 13 rubr. I. wydatków roczny dodatek na mieszkanie w kwocie 100 zł.

252. Sejm uchwala:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na podstawie rozdziału IV. ustawy z dnia 3 Grudnia 1863 (Dz. u. p. l. 105). spowodował gminy większych miast kraju do utworzenia zakładów przytułku dla takich nieuleczalnych chorych, którzy nie mogą być do szpitala przyjęci, a ewentualnie przeprowadził z niemi rokowania, co do udziału funduszu krajowego w kosztach założenia za pomocą zaliczek zwrotnych. O wyniku zda sprawę Wydział krajowy na następnej sesyi.

253. Sejm uchwala:

Nad petycyą 7 dyetaryuszów szpitala powszechnego we Lwowie L. 231 s. 163 pet. o podwyższenie płacy, — Sejm przechodzi do porządku dziennego.

254. Sejm uchwala:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po ścisłem zbadaniu projektu pralni mechaniczne przy szpitalu lwowskim pod L. 10.451/81 podanego i innych wejść mogących projektów, w razie korzystnego wyniku tych badań, na najbliższej sesyi przedłożył Sejmowi wnioski o kredyt na wybudowanie pralni wraz z urządzeniem, do wysokości kwoty 24.000 zł.

255. Sejm uchwala:

Nad petycyą pod l. $\frac{254\ \text{s.}}{186\ \text{pet.}}$ Karola Sochockiego, byłego dyetaryusza w Zakładzie podrzutków we Lwowie za czasów zarządu Magistratu (1857—1871), Sejm przechodzi do porządku dziennego.

XXX. Posiedzenie dnia 20. października 1882.

256. Sejm uchwala:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzupełnienia §. 71. Statutu Banku krajowego następującemi postanowieniami:

I. Członkowie Rady nadzorczej Banku krajowego i ich zastępcy wybierani będą na lat *sześć*,

II. Z pomiędzy członków Rady nadzorczej występuje co dwa lata trzecia część w sposób następujący: Z upływem pierwszych dwóch po pierwszym wyborze a następnie drugich dwóch lat urzędowania rozstrzyga los, którzy członkowie ustąpić mają, następnie zaś ustępować będą ci, którzy sześć lat urzędowali.

III. Z pomiędzy zastępców członków Rady nadzorczej ustępuje co trzy lata połowa w ten sposób, że z upływem pierwszych trzech lat urzędowania los rozstrzyga, którzy zastępcy ustępują, następnie zaś ustępować będą ci, którzy sześć lat urzędowali.

IV. Dopóki nowo wybrani członkowie i zastępcy nie wejdą w urzędowanie, urzędują dotychczasowi członkowie i zastępcy, chociaż zostali wylosowani.

V. Występujący członkowie Rady nadzorczej i zastępcy mogą być napowrót wybrani.

257. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyi Franciszka Flasińskiego i Franciszka Wernera, pisarzy w szpitalu św. Łazarza w Krakowie, o podwyższenie płacy ich wynoszącej obecnie 600 zł. Sejm przyznaje dodatek na mieszkanie dla dwóch pisarzy po 100 zł.

258 a) Sejm uchwala:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby wydaniem stosownej instrukcyi wpłynął na szybkie a dokładne załatwienie spraw, dotyczących zawiązania spółek wodnych.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby tę przez c. k. Rząd wydać się mającą instrukcyę podał do wiadomości Wydziałów powiatowych -- i poinformował te władze autonomiczne o postępowaniu zachować się mającem przy tworzeniu spółek wodnych.

3. Upoważnia się Wydział kraj., aby z uchwalonej w budżecie na r. 1882. dla spółki wodnej po lewej stronie drogi Dembicko-Tarnobrzeskiej subwencyi w kwocie 4.000 zł. asygnował Komitetowi dla zawiązania tej spółki utworzonemu, do rąk przewodniczącego Jana hr. Tarnowskiego z Chorzelowa kwotę 1.500 zł. na koszta z zawiązaniem tej spółki połączone.

4. W budżet na rok 1883. wstawia się w poz. 118. *a.* sumę 8.000 zł. jako subwencyę dla spółki wodnej po lewej stronie drogi Dembicko-Tarnobrzeskiej, którą Wydział krajowy wypłaci pod warunkiem, że spółka zawiąże się według ustawy z 14. Marca 1875. — przedłoży statut Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia i oznaczy termin ukończenia robót według uznania Wydziału krajowego.

258 b) Sejm uchwala:

Udziela się kwotę 5.000 zł. jako subwencyę dla spółki wodnej dla regulacyi Brnia starego z dopływami.

259. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyj wniesionych do L. 212/144 Zarządu głównego Towarzystwa pedagogicznego, L. 215/147 Zarządu głównego Towarzystwa pedagogicznego, L. 177/111 Dyrekcyi szkoły

przemysłowej w Rzeszowie, L. 213/145 Zarządu głównego Towarzystwa pedagog., o nadzwyczajny datek na szkoły przemysłowe w Jarosławiu, Przemyślu, Rzeszowie i Tarnowie:

Sejm udziela Zarządom szkół przemysłowych w Jarosławiu, Przemyślu, Rzeszowie i Tarnowie na r. 1883 na sprawienie przyborów naukowych, datek jednorazowy w kwocie po 200 zł.

260. Sejm uchwala:

W załatwieniu petycyj: L. 321/237 gminy miasta Krakowa i L. 320/236 Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, o subwencyę dla założyć się mającej szkoły handlowej w Krakowie: Sejm udziela szkole handlowej w Krakowie roczną subwencyę w kwocie 1.000 zł.

261. Sejm uchwala:

Petycye do L. 247/179 tkaczy z gminy Łużnia.
L. 504/374 Dyrekcyi towarzystwa tkaczy w Kossowie, i
L. 830/636 towarzystwa tkaczy w Błażowej, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do dokładnego zbadania i ewentualnego uwzględnienia z rubr. XV. poz. 149. budżetu.

262. Sejm uchwala:

Petycye L. 172/106 Hirscha Tłumaka i L. 173/107 Józefa Langhausa, ukończonych uczniów szkoły weterynaryi w Wiedniu, proszących o zapomogę na złożenie taksy rygorozów i na utrzymanie przez czas pobytu w Wiedniu dla złożenia tych egzaminów, tudzież petycye L. 115/65 Bolesława Kwiatkowskiego, L. 335/251 Jana Brelawskiego, L. 443/344 Jana Ficałowicza i 692/530 Fryderyka Grübera, słuchaczy akademii rolniczej w Wiedniu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu odnośnie do uchwalonej rubr. XV poz. 163 budżetu, do załatwienia.

263. Sejm uchwala:

Petycyę L. 146/83 Karola Juliana Milkowskiego, L. 438/339 Wincentego Gruszeckiego, L. 497/367 Piotra Zagorowskiego i L. 750/575 Kazimierza Gąsiorowskiego, słuchacza akademii górniczej w Leoben, przekazuje się Wydziałowi krajowemu odnośnie do rubryki XV pozycyi 166 budżetu, do załatwienia.

264. Sejm uchwala:

Nad petycyą l. 244 Towarzystwa wzajemnej pomocy uczniów akademii górniczej w Leoben, przechodzi się do porządku dziennego.

265. Sejm uchwala:

Sejm przyznaje w załatwieniu petycyj:

L. 168/102 Teofili Zielińskiej na rozszerzenie szkoły sztucznych kwiatów 200 zł.

L. 227/158 Józefowi Piotrowi Accordowi na dwuletni pobyt za granicą, celem wykształcenia się w zawodzie mechanicznym, na dwa lata, rocznie po 300 zł.

L. 239/171 Władysławowi Aleksandrowi Tarchalskiemu, celem kształcenia się w zawodzie handlowym na akademii handlowej w Wiedniu, na dwa lata, po 300 zł.

L. 242/174 Towarzystwu pracy kobiet we Lwowie 400 zł.

L. 298/217 Stowarzyszeniu rękodzielników Gwiazda we Lwowie 500 zł.

266. Sejm uchwala:

L. 117|67 Teofili Mańkowskiej o subwencyę dla syna Mieczysława, czeladnika stolarskiego, celem wysłania go do Niemiec i Francyi, przekaznje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia przy rozdawaniu stypendyów z fundacyi stypendyjnej krajowej wystawy rolniczej.

267. Sejm uchwala:

Na skutek petycyi do L. 633|484 Sejm udziela krajowemu towarzystwu rybackiemu w Krakowie 600 zł. z żądaniem złożenia rachunków Wydziałowi krajowemu z dochodów i wydatków za lata 1882 i 1883.

268. Sejm uchwala:

Udziela się w załatwieniu petycyi L. 330|246 Tarnawskiemu Stanisławowi 300 zł. wypłacalnych przez Wydział krajowy częściowo w miarę postępów jakimi petent się wykaże.

269. Sejm uchwala:

Petycyę l. 312|228 Alfonsyny Klamut, właścicielki kopalni węgla brunatnego w Stopczatowie, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do właściwego urzędowania.

270. Sejm uchwala:

L. 774|596. Komitetowi wystawy pamiątek i zabytków z epoki króla Jana III. jednorazową subwencyę 1.000 zł.

L. 430|331. Komitetowi gr. kat. parafii św. Apostołów Piotra i Pawła we Lwowie, jednorazową zapomogę 500 zł.

L. 427|328. Komitetowi gr. kat. parafii św. Norberta w Krakowie, jednorazową zapomogę 424 zł.

L. 577|433. Albinie Sliwińskiej, wdowie po prow. zarządcy szpitala we Lwowie, jednorazową zapomogę 200 złr.

L. 357|268. Joannie Marie, wdowie po nauczycielu szermierki, jednorazową zapomogę 100 zł.

271. Sejm uchwala:

Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia gminie m. Skały 5% pożyczki 3.000 zł. spłacalnej w sześciu rocznych ratach po 500 zł., począwszy od roku 1884. przy zabezpieczeniu zwrotu.

272. Sejm uchwala:

Udziela się gminie Sielce bełzki na restauracyę cerkwi kwotę zł. 200.

273. Sejm uchwala:

Petycyę L. 362|273. Komitetu parafialnego w Manastersku, o zasiłek na wewnętrzne urządzenie nowo zbudowanego kościoła parafialnego, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do urzędowania i możliwego uwzględnienia.

274. Sejm uchwala:

Petycye L. 236|168. Anny Bortnik, o udzielenie jej pensyi lub zapomogi, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania podanych w niej faktów i w razie korzystnego wyniku tych sprawdzeń, do uwzględnienia tej prośby.

275. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyami:

L. 240|172. Rady gminnej w Lesznie, w powiecie drohobyckim, o zasiłek na dokończenie ikonostasu w kościele parafialnym, — i

L. 245|177. Członków rz. kat. wyznania gminy Milno, pow. Brody, o udzielenie zapomogi na odrestaurowanie miejscowej kaplicy.

276. Sejm uchwala:

Udziela się komitetowi parafialnemu gr. kat. w Drohobyczu na odrestaurowanie cerkwi św. Trójcy jednorazowa zapomoga w kwocie 200 złr.

277. Sejm uchwala:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyami:

L. 361|272. Komitetu ściślejszego ku rozszerzeniu kościoła łac. w Kołomyi, o udzielenie z funduszów krajowych *jednorazowej* zapomogi.

L. 842|648. Ks. Sylwestra Dzierzyńskiego, przewodniczącego komitetu parafii obrz. łać. w Staremmieście, o bezprocentową pożyczkę 16.000 zł. na budowę nowego kościoła.

L. 867|665. Henryka Lewickiego, sekretarza Towarzystwa rolniczego krakowskiego, o udzielenie stypendyum dla syna Feliksa, do ukończenia studyów w akademii oryentalnej.

278. Sejm uchwala:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby połowę należytości rządowych, wymierzonych od dekretów nominacyi na urzędników krajowych, opłacał z funduszn krajowego.

2. Na uiszczenie połowy należytości od dekretów nominacyjnych dotychczas przez Wydział krajowy wydanych, otwiera się Wydziałowi krajowemu kredyt dodatkowy na r. 1882 w kwocie 2500 zł. w. a. jako wydatek nadzwyczajny.

Tą uchwałą jest załatwiona także petycya Jana Bałtarowicza, kuratora umysłowo chorego Emila Czaderskiego, do L. 876 wniesiona o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 175 zł. jako należytości od nominacyi E. Czaderskiego.

279. Sejm uchwala:

Udziela się pani Natalii Jeziorańskiej dar z łaski w sumie trzystu zł. w. a. rocznie, którą będzie pobierać aż do pełnoletności córki.

280. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Stawki udziela się jednorazowa zapomoga w kwocie 500 zł. w. a. z funduszów krajowych.

281. Sejm uchwala:

Udziela się Franciszkowi Kozdrasiowi, nauczycielowi w Ropczycach wyjątkowo jednorazowa zapomoga w kwocie 100 zł. w. a.

282. Sejm uchwala:

Annie Majerskiej przyznaje się jednorazowy dar z łaski w kwocie 50 zł. w. a.

*

283. Sejm uchwala:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po bezzwłocznem zbadaniu stanu rzeczy przez swoje organa techniczne, kazał tymże uskutecznić roboty wodne, celem odwrócenia niebezpieczeństwa powstałego dla gminy miasta Sokołowa, przez zmianę koryta rzeki Świca.

Koszta, które nie powinny 500 zł. w. a. przenosić, pokryje Wydział krajowy z funduszu dyspozycyjnego.

284. Sejm uchwala:

Dla Eudoksyi Gorczycy, wdowy po woźnym Wydziału krajowego, wyznacza się z funduszów krajowych jednorazową zapomogę w kwocie 30 zł. w. a.

285. Sejm uchwala:

Na dokończenie budowy cerkwi w Dobrej wyznacza się z funduszów krajowych subwencya w kwocie 200 zł. w. a.

286. Sejm uchwala:

Gminie Wampierzów, klęską ogólnego gradobicia dotkniętej, udziela się na zasiewy bezzwrotną zapomogę w kwocie 200 zł. w. a. na ręce Prezesa Rady powiatowej.

287. Sejm uchwala:

Jędrzejowi Czystohorskiemu udziela się jednorazowa bezzwrotna zapomoga w kwocie 100 zł. w. a. z funduszu krajowego.

288. Sejm uchwala:

Nauczycielowi Alojzemu Domańskiemu udziela się jednorazową zapomogę w kwocie 50 zł. w. a.

289. Sejm uchwala:

Pogorzelcom gminy Folwarki udziela się zapomoga bezzwrotna w kwocie 300 zł. w. a. z funduszów krajowych.

290. Sejm uchwala:

I. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem oświadcza, iż równie teraz jak zawsze dotychczas nie uznaje żadnego obowiązku kraju do zwracania Skarbowi Państwa czynionych funduszom indemnizacyjnym Galicyi ze Skarbu Państwa dopłat lub zaliczek, że zdaniem jego Skarb Państwa uiszczając te dopłaty i zaliczki wypełniał tylko swój obowiązek, i w ogóle, że Sejm nie schodzi bynajmniej z zajmowanego w sprawie indemnizacyjnej od jej początku przez kraj i Jego Reprezentacyę prawnego stanowiska, i że stanowisko to na wszelką ewentualność niniejszem oświadczeniem wyraźnie sobie zastrzega.

II. Chcąc usunąć spór o stosunek Państwa do funduszów indemnizacyjnych Galicyi, i załatwić ostatecznie tę od tak dawna wiszącą sprawę nawet ze znaczną ofiarą, Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Administracyą Państwa następującej Ugody:

Ugoda

zawarta z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia pomiędzy c. k. Administracyą Państwa a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w imieniu Reprezentacyi krajowej, w sprawie uregulowania stosunków Państwa do funduszów indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi.

1. Udzielone galicyjskim funduszom indemnizacyjnym ze strony Państwa zaliczki w kwocie . . . . 9,547.560 zł. 54$^5|_{10}$ ct.

i uiszczane po dzień 31. grudnia 1881 z zastrzeżeniem żądania zwrotu bezprocentowe dopłaty w łącznej kwocie	63,000.000	„	— „
a po doliczeniu przyzwolonej na rok 1882 dopłaty .	2,625.000	„	— „
w ogólnej sumie	75,172.560	zł.	54$^5|_{10}$ ct.

t. j. Siedmdziesięciu i pięciu milionów stu siedmdziesięciu dwóch tysięcy pięciuset sześćdziesięciu złotych reńskich 54$^5|_{10}$ centów, zostają odpisane i umorzone.

2. Na lata począwszy od r. 1883 włącznie do 1897 w miejsce przyznanej Najwyższem postanowieniem z 13. Października 1857 bezprocentowej dopłaty państwowej w kwocie 2,625.000 zł. przyznaje się bezzwrotna roczna subwencya państwowa w kwocie 2.100.000 zł. (Dwóch milionów stu tysięcy zł.) i roczna zwrotna bezprocentowa zaliczka państwowa w kwocie 325.000 zł. (Trzy kroć dwudziestu pięciu tysięcy złotych).

Wypłata tej subwencyi i zaliczki uiszczaną będzie w ćwierćrocznych ratach z góry.

3. Reszta potrzeb funduszów indemnizacyjnych, jaka się okaże po odliczeniu subwencyi i bezprocentowej zaliczki, będzie pokrywaną przez kraj dodatkami do podatków bezpośrednich.

Dodatki te mają być w takiej wysokości ustanowione, jaka potrzebną będzie, aby z ich dochodu, z subwencyi i z bezprocentowej zaliczki państwowej pokryte zostały wszystkie potrzeby indemnizacyi i wykupna ciężarów gruntowych, oraz spłaty wymienionych pod 5. oprocentowanych zaliczek państwowych.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów uiszczenia, lub zwrot dodatków indemnizacyjnych może nastąpić tylko w tym samym stosunku, w jakim to przez c. k. Administracyę państwową przyznanem zostanie co do podatków państwowych, służących za podstawę do wymiaru dodatków indemnizacyjnych.

4. Kraj obowiązuje się zwrócić wymienione pod 2. bezprocentowe zaliczki państwowe po ukończeniu amortyzacyi obligacyi indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi w przeciągu lat trzech, począwszy od roku 1899. w równych kwartalnych ratach z dołu.

5. O ileby fundusze w skutek ubytku w dochodach z dodatków do podatków nie mogły w zupełności uiścić się z swoich zobowiązań, oraz w wypadku, jeżeliby mimo normalnego wpływania rzeczonych dodatków, dopłata

kraju, stała subwencya państwowa i bezprocentowa zaliczka państwowa nie wystarczyły do pokrycia każdoczesnej potrzeby rocznej, udzielać będzie Państwo w miarę należycie wykazanej potrzeby zwrotnych zaliczek po 5°|₀ oprocentowanych.

Zaliczki te, skoro obrót roczny funduszów znowu wykaże nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwracane, a kraj obowiązuje się na wypadek, jeżeliby po upływie roku 1898 pozostały jeszcze zaległości w tych zaliczkach, pobierać dalej wskazane w ustępie 3. dodatki, także po za ten rok aż do zupełnego ich umorzenia.

6. Równie i dla dopełnienia obowiązku zwrotu bezprocentowej zaliczki państwowej w ratach ad 4. wymienionych, winien kraj jeszcze i po amortyzacyi obligacyi indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi ustanawiać i pobierać w dalszych trzech latach potrzebne dodatki do podatków.

W każdym razie, jeżeliby fundusz indemnizacyjny Galicyi zachodniej jeszcze w roku 1898 anuitetami był obciążony, albo gdyby się okazały inne potrzeby indemnizacyi, winien kraj postarać się o pokrycie tych potrzeb przez dostateczne dodatki do podatków.

7. Po konstytucyjnem zatwierdzeniu tej ugody, galicyjska Reprezentacya krajowa objąć ma zarząd funduszów indemnizacyjnych pod tymi samymi warunkami, pod jakimi to nastąpiło w innych królestwach i krajach.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszów indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi mają być i na przyszłość corocznie jeszcze przed wniesieniem do Sejmu, udzielane c. k. Ministerstwu skarbu.

8. Ugoda ta będzie sporządzoną w dwóch równobrzmiących, niestemplowanych, podpisami Ministra Skarbu, oraz Marszałka krajowego i dwóch Członków Wydziału krajowego zaopatrzonych egzemplarzach, z których jeden ma być przechowany w c. k. Ministerstwie skarbu, a drugi w galicyjskiej Reprezentacyi krajowej.

XXXI. Posiedzenie z dnia 21. Października 1882.

291. Sejm uchwala:

Preliminarz funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i Galicyi zachodniej na rok 1883.

A. *Fundusz indemnizacyjny Galicyi wschodniej:*

W y d a t k i:

1. Wydatki na zarząd	23.000 zł.
2. Spłata kapitału przez losowanie .	1,672.650 „
3. Kwoty wyrównawcze: a) w kapitale .	192 zł.
b) w rentach .	100 „
4. Renty dla uprawnionych . . .	1,903.622 „
5. Wydatki nadzwyczajne . .	75.000 „
Ogółem . .	3,674.564 zł.

II. Pokrycie:

1. Wpłata kapitałów . . .	2.761	zł.
2. Wpłata rent	532	„
3. Odsetki za zwłokę i inne dochody .	5.262	„
4. Odsetki od obligacyj będących własnością funduszu	48.700	„
5. Dodatek indemnizacyjny do podatków	2,166.472	„
6. Uposażenie ze skarbu państwa dla funduszu indem. wschodnio-galic. .	1,479.252	„
Ogółem . .	3,702.979	zł.

B. *Fundusz indem. Galicyi zachodniej:*

I. Wydatki:

1. Wydatki na zarząd	13.000	zł.
2. Spłata kapitału przez losowanie obligacyj	928.200	„
3. Kwoty wyrównawcze: a) w kapitale .	50	„
b) w rentach .	50	„
4. Renty dla uprawnionych . . .	1,095.391	„
5. Wydatki nadzwyczajne . . .	8 000	„
Ogółem . .	2,044.691	zł

II. Pokrycie:

1. Wpłata kapitałów	1.825	zł.
2. Wpłata rent	576	„
3. Odsetki za zwłokę i inne dochody .	6.290	„
4. Odsetki od własnych obligacyj indem.	29.145	„
5. Dodatek indemnizacyjny do podatków	877.136	„
6. Dotacya z skarbu państwa . .	1,145.748	„
Ogółem . .	2,060.720	zł.

Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej w r. 1883 Sejm ustanawia w obu tych częściach kraju dodatek do podatków bezpośrednich po 31 i pół centów do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Dodatkowa uchwała finansowa na 1883 rok.

Wrazie zawarcia ugody pomiędzy c. k. Administracyą państwa a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem, w imieniu reprezentacyi kraju, w celu usunięcia sporu o stosunki państwa do funduszów indemnizacyjnych wschodniej i zachodniej Galicyi, i po konstytucyjnem zatwierdzeniu tej ugody, będzie pobierany w 1883 roku w powiatach wschodnio- i zachodnio-galicyjskich, oprócz ustanowionego uchwałą z dnia dzisiejszego zwyczajnego dodatku indemnizacyjnego, dodatek indemnizacyjny nadzwyczajny po dwa centy do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

292. Sejm uchwala:

Preliminarz funduszu indemnizacyjnego dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego na rok 1883.

I. Wydatki:

1. Koszta zarządu	900 zł.
2. Spłata kapitałów przez los. obligacyj	94.500 „
3. Renty dla uprawnionych . . .	88.527 „
4. Wydatki nadzwyczajne . . .	400 „
Ogółem . .	184.327 „

II. Dochody:

I. Od obowiązanych.

1. Wpłata kapitałów	123 zł.
2. Wpłata rent	4 „
3. Odsetki za zwłokę i inne dochody .	1.033 „
II. Własne dochody.	
4. Odsetki od obligacyj indemnizacyjnych własnoscią funduszu będących .	4.531 „
III. Od kraju.	
5. Dodatek indemnizacyjny do podatków	179.987 „
Razem . .	185.678 „

Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Ks. Krakowskiego w 1883 roku Sejm ustanawia dodatek do podatków bezpośrednich po 22 ct. do każdego złotego całej należytości podatku.

293. Sejm uchwala:

Sejm wzywa c. k. Rząd by:

I. *a*) sprostował z urzędu myłki zaszłe w wymiarze podatku gruntowego na r. 1881 i 1882.

b) ażeby w wypadkach, w których przepisany na r. 1881 i 1882 podatek gruntowy przewyższa oznaczony w art. 4. (al. 3 *a*, *b*) ustawy z dnia 7. czerwca 1881. wymiar podatku, dozwolone były rekursa co do wyrażonej wyżej nadwyżki, wstrzymujące egzekucye aż do rozstrzygnięcia rekursu.

c) ażeby wydał objaśnienia dla c. k. urzędów podatkowych określające jasno postanowienia ustawy podatkowej z 28. marca 1880. i 7. czerwca 1881 roku.

II. Wniesione petycye przez pojedynczych kontrybuentów, naczelników gmin, obszary dworskie i Reprezentacye powiatowe w przedmiocie nakazów płatniczych na podatek gruntowy za rok 1881 i 1882 Sejm odstępuje c. k. Rządowi do właściwego urzędowania i uwzględnienia w myśl postanowień ustawy z 28. marca 1880 roku i ustawy z 7. marca 1881.

294. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu prawa do pobierania myta obszarowi dworskiemu w Piekarach od przewozu przez rzekę Wisłę, tudzież gminie w Cikowicach od przewozu przez rzekę Rabę.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Obszarowi dworskiemu w Piekarach powiatu krakowskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w Piekarach według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jezdźca na koniu 2 (dwa) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 5 (pięć) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch łat 2 (dwa) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałowniki, bukała i trzylaki 5 (pięć) ct.

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) ct.

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów, opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

2. Gminie w Cikowicach powiatu bocheńskiego od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa i pół ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju dwa i pół ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden ct.

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem 1 ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżenie tejże.

295. Sejm uchwala:

Uchwała

o udzieleniu prawa do pobierania myta na drodze gminnej Kołomyja-Peczyniżyn.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta drogowego na drodze gminnej Kołomyja-Peczyniżyn, Wydziałowi powiatowemu w Kołomyi jako władzy nadzorującej na rzecz funduszu tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są gminy i obszary dworskie w Wierbiążu, Sopowie i w Peczyniżynie, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Mieszkańcy gminy Sopowa wolni są od opłaty myta w art. II. ustanowionego tylko w terytoryum swojej miejscowości.

296. Sejm uchwala:

1. Sejm odstępuje petycyę zwierzchności gminnej Ulanowa i Reprezentacyi powiatu Niska L. sejm. 892 p. 685 w przedmiocie zabezpieczenia brzegów Sanu w Ulanowie, Bielinach i Rudniku c. k. Rządowi z wezwaniem, ażeby zbadał stan rzeczy, zarządził wypracowanie projektu potrzebnych w tym celu budowli wodnych i wykonał je jak najrychlej, ewentualnie zaś przeprowadził pertraktacyę celem zawiązania spółki w myśl ustawy wodnej i wyznaczył w razie zawiązania tejże na wykonanie robót powyższych odpowiednią subwencyę ze skarbu państwa.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby w razie zawiązania spółki wodnej dla wykonania budowli wodnych mających na celu ochronę gruntów nadbrzeżnych w Ulanowie udzielił tejże spółce subwencyi w wysokości zasiłku, który c. k. Rząd na ten cel wyznaczy.

297. Sejm uchwala:

Sejm przekazuje Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia w myśl postanowień ustawy drogowej petycyę zwierzchności gminnej w Popowicach w przedmiocie dostarczania materyału drewnianego na potrzeby dróg gminnych w tejże miejscowości.

298. Sejm uchwala:

Sejm odstępuje petycyę reprezentacyi powiatowej złoczowskiej w przedmiocie wybudowania poczekalni na przystanku w Zarwanicy c. k. Rządowi z wezwaniem, ażeby poczynił stosowne kroki w celu zadosyć uczynienia temu żądaniu słusznemu.

299. Sejm uchwala:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w ustawie mającej unormować warunki uprawniające do żądania opustu podatku gruntowego z powodu ubytku dochodu z gruntu, oprócz klęsk w obowiązujących obecnie ustawach przewidzianych wszelkie inne klęski elementarne były uwzględnione.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby zarządził ulgę w podatkach gruntowych dla poszkodowanych zrośnięciem zboża i paszy z powodu uporczywych słot tegorocznych.

3. Odstępuje się petycye Wydziałów Rad powiatowych w Jaśle, Krośnie, Gorlicach, Wydziału okręgowego Towarzystwa rolniczego w Jaśle, i Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarczo-rolniczego w Krakowie, do uwzględnienia i zarządzenia ulg w podatku gruntowym w okolicach klęską dotkniętych tudzież powstrzymania ściągania podatków aż do stanowczego załatwienia wspomnionych petycyj.

300. Sejm uchwala:

Petycya Prezydenta miasta Krakowa o jak najrychlejsze wprowadzenie w życie fundacyi ś. p. Anny de Sztersztyn Helclowej tyczącej się urządzenia zakładu dobroczynnego dla nieuleczalnych chorych i rekonwalescentów pod opieką Sióstr Miłosierdzia w rok po jej śmierci, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przyspieszenia i załatwienia tej sprawy na rzecz fundacyi i zdania sprawy o wyniku na przyszłej sesyi sejmowej.

301. Sejm uchwala:

I. Wzywa się Wydział krajowy, aby rozpatrzywszy się w stosunkach i przepisach o czeladzi służbowej, przedłożył Sejmowi na następnej sesyi odpowiedne wnioski, w celu ich uregulowania.

II. Wzywa się c. k. Rząd, by do czasu, zanim stosunki służbowe w drodze ustawodawczej zostaną uregulowane, przeprowadził ścisłą kontrolę nad wykonaniem przepisów rozporządzenia gubernialnego z dnia 1. lipca 1857 dla lwowskiego okręgu administracyjnego i rozporządzenia prezydyum krajowego z dnia 11. marca 1855 dla okręgu krakowskiego o czeladzi służebnej w zakresie postępowania karnego, tak wobec sług jak i służbodawców, a zwłaszcza w razach zaniedbywania przepisów co do książek służbowych.

302. Sejm uchwala:

Petycye w Izbie nie załatwione przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

SKOROWIDZ.

(Liczby wskazują numer uchwały).

H.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

U.

V.

W.

Z.